

**T.C.
HALIÇ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
PSİKOLOJİ ANABİLİM DALI
UYGULAMALI PSİKOLOJİ PROGRAMI**

**ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YEME TUTUMLARI VE
YETİŞKİN BAĞLANMA STİLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN
CİNSİYETE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**Hazırlayan
Gizem Topkara**

**Danışmanı
Yrd. Doç. Dr. Pervin Sevda Bıkmaz**

İstanbul – 2014

İÇİNDEKİLER

Sayfa No.

İÇİNDEKİLER.....	i
KISALTMALAR.....	iii
TABLO LİSTESİ.....	iv
ÖZET.....	vi
ABSTRACT.....	vii
1. GİRİŞ.....	1
1.1. Problem Durumu.....	3
1.2. Problem Cümlesi.....	4
1.3. Amaç ve Önem.....	4
1.4. Araştırma Soruları.....	4
1.5. Gereç ve Yöntemler.....	5
1.6. Sayıtlar.....	6
1.7. Sınırlılıklar.....	6
1.8. Tanımlar.....	6
1.8.1. Yeme Tutumu.....	6
1.8.2. Yeme Bozukluğu.....	6
1.8.3. Beden İmgesi.....	7
1.8.4. Beden Memnuniyeti.....	7
1.8.5. Yetişkin Bağlanma Stilleri.....	7
2. YEME BOZUKLUKLARI.....	8
2.1. Yeme Bozuklukları için DSM-IV Tanı Kriterleri.....	8
2.1.1. Anoreksiya Nervoza.....	8
2.1.2. Bulimiya Nervoza.....	10
2.1.3. Başka Türü Adlandırılmayan Yeme Bozukluğu (BTA-YB).....	12
2.2. DSM-5'in Yeme Bozuklukları İçin Tanı Kriterleri.....	12
2.2.1. Pika Bozukluğu.....	12
2.2.2. Geri Çıkarma (Geviş Getirme) Bozukluğu.....	13
2.2.3. Kaçınan / Kısıtlı Gıda Alımı Bozukluğu.....	13
2.2.4. Tıkınırcasına Yeme Bozukluğu.....	14
2.2.5. Tanımlanmış Diğer Bir Beslenme ve Yeme Bozukluğu.....	15
2.2.5.1. Tanımlanmış Diğer Bir Beslenme ve Yeme Bozukluğu'nun Alt Tipleri.....	15
2.2.5.1.1. Değişiktür (atipik) Anoreksiya Nervoza.....	15
2.2.5.1.2. Bulimiya Nervoza (düşük sıklıkta ve /ya da sınırlı süreli).....	15
2.2.5.1.3. Tıkınırcasına Yeme Bozukluğu (az sayıda ve / veya / ya da limitli süreli).....	15
2.2.5.1.4. Çıkarma Bozukluğu.....	15
2.2.5.1.5. Gece Yemek Yeme Bozukluğu.....	16
2.2.6. Tanımlanmamış Beslenme ve Yeme Bozukluğu.....	16
2.3. Erkeklerde Yeme Bozuklukları ve Beden Memnuniyeti.....	16
3. BAĞLANMA KURAMI.....	18
3.1. Yetişkinler ve Bağlanma Kuramı.....	20
3.2. Bartholomew'in Dörtlü Bağlanma Kuramı.....	20
3.3. Bağlanma ve Psikopatoloji.....	22
3.4. Yetişkin Bağlanma Stilleri ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki.....	22

3.5. Yetişkin Bağlanma Stilleri ile Yeme Bozuklukları Arasındaki İlişki.....	24
3.6. Yeme Tutumu ile İlişkili Diğer Etkenler ve Yetişkin Bağlanma Stilleri ile İlişkileri.....	27
3.6.1. Yeme Tutumu, Güzellik ve Beden İmgesi Arasındaki İlişki.....	27
3.6.2. Beden Algısı, Yeme Tutumu ve Yetişkin Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişki.....	30
3.6.3. Medya'nın, Yeme Tutumu ve Yeme Bozuklukları ile İlişkisi.....	30
3.6.4. Medya ve Yetişkin Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişki.....	31
3.6.5. Beden Memnuniyeti, Yetişkin Bağlanma Stilleri ve Yeme Tutumu Arasındaki İlişki.....	32
3.6.6. Depresyon ve Yetişkin Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişki.....	33
3.6.7. Travma ve Yeme Tutumu Arasındaki İlişki.....	34
4. YÖNTEM.....	35
4.1. Araştırmanın Modeli.....	35
4.2. Araştırmanın Evreni.....	35
4.3. Araştırmanın Örneklemi.....	35
4.4. Araçlar.....	36
4.4.1. Veri Toplama Araçları.....	36
4.4.1.1. Demografik Bilgi Formu (Demographic Information Form).....	36
4.4.1.2. İlişki Ölçekleri Anketi (Relationship Scales Questionnaire).....	36
4.4.1.3. Yeme Tutum Testi (Eating Attitudes Test).....	37
4.5. Verilerin İstatistiksel Analizi.....	37
5. BULGULAR.....	39
5.1. Katılımcıların Kişisel Bilgilere Göre Dağılımı.....	39
6. TARTIŞMA VE SONUÇLAR.....	123
6.1. Bireylerin Cinsiyetinin, Yeme Tutumu ile Bağlanma Stili Açısından Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması.....	123
6.2. Bireylerin Beden Memnuniyeti, Kilo Memnuniyeti ve Görünümlerine Dair Duyduğu Endişenin Yeme Tutumları ile Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması.....	126
6.3. Bireylerin Kilo Koruma Faaliyeti, Travmatik Yaşantı Geçmişi, Kilo Almaya Dair Duyduğu Rahatsızlığın ve Medya Takip Düzeylerinin, Yeme Tutumları ile Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması.....	127
6.4. Bireylerin Kardeş Sayısı, Alkol Tüketimi ve Ailesinde Şişman Birey Olmasının, Yetişkin Bağlanma Stilleri ile Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması.....	128
6.5. Bireylerin Beden Memnuniyeti, Kilo Memnuniyeti ve Görünümüne Dair Duyduğu Endişenin, Yetişkin Bağlanma Stilleri ile Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması.....	129
6.6. Bireylerin Kilo Koruma Faaliyeti, Bir Kaç Kilo Almaktan Duyduğu Rahatsızlık Durumu ve Medya Takip Düzeylerinin, Yetişkin Bağlanma Stilleri ile Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması.....	130
7. SINIRLILIKLAR VE ÖNERİLER.....	132
8. KAYNAKÇA.....	135
9.EKLER.....	143
10. ÖZGEÇMİŞ.....	153

KISALTMALAR

AN :Anoreksiya Nervoza

BN :Bulimia Nervoza

İÖA :İlişki Ölçekleri Anketi

YTT :Yeme Tutum Testi

TABLO LİSTESİ

Sayfa No.

Tablo 1. Kişisel Bilgilere Göre Dağılım.....	39
Tablo 1.2. Bireylerin, Yeme Tutum Testi'nden Aldıkları Puan Ortalamasına Göre Dağılımı.....	43
Tablo 1.3 Bireylerin İlişki Ölçekleri Anketi'nden Aldıkları Puan Ortalamasına Göre Dağılımı.....	44
Tablo 1.4. Bireylerin Beden Kitle Endeksine Göre Grubun Dağılımı.....	44
Tablo 2.1. Cinsiyet Gruplarının, İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri İle YTT Puanları Açısından “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması.....	45
Tablo 2.2. Yaş Gruplarının, İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ile Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis” ve “Anova” Testi ile Karşılaştırılması.....	46
Tablo 2.3. Bireylerin, Öğrenim Gördüğü Bölüm ile İlişki Ölçekleri Anketi 'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması.....	48
Tablo 2.4. Bireylerin, Kaçınıcı Sınıfta Öğrenim Gördüğü ile İlişki Ölçekleri Anketi 'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Kruskal Wallis H” Testi ile Karşılaştırılması.....	50
Tablo 2.5. Bireylerin, Kaçınıcı Çocuk Olduğu ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis” ve “Anova” Testi İle Karşılaştırılması.....	53
Tablo 2.6. Bireylerin, Kardeş Sayısı ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması.....	56
Tablo 2.7. Bireylerin, Aile Yapısı ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması.....	60
Tablo 2.8. Bireylerin, Ailelerinin Gelir Düzeyi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması.....	63
Tablo 2.9. Bireylerin, Kiminle Yaşadıkları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması.....	66
Tablo 2.10. Bireylerin, Eşi Yada Sevgilisinin Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Bağımsız Örneklem T” Testi ve “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması.....	70
Tablo 2.11. Bireylerin, Beden Kitle Endeksi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması.....	73
Tablo 2.12. Bireylerin, Bedensel Memnuniyetleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Aısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması.....	76
Tablo 2.13. Bireylerin Kilo Memnuniyeti ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması.....	79
Tablo 2.14. Bireylerin Gün İçinde Nasıl Göründüğünü Ne Kadar Düşündüğü ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Bağımsız Örneklem T” Testi ve “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması.....	83
Tablo 2.15. Bireylerin, Nasıl Göründüklerine Dair Duydukları Endişe ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ile Karşılaştırılması.....	86
Tablo 2.16. Bireylerin, Depresyon, Kaygı Gibi Bir Rahatsızlığının Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ile Karşılaştırılması.....	89
Tablo 2.17. Bireylerin, Travmatik Yaşantıları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi ile Karşılaştırılması.....	92
Tablo 2.18. Bireylerin, Beslenmelerine Ne Derecede Dikkat Ettikleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis” Testi İle Karşılaştırılması.....	95
Tablo 2.19. Bireylerin Birkaç Kilo Almaktan Ne Derecede Rahatsızlık Duydukları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması.....	98
Tablo 2.20. Bireylerin Kilo Koruma Faaliyetleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması.....	102

Tablo 2.21. Bireylerin, Ailesinde Aşırı Şişman Birey Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması.....	105
Tablo 2.22. Bireylerin, Ailesinde Aşırı Zayıf Birey Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması.....	108
Tablo 2.23. Bireylerin, Alkol Tüketimi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis” ve “Anova” Testi İle Karşılaştırılması.....	111
Tablo 2.24. Bireylerin Kendilerini Değerli Görüp Görmemeleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması.....	114
Tablo 2.25. Bireylerin Medya Organlarını Takip Etme Sıklığı ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması.....	115
Tablo 3.1. Bireylerin Cinsiyetine Göre Vücutlarında En Çok Rahatsız Oldukları Bölge Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	119
Tablo 3.2. Yeme Tutum Testi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt ölçekleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi..	120
Tablo 3.3. Kadınların Yeme Tutum Testi Skorları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt ölçekleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	120
Tablo 3.4. Erkeklerin Yeme Tutum Testi Skorları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt ölçekleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	121

GENEL BİLGİLER

Adı ve Soyadı : Gizem Topkara
Anabilim Dalı : Psikoloji
Programı : Uygulamalı Psikoloji
Tez Danışmanı : Yrd. Doç. Dr. Pervin Sevda Bıkmaz
Tez Türü ve Tarihi : Yüksek Lisans – Eylül 2013

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YEME TUTUMLARI VE YETİŞKİN BAĞLANMA STİLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN CİNSİYETE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI

ÖZET

Bu tez çalışmasının amacı, üniversite öğrencilerinin yeme tutumları ve yetişkin bağlanma stilleri arasındaki ilişkiyi, bu ilişkinin cinsiyete göre farklılık gösterip göstermediğini incelemek ve bu farklılıkların neler olduğunu belirlemektir.

Araştırmanın örneklemini üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Katılımcıların 75'i kadın, 75'i erkektir, yaş ortalaması 20.96 (SS=2.14)'dır. Kadın katılımcıların Yeme Tutum Testi'nden ortalama 57,93 ve erkek katılımcıların 57,88 puan aldıkları görülmüştür, 75 kadın katılımcının ortalama 34,88'i güvenli, 30,72'si korkulu, 21,38'i saplantılı ve 31,20'si kayıtsız bağlanma stiline sahiptir. 75 erkek katılımcının ortalama 35,68'i güvenli, 30,41'i korkulu, 23,21'i saplantılı, 32,28'i kayıtsız bağlanma stiline sahiptir.

Araştırma katılımcılarına, sosyo-demografik özellikleriyle ilgili bilgi toplamak amacıyla Demografik Bilgi Formu (Bkz., Ek 1), yeme tutumları hakkında bilgi toplayabilmek için Yeme Tutum Testi (Bkz., Ek 2), yetişkin bağlanma stilleri hakkında bilgi toplayabilmek amacıyla İlişki Ölçekleri Anketi (Bkz., Ek 3) uygulanmıştır.

İstatistiksel analizlere göre; katılımcıların cinsiyetleri ile yeme tutumları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır. Katılımcıların cinsiyetleri ile yeme tutumları arasında, bağlanma stilleri açısından da anlamlı ilişki bulunmamıştır.

İstatistiksel sonuçlara göre; saplantılı bağlanma stiline sahip hem kadın, hem de erkek katılımcılar, beden memnuniyetlerinden şüphe duymaktadırlar. Kilosundan memnun olmadığını ifade eden kadın katılımcılarda saplantılı bağlanma stili görülürken, erkek katılımcıların kilo memnuniyetleri ve bağlanma stilleri arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır.

Temel araştırma bulguları kapsamında olmamakla birlikte, alkol tüketmeyen katılımcıların güvenli bağlanma düzeylerinin ve haftada bir ya da birkaç kez alkol tüketen katılımcıların korkulu bağlanma düzeylerinin yüksek olduğu saptanmıştır. Ailesinde aşırı şişman birey olduğunu ifade eden katılımcıların saplantılı bağlanma stiline sahip olduğu görülmektedir. Araştırmada elde edilen sonuçlar, literatür eşliğinde tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yeme Tutumu, Yetişkin Bağlanma Stilleri, Cinsiyet

GENERAL KNOWLEDGE

Name and Surname : Gizem Topkara
Field : Psychology
Program : Applied Psychology
Supervisor : Ass. Prof. Pervin Sevda Bıkmaz
Degree Awarded and Date : Master – September 2013

A COMPARISON BETWEEN THE RELATION of EATING ATTITUDES and ADULT ATTACHMENT STYLES AMONG UNIVERSITY STUDENTS

ABSTRACT

The purpose of this study is to investigate the relationship and the differentiation according to gender, between eating attitudes and adult attachment styles of university students.

The sample of research is composed with university students. While the total number of women included in this research was 75, the total number of men was also 75, the sample age range was 20.96 ($SD = 2.14$). The Eating Attitude Test scores of women participants was 57,93 and scores of men participants was 57,88. On average, there are 34,88 secure, 30,72 fearful, 21,38 preoccupied and 31,20 dismissive attachment style in 75 women participants. There are 35,68 secure, 30,41 fearful, 23,21 preoccupied, 32,28 dismissive attachment style over men participants.

Participants were given a Demographic Information Form to gather information about socio-demographic features, Eating Attitude Test to collect information about eating attitudes, and lastly Relationship Scales Questionnaire to collect information about attachment styles.

According to statistical analyses; there is no statistically significant relationship between gender and eating attitudes of participants. At the same time, there is no significant relationship between gender and eating attitudes of participants in terms of their attachment styles.

According to statistical results; both women and men participants who have got preoccupied attachment style, they are not sure if they are satisfied or dissatisfied with their body. The women participants who signified they are not satisfied with their weight, they have got preoccupied attachment style, there is no significant relationship between men participants' weight satisfaction and attachment styles.

There are other findings except main research findings; participants who doesn't have any alcohol consumption and the participants who consume alcohol at least one or more times in a week, their fearful attachment level is higher than others. Both women and men participants who expressed that they have got an excessively fat family member in their family, they have got preoccupied attachment style. The results derived from research were discussed with literature.

Keywords: Eating Attitude, Adult Attachment Style, Gender

1. GİRİŞ

Yeme bozuklukları; gelişen çağdaki monoton hayat yapısının getirileriyle insanların devamlı olarak deneyimledikleri iş, aile ve sosyal yaşamlarını bloke edebilecek nitelikte hastalıklardır. Öyle ki kişiyi; bedeni, kilosu, yeme davranışı gibi kavramlar üzerinden ruminasyona sürükler ve yaşamın diğer alanlarındaki aktivasyonu yavaşlatır, bitirir (Troop ve Treasure, 1997).

Yeme bozuklukları insan yaşamını ciddi anlamda tehdit etmektedir; özellikle genç yetişkinlerde sıklıkla görülen temel yeme bozuklukları, anoreksiya nervoza ve bulimiya nervozadır. Değişen toplumsal, ekonomik, sosyokültürel ve kişisel dengelerle beraber 1960'lı yılların sonlarına doğru, önceleri pek sık görülmeyen bir bozukluk olan “anoreksiya nervoza” kendisini batı toplumlarına tanıtmıştır. Anoreksiya nervoza'nın temelinde yer alan, “kendini aç bırakma” kavramı 19. yüzyılda ortaya çıkmıştır ve zaman içerisinde evrilerek, toplumun niteliğine göre şekillenmiş, belli karakteristik özellikler oluşturarak günümüzde ölüm gibi ciddi sonuçlar doğuran bir bozukluk türü haline gelmiştir (Bemporad, 1995).

Gün geçtikçe popülerlik kazanan bu bozukluk ile genç kadınlar kendilerini ölümüne aç bırakarak zayıflamaya çalışmış ve bu kadınların çoğu hayatını kaybetmiştir. Anoreksiya nervozadan sonra, yeme bozukluklarında yeni bir tür olan “bulimiya nervoza” tanınmaya başlanmıştır. Böylesine ciddi sonuçlar doğurmalarıyla beraber bu hastalıklara olan ilgi artmış, bilimsel çalışmalar yoğunlaşmış, medyanın ve tıp dünyasının odağı, çağın hastalığı olan obezite'den uzaklaşmış, yeni tanınmaya başlanan bu bozukluklara yönelmiştir (Polivy ve Herman, 2002).

Yeme bozukluklarının ölüm haricinde, vücudun birçok fonksiyonunu bozmak gibi, insan sağlığını kötü yönde etkileyecek sonuçları da bulunmaktadır. Yeme bozukluklarının sebep olduğu bazı komplikasyonlar; kalpte ritim bozuklukları, ani kalp durması, adetlerin kesilmesi, kusmalara bağlı olarak yemek borusu hasarı ve yırtılmaları, kemik erimesi, beyaz kan hücrelerinde azalma ve kansızlıktır (Rome ve Ammerman, 2003)

Yeme bozuklukları ciddi sonuçlar doğuran bozukluklar olmakla beraber, çağımızın en yüksek ölüm oranına sahip olan ruhsal bozukluklarıdır (Nielsen ve ark., 1993).

Hem dünyada hem de Türkiye'de yeme bozukluklarından yakınan bireylerin sayısı oldukça yüksektir. Her yıl 100.000 kişi içerisinde 8 kişi yeme bozukluklarından yakınmaktadır (Hoek, 2006). Yeme bozukluklarında belirleyici olan kavram yeme tutumudur (Polivy ve Herman, 2002). İnsanların hayatında önemli bir yere sahip olan yeme tutumu kavramı birçok faktör ile özdeşleştirilmektedir, bu faktörler farklı kişisel özelliklerden oluşabilmekte ve bazı araştırmalara göre kişisel özelliklerin yordayıcılarından birisi olarak kabul edilen bağlanma stilleri ile bireylerin yeme tutumlarını şekillendirebilmekte ve dolayısıyla yeme bozukluklarına açılan kapıyı aralayabilmektedir (Bartholomew ve Horowitz, 1991 ; Paul ve ark., 2000).

Bu denli ciddi problemler yaratabilecek potansiyeli bulunan yeme bozukluklarında yordayıcı olarak kabul edilen kavram “yeme tutumu” kavramıdır. Kişilerin günlük yeme tutum ve davranışları onları hayatlarının birçok alanında etkiler. Araştırmalara göre; stres, kaygı, özgüven, özsaygı ve benzeri kavramlar yeme tutumuyla bağlantılıdır ve bu kavramların üzerinde yetişkin bağlanma stillerinin büyük etkisi bulunmaktadır. (Polivy ve Herman, 2002)

Bebeklik, ilişki kurma kavramının başlangıç noktasıdır. Bir bebeğin ilk ilişkisi, onun için varolan ilk güven ya da güvensizliktir. Bebeğin güven algısı, bağlanması, ilişki kurma yöntemi ve özellikleri, gelecek yaşamında onu etkileyecek faktörler arasında yer alır. Kurduğumuz ilk ilişkiler, gelecek yaşamımızda kuracağımız duygusal bağları ve ilişkileri de etkiler niteliktedir. Kurulan romantik ilişkilerde “partner”, bebeklikte ilk ilişki kurulan kişiye denk kabul edilmektedir. İlişkilerimiz ve bağlanma stillerimiz günlük yaşamımızı etkiler, günlük yaşamdaki yeme tutumumuz yeme bozukluklarında rol oynar (Ainsworth, 1979:24).

Daha önce Türkiye ve dünya çapında yapılmış “bağlanma stilleri” ve “yeme tutumu” kavramlarının ilişkisini araştıran kayda değer sayıda araştırma bulunmamaktadır, yapılan çalışmalar ise genellikle bu kavramları tek cinsiyet üzerinden araştırmıştır. Belirtilen kavramları erkekler üzerinde araştıran çok az çalışma bulunmaktadır. Türkiyede ise, erkek katılımcı kullanılarak bu konuda yapılan çalışmalar sınırlıdır.

Araştırmanın önemi, diğer birçok çalışmadan farklı olarak bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasındaki ilişkinin erkek ve kadınlar arasındaki farkının incelenmesidir.

Bu araştırma, Türk üniversite öğrencisi erkek ve kadınların bağlanma stillerinin, yeme tutumları üzerinde ne denli etkili olduğunun belirlenmesi açısından önem taşır ve ileride yapılacak diğer çalışmalara da katkı niteliğinde olacağı düşünülmektedir.

1.1 Problem Durumu

Sağlıklı yeme tutumu, sağlıklı hayatın temelini oluşturur. Yeme tutumu insan hayatında önemli bir yere sahip olmakla beraber, bireylerin yaşamında yer alan birçok faktör tarafından etkilenmektedir, bu bağlamda insan yaşamında problem yaratma potansiyeli bulunan bir kavramdır. (Batur ve ark., 2005).

Bilinçsiz beslenme, yeme alışkanlıklarındaki dengesizlikler, yanlış yiyecek seçimleri gibi yeme tutumu karakteristikleri, yeme bozukluklarına kadar varabilen birçok probleme neden olabilmektedir. Beslenme sadece fizyolojik bir kavram değil aynı zamanda psikolojik yönlü bir kavramdır. Yeme bozuklukları, yeme tutumu karakteristiklerinden etkilenerek oluşabilen bozukluklardır, bu bağlamda yeme tutumunun insan yaşamında tartışmasız olarak önemli olduğu düşünülmektedir. Yeme bozukluklarının, yaşam kalitesini düşürecek problemlere neden olması, bu konunun psikolojik bağlamda incelenmesi gerekliliğini doğurmaktadır (Batur ve ark., 2005).

Bağlanma; bebeklikten yetişkinliğe, yaşam boyu sürdürülebilir özelliğiyle, kişilerin hayatındaki birçok normu etkilemektedir, bu normlardan bir tanesi yeme tutumudur. Bağlanma kavramı, ilişkilerdeki karakter yapısını belirlemektedir. Psikodinamik kuramlar, yeme tutumunun neden olabildiği bozukluklar olan yeme bozukluklarını, benlik hastalıkları olarak tanımlanmaktadırlar, bu bağlamda benlikle alakalı diğer bir kavram olan bağlanma stillerinin yeme tutumuyla ilişkisi olacağı düşünülmektedir. Bağlanma, yaşam boyu devam eden bir süreçtir, bundan dolayı yetişkin bireylerin ilişkilerinde belirleyici özelliğe sahip olan yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasındaki ilişki araştırılmak istenilmiştir (Cash, 1997).

Yapılan birçok araştırma bağlanma stillerinin yeme tutumu üzerindeki etkisini kanıtlamaktadır (Troisi ve ark., 2006; Gowers, 2001; Broberg ve ark., 2001; Batur ve

ark., 2005). Bu araştırmada da yeme tutumu ve bağlanma stillerinin önemi göz önünde bulundurulurak, Şimdiye kadar yapılan çoğu araştırmanın sadece kadınlar ile yapılmış olmasından dolayı, niversite ğrencilerinin bağlanma stilleri ve yeme tutumlarının cinsiyete göre değişiklik gösterip göstermediği araştırılmak istenilmiştir.

1.2. Problem Cümlesi

Üniversite ğrencilerinin yeme tutumları ve yetişkin bağlanma stilleri arasındaki ilişkinin, araştırmada kullanılan demografik değişkenlerle ilişkisi var mıdır?

1.3. Amaç ve önem

Araştırmanın temel amacı; niversite ğrencilerinin bağlanma stilleri ve yeme tutumları (anorektik ve bulimik belirtiler) arasındaki ilişkinin belirlenmesi ve bu ilişkinin cinsiyete göre karşılaştırılmasının incelenmesidir.

Yeme tutumu; cinsiyet, sosyoekonomik durum, alışkanlıklar, düşünceler gibi etmenler tarafından belirlenmektedir. Yeme tutumu bireylerin yaşına, cinsiyetine, içinde bulunduğu fizyolojik duruma ve diğer bir çok etkene göre değişmekle beraber, bozulan yani sağlıksız bir yeme tutumu; stres, beden memnuniyetsizliği, yiyecek ve diyetle ilgili obsesif düşüncelere neden olabilmektedir. Belirtilen psikolojik etkilerin yanı sıra bireylerin vücut sağlığını olumsuz yönde etkileyebilecek fizyolojik etkiler de görülebilir. Kişilerin sahip olduğu bağlanma düzeyi, onların ilişkilerinde kuracağı bağların oluşmasında da rol oynar. Bireylerin bağlanma ilişkileri onların gelişimleri üzerinde etkili olmaktadır. Kişilerin bağlanma stilleri; beslenme öykülerine ve dolayısıyla yeme tutumlarına da etki edebilir (Değirmenci, 2006 ; Cinemre, 1999 ; Killen ve ark., 1993 ; O’dea ve Abraham, 2003).

Bu araştırmanın, niversite ğrencilerinin bağlanma stillerinin, yeme tutumları ile ilgili değişkenleri ne derece etkilediği konusunda aydınlatıcı bir niteliğe sahip olacağı düşünülmektedir.

1.4. Araştırma Soruları

Araştırmanın genel amacı çerçevesinde, belirli sorulara yanıt aranmaya çalışılmıştır.

1-) “niversite ğrencilerinin cinsiyeti ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?”

- 2-) Üniversite öğrencisi kadın ve erkek bireylerin beden memnuniyetleri ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki ve cinsiyete göre anlamlı bir fark var mıdır?
- 3-) Üniversite öğrencisi erkek ve kadın bireylerin kilo memnuniyetleri ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki ve cinsiyete göre anlamlı bir fark var mıdır?
- 4-) Üniversite öğrencisi kadın ve erkek bireylerin beden görünümüne dair duydukları endişe ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki ve cinsiyete göre anlamlı bir fark var mıdır?
- 5-) Üniversite öğrencisi erkek ve kadın bireylerin kilo almaktan duydukları rahatsızlık durumu ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki ve cinsiyete göre anlamlı bir fark var mıdır?
- 6-) Üniversite öğrencisi erkek ve kadın bireylerin alkol tüketim sıklıkları ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki ve cinsiyete göre anlamlı bir fark var mıdır?
- 7-) Üniversite öğrencisi kadın ve erkek bireylerin travmatik yaşantıları ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki ve cinsiyete göre anlamlı bir fark var mıdır?
- 8-) Üniversite öğrencisi kadın ve erkek bireylerin koruma faaliyetleri ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki ve cinsiyete göre anlamlı bir fark var mıdır?
- 9-) Üniversite öğrencisi kadın ve erkek bireylerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki ve cinsiyete göre anlamlı bir fark var mıdır?
- 10-) Üniversite öğrencisi kadın ve erkek bireylerin medya organlarını takip sıklıkları ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki ve cinsiyete göre anlamlı bir fark var mıdır?
- 11-) Üniversite öğrencisi kadın ve erkek bireylerin aile yapısı ile yetişkin bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki ve cinsiyete göre anlamlı bir fark var mıdır?

1.5. Gereç ve yöntemler

Çalışma TC. Haliç Üniversitesi'nde 18-26 yaş öğrencilerin katıldığı toplam 150 kişi üzerinde yapılmıştır. Kullanılan yöntemde Demografik Bilgi Formu, İlişki

Ölçekleri Anketi ve Yeme Tutum Testi kullanılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin bağlanma stilleri; İlişki Ölçekleri Anketi kullanılarak, yeme tutumları ise Yeme Tutum Testi kullanılarak belirlenmiştir, ardından cinsiyet, yaş, kaç boy, kilo gibi bazı değişkenler hakkında bilgi toplanılarak demografik bilgiler elde edilmiştir.

1.6 Sayıtlar

1. Örneklem evreni temsil etmektedir.
2. Örnekleme oluşturan bireyler ölçme araçlarını cevaplarırken doğru, dürüst ve samimidirler.
3. Araştırmada kullanılan ölçme araçları, araştırmanın amacına yönelik olarak yeterlidir.

1.7 Sınırlılıklar

1. Bu araştırmanın verileri 2014 yılı ile ve İstanbul ili ile sınırlıdır.
2. Araştırmanın örnekleme TC. Haliç Üniversitesi'nde öğrenim gören 18-26 yaş öğrenciler ile sınırlıdır.
3. Araştırma, çalışmanın amaçlarında sorulan sorular ile sınırlıdır.
4. Araştırmanın sonuçları, çalışmada kullanılan istatistiksel teknikler ile sınırlıdır.

1.8. Tanımlar

1.8.1. Yeme Tutumu: Yalnızca beslenme ile betimlenemeyecek kadar geniş bir kavram olan yeme tutumu, yeme davranışını temsil eden ve yeme bozukluklarında yordayıcı olarak kabul edilen bir kavramdır (Değirmenci, 2006 ; Polivy ve Herman, 2002).

1.8.2. Yeme Bozukluğu: Yeme davranışında görülen bozukluklarla ortaya çıkan kavramdır. Beden algısı ve yeme tutumunda anormal olarak nitelendirilen değişimlere neden olur ve böylece bireylerin psikososyal özellikleri, günlük yeme davranışları, beden görüntüleri ve beden ağırlığını etkileyen kavramdır (Troop ve Treasure, 1997).

1.8.3. Beden İmgesi: Bireyin kendisinin ve diğer bireylerin, bedenini görüntüsel olarak nasıl algıladığına dair düşüncesiyle Őekillenen kavramdır (Rumsey ve Harcourt, 2004).

1.8.4. Beden Memnuniyeti: Bireyin algıladığı beden imgesine dair hissettiği tatmin durumunun içsel psikolojik yansımasıdır (McVey ve ark., 2003)

1.8.5. Yetişkin Bağlanma Stilleri: Bireylerin duygusal ilişkiler kurmaları sırasında görülen kategorize davranış örüntüleridir (Sümer ve Güngör, 1999).

2. YEME BOZUKLUKLARI

Çağımız toplumunda sıklıkla görülen ruhsal bozukluklar olan yeme bozuklukları her daim güncelliğini yitirmeden popüleritesini koruyan önemli bir konudur çünkü yeme bozuklukları ölüm oranı en yüksek olan ruhsal bozukluklardır (Nielsen ve ark., 1993).

Yeme bozuklukları; görmezden gelinmemesi, üzerine düşülmesi gereken ruhsal bozukluklardır. Değişen değerler ve değişen toplum yapısı, güzellik kavramını manipüle etmekte, güzellik algısını yeniden şekillendirmektedir, böylece insanlar güzel olmak için zayıf olmak gerektiğine inanmakta ve yeme alışkanlıklarını bu değişime göre düzenlemektedirler. Özellikle Türk toplumunun televizyona ve medyaya maruz bırakılması, erken çocukluk çağından itibaren medyanın bombadrimanına tutulması ve böylece popüler kültürün, yeme bozukluklarının popüleritesini besleme üzerindeki çabası başarıyla sonuç vermektedir. (Greenwood ve Pietromonaco, 2004)

2.1. Yeme Bozuklukları için DSM-IV Tanı Kriterleri

2.1.1. Anoreksiya Nervoz

Anoreksiya nervoz erenlik dönemi ile özdeşleştirilen bir hastalıktır, özellikle eren kızlarda görülmekte, başlangıcı da genellikle erenlikte olmaktadır. Anoreksiya'nın temelinde, beden görünüşü, beden imgesi, beden algısı yatar. Bedene olan ilgi erenlik döneminde tavan yapar, erenlikte görülen bedensel değişimlerin cinselliğe, sosyalliğe ve bireye getirileri vardır (İkiz, 1999:261-266).

Erenlik dönemiyle birlikte yaşanan “değişim” sadece bedeni etkilemez, aynı zamanda ruhsal durumu da etkiler. Bedensel değişimle beraber kendini, bilinmezlik kavramının içinde sıkışmış olarak bulan eren birey, kimliğini muhafaza edebilmek adına içinde bulunduğu değişimsel durumu ve yaşadığı değişimleri durdurmaya çalışır. (Parman, 2000).

Erenlerin yaşadığı kontrol duygusu, ereni “bedenini kontrol edebilme ve

büyüme'yi durdurabilme" düşünce'siyle başba'sa bırakır, bu düşünce anoreksiya nervozanın temelini oluşturur (Parman, 2000).

Anoreksiya nervoza erkeklerden çok kadınları etkileyen bir hastalıktır. Görülmüş bütün anoreksiya nervoza olgularının %5-10'u erkektir, kalan kısmını kadınlar oluşturmaktadır (Cinemre, 1999).

Anoreksiya nervoza hastalarının belli karakteristik özelliklerinin arasında güvensiz, öfkeli, muhalefet davranışlar gösteriyor olmaları yer alır (Öztürk, 1994:354-362). Çoğunlukla depresyon, irritabilite, içine kapanıklık, cinsel istek kaybı gibi durumlar anoreksiya nervozaya eşlik etmekte, tedavi sonrası genellikle bu durumlar kaybolmaktadır (Beumont, 1995:151-158).

DSM-IV'ün anoreksiya nervoza için belirlediği tanı kriterlerinden birincisi; yaşı ve boy uzunluğu için olağan sayılan en az kiloda ya da bunun üzerinde bir vücut ağırlığına sahip olmayı kabul etmemektir. İkinci kriter; beklenenin altında bir vücut ağırlığına sahip olmaya karşın kilo almaktan ya da şişman biri olmaktan aşırı derecede korkmaktır. Üçüncü kriter; kişinin vücut ağırlığı ya da biçimini algılama biçiminde bozukluk olması, kendini değerlendirmede vücut ağırlığı ya da biçiminin anlamsız bir etkisinin olması ya da o sırada vücut ağırlığının düşük olmasının önemini inkar etmesidir. Son kriter ise bayanlarda menarş sonrası amenore yani en az üç ardışık menstürel siklusun olmamasıdır. DSM-IV'e göre bu kriterleri karşılayan kişilerde anoreksiya nervozanın varlığından söz edilir. Anoreksiya nervoza'nın 2 alt tipi bulunmaktadır; birincisi kısıtlı tiptir; bu alt tipte kişi düzenli olarak tıknırcasına yeme ya da çıkarma davranışı göstermez. İkinci tip ise tıknırcasına yeme / çıkarma tipi; kişi düzenli olarak tıknırcasına yeme ya da çıkarma davranışı gösterir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2001:241-242).

DSM-V'te anoreksiya nervozanın tanı kriterleri revize edilmiştir. DSM-V'in revizyonuna göre ilk tanı kriteri; yaşı, cinsiyeti, gelişimi, fiziksel sağlığı için minimal kiloda ya da bunun üzerinde bir vücut ağırlığına sahip olmayı, enerji alımında kendisini ciddi anlamda kısıtlayarak reddetmektir. DSM-IV'ün sunduğu ilk kriter bu durumu, minimal boy ve kilo oranlarına sahip olmayı reddetmek olarak tanımlanırken, DSM-V cinsiyet, gelişim ve fiziksel sağlık kriterlerini de eklemiştir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:173-174).

DSM-V'in anoreksiya nervoza için belirlediği ikinci kriter; belirgin olarak çok düşük kiloda olunsa bile, kilo almaya ya da şişmanlamaya dair duyulan aşırı korku ya da devamlı olarak kilo almayı engelleyici davranışların varlığıdır

(Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:173).

DSM-V'in anoreksiya nervoza için belirlediği üçüncü kriter; kişinin vücut ağırlığı ya da şeklini algılama biçiminde bozukluk olması, kendini değerlendirmede vücut ağırlığı ya da biçiminin anlamsız bir etkisinin olması ya da o sırada vücut ağırlığının düşük olmasının önemini inkar etmektir. Üçüncü kriterde DSM-IV ve DSM-V arasında herhangi bir farklılık bulunmamaktadır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:173).

DSM-IV'ün sunmuş olduğu diğer bir kriter olan, kadınlarda menarş sonrası amenore yani en az üç ardışık menstürel siklusun olmaması durumu ise DSM-V'in anoreksiya nervoza için sunduğu kriterler arasında yer almamaktadır.

2.1.2. Bulimiya Nervoz

Bulimiya nervoza çoğunlukla geç ergenlik ve genç erişkinlik dönemlerinde başlar, bu nedenle anoreksiya nervoza'ya göre daha geç bir dönemde başladığı söylenilebilir. 20-24 yaş arası kadınlar yüksek risk grubundadır. Bulimiya nervoza'nın erkeklerde görülme oranı %0,2 olmakla beraber, kilo kontrolünü kadınlar kadar önemsemedikleri görülmüştür (Cinemre, 1999).

Bulimiya nervoza'nın temelinde bedensel görünüşe verilen önem yatmaktadır, “zayıf” olmak onlar için çok önemlidir bu nedenle kendilerini yemek yeme konusunda kısıtlamaktadırlar (Stice, 1998).

Bulimiya nervoza bozukluğuna sahip olan bir birey, hayatında karşılaştığı olumsuzluklarla baş etmek için yemek yer ve böylece bu olumsuz duygularını örtbas ettiğini düşünür, bu kısa süren rahatlama periyodu bittikten sonra kendisini boşlukta bulur. Öfkelenendiğinde, başarısızlığa uğradığında, yalnız hissettiğinde yemeğe sığınan birey, yiyerek rahatlayacağını düşünür ve bu duyguları hissettiği her an bu davranışı tekrarlar (Kuruoğlu, 1995).

DSM-IV'ün bulimiya nervoza için belirlemiş olduğu tanı kriterlerinin birincisi; yinelenen sık yeme epizodlarının olmasıdır ve bu epizodlar 2 kriter ile belirlidir; bu kriterlerden ilki, aynı zaman diliminde ve benzer koşullarda çoğu insanın yiyebileceğinden hiç tartışmasız çok daha fazla miktarda olan yiyeceği belirli bir zaman diliminde yemektir. İkincisi; bu epizod sırasında yeme kontrolünün kalktığı duygusunun olmasıdır. İkinci kriter ise; kilo almaktan sakınmak için kendisinin yol açtığı kusma, laksatiflerin, diüretiklerin, lavmanların ya da diğer ilaçların yanlış yere kullanımı, hiç yemek yememe ya da aşırı egzersiz yapma gibi

uygunsuz dengeleyici davranışlarda tekrar tekrar bulunmaktır. Üçüncü kriter; tıknırcasına yeme ve uygunsuz dengeleyici davranışların her ikisinin de 3 ay süreyle ortalama olarak en az haftada iki kez ortaya çıkmasıdır. Dördüncü kriter; kendini değerlendirirken anlamsız bir biçimde vücudun biçimi ve ağırlığından etkilenmektir. Son kriter; bu bozukluğun sadece anoreksiya nervoza epizodları sırasında ortaya çıkması durumudur. Bulimiya nervoza'nın da iki alt tipi bulunmaktadır; birincisi çıkarma olan tiptir; bulimiya nervoza'nın o andaki epizodu sırasında kişi düzenli olarak kendi kendine kusmuş ya da laksatifler, diüretikler veya lavmanları yanlış yere kullanmıştır. İkinci alt tip ise çıkarma olmayan tiptir; bulimiya nervozanın o sıradaki epizodu sırasında kişi; hiç yemek yememe ya da aşırı egzersiz yapma gibi diğer uygunsuz dengeleyici davranışlarda bulunmuş ancak kendi kendine kusmamış ya da laksatifler diüretikler ya da lavmanları yanlış yere kullanmamıştır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2001:242-243).

DSM 5'e göre; bulimiya nervoza için ilk kriter; yineleyici tıknırcasına yeme dönemlerine sahip olmaktır. Bu kriter, 2 farklı koşulu da karşılamalıdır, bu koşulların ilki; benzer koşullarda, benzer sürede, çoğu kişinin yiyebileceğinden açıkça daha çok yiyeceği, ayrı bir zaman biriminde (örn. herhangi iki saatlik bir sürede) yemektir. Bu kriterlerin ikincisi ise bu dönem sonrasında yemek yemeyle ilgili denetiminin kalkması durumunun olmasıdır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:175).

Bulimiya nervoza için DSM 5'in belirlediği ikinci kriter, kilo almaktan sakınmak için, kendi kendini kusturma, laksatif ilaçları, idrar söktürücü ilaçları ya da diğer ilaçları yanlış yere kullanma, neredeyse hiç yememe ya da aşırı spor yapma gibi yineleyen, uygunsuz ödünleyici davranışlarda bulunmaktır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:175).

Üçüncü kriter, tıknırcasına yeme davranışlarının ve uygunsuz ödünleyici davranışların her ikisinin de ortalama 3 ay içerisinde en az haftada bir kez olmasıdır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:175).

Dördüncü kriter, kendilik değerlendirmesinin, vücut biçiminden ve ağırlığından yersiz biçimde etkilenmesidir. Son kriter ise, bu bozukluğun yalnızca anoreksiya nervoza dönemleri sırasında ortaya çıkmamasıdır. Bulimiya nervoza'nın, DSM-5'e göre 2 alt tipi vardır; bunlar çıkarma olan tip ve çıkarma olmayan tiptir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:175).

DSM-5'te; bulimiya nervoza'nın tıknırcasına yeme kriterinin DSM-IV'teki gibi 3 aylık sürede haftada 2 kez görülmesi yerine 3 aylık süre içerisinde haftada 1

kez görülmesi sıklığı konusunda değişiklik önerilmiştir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:175).

2.1.3. Başka Türü Adlandırılmayan Yeme Bozukluğu (BTA-YB)

Başka türlü adlandırılmayan yeme bozukluğu diğer yeme bozuklukları ile açıklanamayan, diğer yeme bozukluklarının tanı ölçütlerini karşılamayan bozukluk türüdür. Bu bozukluğun 6 tipte örneği bulunmaktadır; birinci örneği bayanlarda bireyin düzenli mensturasyonlarının olması dışında anoreksiya nervoza'nın bütün tanı ölçütleri karşılanmaktadır. İkincisi; belirgin bir kilo kaybının olmasına karşın, kişinin o sıradaki vücut ağırlığının olağan sınırlarında olması dışında anoreksiya nervoza'nın bütün tanı ölçütleri karşılanmaktadır. Üçüncüsü; tıknırcasına yemenin ve uygunsuz dengeleyici düzeneklerin haftada 2 kereden daha az bir sıklıkla ya da 3 aydan daha kısa süreli olarak ortaya çıkması dışında bulimiya nervoza'nın bütün tanı ölçütleri karşılanmaktadır. Dördüncüsü; olağan vücut ağırlığını koruyan bir kişinin az miktarda yemek yedikten sonra düzenli olarak uygunsuz dengeleyici davranışlarda bulunmasıdır. Beşincisi; büyük miktarlarda yiyeceği sürekli çiğneyip tükürme ancak yutmama davranışıdır. Sonuncusu tıknırcasına yeme bozukluğudur; düzenli olarak bulimiya nervozaya özgü uygunsuz dengeleyici davranışlarda bulunmaksızın yineleyen tıknırcasına yeme epizodlarının olmasıdır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2001:243-244).

2.2. DSM-V'in Yeme Bozuklukları için Tanı Kriterleri

DSM-IV'ün yeme bozuklukları için tanı kriterlerini açıklayan bölümünde; anoreksiya nervoza ve bulimiya nervoza'nın DSM-V revizyonuyla gelen değişikliklerden bahsedilmiştir. Eklenen yeni bozukluklardan ise aşağıdaki başlıklar altında bahsedilmektedir.

2.2.1. Pika Bozukluğu

DSM-V'e göre; pika bozukluğu'nun ilk kriteri; en az bir ay süreyle devamlı olarak besleyici değeri olmayan maddeleri yemektir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:171).

İkinci kriter; besleyici değeri olmayan maddelerin kişinin gelişimine uygun olmayan maddeler olma özelliğine sahip olmasıdır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:171).

Pika bozukluğu için üçüncü kriter; görülen yeme davranışının kültürel olarak desteklenmeyen ya da sosyal normlara uygun olmayan türde davranış olmasıdır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:171).

Son kriter ise, eğer pika bozukluğu diğer bir mental bozukluk sırasında görülürse (örn. otistik spekturum bozukluğu) ya da medikal bir durum sırasında görülürse (örn. gebelik), bunun ayrı bir klinik müdahale gerektirecek derecede mühim bir durum olmasıdır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:171).

DSM-5, pika bozukluğu için sunduğu kriterlerin haricinde, pika bozukluğu'nun genellikle diğer bir mental bozukluğun getirisi olan beynin bozuk işleyişiyle ilgili bağlantılı ortaya çıktığını belirtmiştir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:171).

2.2.2. Geri Çıkarma (Geviş Getirme) Bozukluğu

DSM-V'e göre bir kişinin ruminasyon bozukluğu tanısı alması için, belirtilen 4 kritere uygunluk göstermesi gerekmektedir. İlk kriter; en az 1 ay süreyle yenilen yiyecekleri geri çıkarmaktır. Geri çıkartılan yiyecek tekrar çiğnenebilir, tekrar yutulabilir ya da geri tükürülebilir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:172).

İkinci kriter; tekrarlayan geri çıkarmaların tıbbi bir tedaviye bağlı olarak oluşmaması durumudur (örn. gastrointestinal durum) (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:172).

Üçüncü kritere göre; bu bozuklukta sergilenen davranışlar; anoreksiya nervoza, bulimiya nervoza, tıknırcasına yeme bozukluğu ya da çekingen-restriktif yeme bozukluğu sırasında ayrıca görülemez olduğudur (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:172).

Son kriter ise; ruminasyon bozukluğu eğer diğer bir mental bozukluk sırasında meydana gelirse, ayrıca bir tıbbi müdahale gerektirecek kadar önemli bir duruma işaret edecek olduğudur (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:172).

2.2.3. Kaçınan / Kısıtlı Gıda Alımı Bozukluğu

DSM-V, kaçınan ya da kısıtlı gıda alımı bozukluğu için 4 kriter sunmuştur. İlk kriter ciddi derecede kilo kaybı görülmesidir. İkinci kriter ise önemli düzeyde beslenme eksikliğidir. Üçüncü kriter, enteral beslenme (mide ya da ince bağırsağın içinden geçen bir tüp yardımı ile hastanın sıvı ile beslenmesi) ya da ağız yoluyla beslenme desteğine zorunlu bağlılıktır. Son kriter ise göre psikososyal işleyişte ciddi

düzeyde karışıklık yaşanmasıdır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:171-179).

DSM-5, kaçınan ya da kısıtlı gıda alımı bozukluğu için bu 4 kriterin haricinde bazı durumlara da dikkat çekmiştir. Yiyecek bulunamaması ya da kültürel olarak uygulanan yemek yememe girişimi tarzında durumlar çekingen ya da restriktif gıda alımı bozukluğuna dahil edilemez. Bu bozuklukta sergilenen davranışlar; anoreksiya nervoza ya da bulimiya nervoza sırasında ayrıca görülmez. Bu bozukluk, medikal bir duruma atfedilmez ya da diğer bir mental bozukluk ile açıklanamaz (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:172-173).

2.2.4. Tıkınırcasına Yeme Bozukluğu

DSM-IV'te yeme bozuklukları bölümünde bir tanı olarak bulunmayan ‘‘tıkınırcasına yeme bozukluğu’’, DSM-V’te bir tanı olarak, tanısal ölçütler kitabına eklenmiştir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:176-177).

DSM-V’in tıkınırcasına yeme bozukluğu için belirlediği 5 kriter vardır. İlk kritere göre, tekrarlanan tıkınırcasına yeme epizodları yaşanılması gereklidir. İlk kriterin 2 alt kriteri bulunmaktadır; birinci kriter, aralıklı zaman dilimlerinde (örn. herhangi bir 2 saatlik periyod içerisinde), aynı zaman dilimleri içerisinde ve aynı koşullarda çoğu insanın yiyebileceğinden çok daha fazla miktarda yemek yemektir. İlk kriterin, ikinci alt kriteri ise yeme epizodu sırasında kontrolünü kaybettiğini hissetmektir (örn. yemek yemeyi durduramayacağı ya da neyi yediğini veya ne kadar yediğini kontrol edemeyeceği hissini yaşamak) (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:176-177).

İkinci kriter, tıkınırcasına yeme epizodlarının aşağıda belirtilen kriterlerden 3 ya da daha fazlasıyla bağlantılı olmasıdır. Bunlardan birincisi, normalden çok daha hızlı yemek yemek, ikincisi, kendini rahatsız hissecek derecede doyana kadar yemek, üçüncüsü, fiziksel olarak açlık hissedilmese bile büyük miktarlarda yemek, dördüncüsü; yediği miktardan utandığından dolayı yalnız yemek, beşincisi; yedikten sonra kendinden tiksirmek, suçluluk hissetmek, kendini depresyonda hissetmektir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:176-177).

Üçüncü kriter; tıkınırcasına yeme sırasında ciddi derecede sıkıntı yaşamaktır. Dördüncü kriter, tıkınırcasına yemenin ortalama 3 aylık periyod ile en az haftada 1 defa yaşanmasıdır. Beşinci yani son kriter ise; tıkınırcasına yemenin, bulimiya nervoza’da görüldüğü gibi uygunsuz telafi edici tekrarlanan davranışlarla bağlantılı olmaması ve bulimiya nervoza ya da anoreksiya nervoza sırasında yaşanan fazla

yemeyi telafi etme davranışlarının (örn. kendini kusmaya zorlama) görülmemesidir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:176-177).

DSM-5'in yaptığı açıklamaya göre; tıknırcasına yeme bozukluğu sık görülmeyen ancak ciddi öneme sahip olan bir bozukluktur (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:176-177).

2.2.5. Tanımlanmış Diğer Bir Beslenme ve Yeme Bozukluğu

DSM 5'e göre; tanımlanmış diğer bir beslenme ve yeme bozukluğuna sahip için, yeme fonksiyonlarında ve diğer alanlarda bozulma yaşamak ve diğer yeme bozukluklarının kriterlerini karşılanmıyor olmak gerekmektedir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:171-179)

2.2.5.1. Tanımlanmış Diğer Bir Beslenme ve Yeme Bozukluğu'nun Alt Tipleri

2.2.5.1.1. Değişiktür (atipik) Anoreksiya Nervoza

Belirgin kilo kaybı dışında bütün kriterleri karşılamaktadır. Bireyin kilosu normal sınırlar içerisinde (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:178).

2.2.5.1.2. Bulimiya Nervoza (düşük sıklıkta ve/ya da sınırlı süreli)

Tıknırcasına yeme ve uygunsuz telafi edici davranışların 3 aydan kısa bir süreyle veya az sayıda olması dışında bulimiya nervoza'nın tüm kriterleri karşılanmaktadır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:178).

2.2.5.1.3. Tıknırcasına Yeme bozukluğu (az sayıda ve/veya/ya da limitli süreli)

Az sayıda olması ve/veya/ya da 3 aydan kısa sürmesi dışında tıknırcasına yeme bozukluğunun tüm kriterlerini karşılanmaktadır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:171-178).

2.2.5.1.4. Çıkarma Bozukluğu

Tıknırcasına yeme olmadan kilo ya da vücut şeklini değiştirmek amacıyla gösterilen kusma davranışı ile tanımlanan bozukluktur (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:171-178).

2.2.5.1.5. Gece Yemek Yeme Bozukluğu

Tekrarlanan epizodlarla gece yemek yeme davranışı görülmektedir. Uykudan uyandıktan sonra yemek yemek veya akşam yemeğinden sonra aşırı derecede yiyecek tüketimi yapmak gibi davranışlar görülür. Bu davranışlar ciddi derecede sıkıntıya neden olur. Diğer bir mental bozukluk ile daha iyi açıklanamaz (örn. tıknırcasına yeme bozukluğu) (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:171-178).

2.2.6. Tanımlanmamış Beslenme ve Yeme Bozukluğu

Beslenme bozukluklarının hiçbirisinin tanı ölçütlerini karşılamayan hastalara, bunun nedeninin özel olarak klinisyenler tarafından belirlenmesiyle kullanılan kategoridir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014:179).

2.3. Erkeklerde Yeme Bozuklukları ve Beden Memnuniyeti

Tüm yeme bozuklukları olguları incelendiğinde, yeme bozukluğuna sahip erkek hastalar % 5 - 15% civarındadır (Carlat ve Camargo, 1991; Steiger 1989; Margo 1987; Olivardia ve ark., 1995).

Birçok çalışmanın sonucunda, bireylerin beden memnuniyetsizliği ve yeme bozuklukları arasında korelasyon olduğu tespit edilmiştir (Troisi ve ark., 2006 ; Franko ve Omori, 1999). Yapılan çalışmalara göre; beden memnuniyetsizliği ve yeme bozuklukları arasındaki bağlantı erkeklerde çok net olarak görülememektedir. Buna rağmen, Daniel J. Carlat, Carlos A. Camargo ve David B. Herzog'un 1997'de yapmış olduğu "Erkeklerde Yeme Bozuklukları: 135 Hasta üzerine Rapor" adlı çalışmaya göre; erkeklerde yeme bozukluklarının artmaya başladığına dair kanıtlar vardır. Yapılan çalışmanın amacı erkeklerdeki yeme bozukluklarına dair bilgi edinebilmektir (Camargo ve Herzog, 1997).

Erkeklerdeki yeme bozukluklarına ilk değinen 1689 yılında yayınladığı raporla bilinen Dr. Richard Morton'dır (Morton, 1689:32-35). Bilindiği üzere yeme bozuklukları erkeklerde pek yaygın görülen hastalıklar değildir. Yeme bozukluklarında etkili olan faktörler; yaş, cinsiyet, psikiyatrik, kilo ve aile hikayeleridir. Aile hikayesine dahil olan önemli faktörlerden biri yetişkin bağlanma stilleridir. Daha önce de bahsedildiği üzere bağlanma hayat boyu sürdürülebilir özelliğe sahip olan bir faktördür. Bu bağlamda yeme tutumu ve yeme bozuklukları ile bağlanma stilleri arasında da bağlantı olduğu düşünülmektedir (Polivy ve Herman, 2002).

Howard Steiger; “Erkeklerde Anoreksiya ve Bulimiya” isimli çalışmasında anorektik erkekleri; “Son derece hassas ve yetersizlik duygusu yoğun” kişiler olarak tanımlanmıştır. Bu durum anoreksiya nervozalı erkek hastaların saplantılı bağlanma stiline sahip olma potansiyeli bulunması konusunda düşündürücüdür (Steiger, 1989).

Yeme bozukluklarının erkeklerdeki seyri; aile fertleri, arkadaşlar gibi yakın ilişkide bulunan kişiler tarafından maruz bırakılan kilo, beden görüntüsü ile ilgili bir eleştiriyile başlayabilir, kilo alımı bağlamındaki tenkitler yeme bozukluklarının başlangıcını tetikleyen faktörlere dahil edilmektedir (Carlat ve Camargo, 1991).

3. BAĞLANMA KURAMI

Bağlanma kuramı hiç şüphesiz erken çocukluk deneyimleri ile bireyin karakter kategorizasyonu arasındaki ilişkiyi en çarpıcı şekilde gösteren teoridir.

Bağlanma kuramına göre, bireylerin kökleşmiş kişilerarası stilleri, onlara ilk bakımı veren kişilerle olan etkileşimlerinin bir yansıması olarak oluşur (Shorey ve Snyder, 2006).

Bireyler, bağlanma figürlerine (bireyin annesinden sonra ona en yakın olan kişiler) yakınlıklarını sürdürecektir davranışları etkileyen duygusal şemalar ve bilişsel şemalar veya bağlanma stillerini oluştururlar (Bowlby, 1973:256-260).

Çocuklar, doğduklarından itibaren ebeveynleri tarafından ilgi beklerler. Bir bebek kendi ihtiyaçlarını kendi karşılayamaz, acıktığında doyuracak, ilgiye ihtiyacı olduğunda ise onun için "o an orada" olacak bir ebeveyne ihtiyaç duyar. Çocuğun ihtiyaçları, her ihtiyaç duyduğunda doyurulur ya da doyurulmaz, böylece bu durum bir döngü haline gelir ve ihtiyaçlar, beklentilere dönüşür. Çocuğun bu beklentilerin karşılığında aldıkları, onun kendi ve diğerleri hakkındaki ilk düşüncelerini oluşturur. Bu ilk içsel modellerin, gelecek psikolojik yaşamımız üzerindeki etkileri büyüktür. Bu nedenle "bağlanma stilleri" bireylerin yaşamı üzerinde etkili olmaktadır (Crittenden, 1990).

Bağlanma kuramı ilk olarak John Bowlby ve Mary Ainsworth tarafından 1991 yılında geliştirilmiştir. John Bowlby ve Melanie Klein nesne ilişkileri üzerine çalışmalarını sürdürürken Bowlby kurama eleştiri getirerek kendini farklı bir yöne doğrultmuş, kuramı geliştirmek adına bazı öneriler getirmiştir (Bretherton, 1992).

Ainsworth 3 tip bağlanmadan bahsetmiştir, Bartholomew ve Horowitz ise bunu genişletmiş ve 4 tip bağlanmadan söz etmiştir. Ainsworth'ün tanımladığı bağlanma stilleri "güvenli, kaygılı-kararsız, kaçınmacı bağlanma stilleridir (Bretherton, 1992).

Horowitz, benlik modeli ve başkaları modeli adında 2 boyutlu bir modelden bahsetmiştir. Bu çift boyutlu modele göre, bebeklik döneminde, bireylerin birincil

ilişki kurduğu kişilere (birincil bakıcı) karşı belli zihinsel temsiller geliştirilir ve o kişilerle kurulan ilişkilerin olumlu veya da olumsuz yönleri, bu zihinsel temsillerin olumlu ya da olumsuz olma durumunu etkiler ve belirler. Kişinin bu yönde kendine dair olan algı ve düşüncesi “benlik modeli”, başkalarına dair olan algı ve düşüncesi ise “başkaları modeli”ni oluşturmaktadır (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

Bowlby'e göre nesne ilişkileri kuramı fazlasıyla “ben” odaklıdır, dolayısıyla Bowlby, kuramı eksik bulduğunu ifade ederek, çevremizdeki “başkalarının” da kurama dahil olması gerektiğini düşüncesini sunmaktadır. Nesne ilişkileri kuramında bebeğin anneye olan ilgisi ve sevgisinin sadece doyurulma içgüdüğü ile bağlantılı olarak değiştiği savına karşı çıkan Bowlby çok sayıda çocukla çalışmış ve onların erken yaşamlarını inceleme fırsatı bulmuştur, yapmış olduğu bir çalışmada hırsızlık yapan çocukların erken çocukluk çağlarında anneden yoksun büyüdüklerini farketmiştir (Thompson, 2002:164-172 ; Bowlby, 1979:20-30). Temelleri Bowlby tarafından atılan ve esasen psikanalitik temelli olan bağlanma kuramı; çocuk ve anne arasındaki bağın bozulmaya ve dağılmaya uğraması üzerinde; ayrılık, mahrumiyet, kayıp ve yasın etkilerinin altını çizer. Her ne kadar kuramı geliştiren Bowlby olsa da, Ainsworth'ün kuramın bilimsel anlamda test edilmesi ve geliştirilmesi, yönlendirilmesi üzerindeki emekleri hiçe sayılmaz (Bowlby, 1979:20-30).

Bağlanma bir davranıştır, insanın sosyal yaşamı ile ilişkilendirilebilecek ana kavramların başında gelir. Bağlanma, bireyin sosyal ilişkilerini oluşturan ve bu ilişkileri geliştirme konusunda da etkisi bulunan davranıştır (Bowlby, 1973:256-260).

Bağlanma bir ihtiyaçtır, sosyal olarak varolabilmemiz için güvenmemiz, sevmemiz, saygı duymamız ve bunlarla ilişkili olarak bağlanmamız gerekmektedir. Bağlanma biyolojik temellidir, tüm insanların ortak içgüdüğüdür (Kesebir, 2011).

Hazan ve Shaver bağlanma sistemleri ve romantik ilişkilerin birbirleriyle bağlantılı olduklarını düşünerek bu düşünce üzerine araştırmalar yapmışlardır. Bu araştırmalarda kişisel farklılıkların, bağlanma ve romantik ilişkileri etkilediğini gözlemlemişlerdir, 1987 senesinde “bağlanma stili” ismi verdikleri kavramı geliştirmişlerdir. Hazan ve Shaver'ın, Ainsworth ve arkadaşları tarafından 1978 yılında anne ve bebek arasındaki bağlanmaya dair geliştirilen modelinden sonra geliştirdiği bağlanma stilleri; kaçınmacı, kaygılı ve güvenli olarak isimlendirilen 3 farklı kategoriye sahiptir (Hazan ve Shaver, 1987).

Güvenli bağlanma stiline sahip kişiler diğerlerine güvenme konusunda rahat hareket ederler, duygusal olarak ilişkilere açıktır. Kaygılı bağlanma stiline sahip

kişiler; sevildiklerine dair endişe taşırlar, sevmeye dair olup olmadıklarından emin olamazlar, bir partner tarafından devamlı desteğe ihtiyaç duyarlar ve bundan dolayı bağımlıdır. Kaçınmacı bağlanma stiline sahip kişiler ise kendilerine odaklanmış durumdadır, hayati bir durum olmadıkça partnerinden destek beklemez ve istemezler (Hazan ve Shaver, 1987).

3.1. Yetişkinler ve Bağlanma Kuramı

Bağlanma kuramının en önemli karakteristiklerinden biri, bağlanmanın hayat boyu sürdürülebilir olması özelliğidir (Ainsworth, 1982).

Kim Bartholomew ve Leonard M. Horotiwz; John Bowlby'nin klasik bağlanma kuramını çocukluktan genç yetişkinliğe bağlayan “Dörtlü Bağlanma Kuramı” adında yeni bir kuram geliştirmişlerdir. Bowlby'nin teorisindeki çalışma modelleri üzerine kişinin ve diğerlerinin içsel modelini de eklemiştir (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

Çocuğun bağlanması ve bağlanma kuramının içsel modelleri diğerlerine karşı oluşturmaya çalıştığımız etkileşimsel güçlü bağlar kurma eğilimini özetler (Bowlby, 1977).

Bağlanma; sürdürülebilir özelliğini sergiler nitelikte olmasını, bağlanma ilişkili davranışların hayat süresince incelenebilirliği ile kanıtlamıştır. Davranışlarımız bağlanma tipimize bağlı olarak değişkenlik göstermektedir ve böylece davranışlarımızı belirleyebilecek karakterize özelliklerimiz ve aynı zamanda bunlara bağlı olarak değişkenlik gösterebilecek psikopatolojimiz de bu bağlamda değişime uğrar. Bağlanma bizi sosyal ve duygusal olarak da etkiler; ev, iş, arkadaşlık ve aile yaşamımızın tüm ilişkisel adaptasyonunu ve yönlerini değiştirme niteliğine sahiptir (Ainsworth, 1982).

3.2. Bartholomew'in Dörtlü Bağlanma Kuramı

John Bowlby'nin geliştirmiş olduğu şekliyle bağlanma kuramı, kişilerin birbirleriyle ilişkisel bağlar oluşturma ihtiyacını açıklar (Bowlby, 1977).

Kim Bartholomew'in geliştirdiği şekliyle bağlanma kuramı, yetişkin bağlanmasını açıklar hale gelmiştir, dört kategori modelinin temelindeki benlik ve diğerlerini; “Kişinin kendi hakkındaki yargısını “pozitif” ve “negatif” olarak ikileştirilmiş ve diğerleri hakkındaki yargısını da aynı şekilde ikileştirilerek dört kombinasyon şekline dönüştürüldüğü” şeklinde açıklamıştır. Kişinin kendisi

hakkındaki düşüncesi ancak zihinde tasarlanabilen “sevilmeye değer benlik, desteklenmeye değer benlik ve değersiz benlik” gibi kavramlarla ve diğerleri hakkındaki düşüncesi “güvenilir kişi, varolan, tutarsız, reddeden kişi” gibi soyut kavramlarla iki boyuttan türemiştir ve böylece bunların birleştiği dört kombinasyon meydana gelmiştir. Dörtlü kombinasyonda farklı kavramlar içeren iki boyut vardır ve her bölmede farklı kişilere atanabilecek farklı bağlanma stilleri yer almaktadır (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

Hazan ve Shaver, 1987 yılında yaptıkları bir çalışmada romantik ilişkilerdeki aşk kavramının da bağlanma sürecine dahil olduğunu söylemişlerdir. Bunun üzerine yetişkinleri 3 kategoriye ayıran bir kişisel rapor geliştirmişlerdir (Hazan ve Shaver, 1987).

Güvenli bağlanma stili olumlu olarak değerlendirilir ve başkaları odaklı olan bir modeldir. Yakınlık kurma konusunda rahat ve özerk kişiliği temsil eder. Güvenli benlik modeline sahip kişilerde, diğer kişilere karşı onların erişilir ve destekleyici olduklarına dair beklentileri vardır. Bu modele sahip kişiler kendilerinin sevilmeye değer olduklarına inanırlar ve başkalarına dair tüm beklentilerini bunun üzerinden gerçekleştirirler (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

Saplantılı bağlanma stili, olumsuz benlik ve olumlu başkaları kombinasyonundan meydana gelen bir modeldir. Kişi kendini değersiz görür, sevilmeye değer olmadığını düşünür ve buna bağlı olarak olumsuz benliği oluşturur, başkalarını ise olumlu değerlendirir. Kişi değersizlik duygusundan kurtulmak için, ilişki içerisinde sürekli kendini kabul ettirme amacıyla, kendini kanıtama davranışlarında bulunur ve böylece bu ilişkiyi takıntı haline getirir (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

Kayıtsız bağlanma stiline sahip kişiler kendilerini sevilmeye değer görürler ancak başkalarının güvenilmeye değer olmadığı ve destekleyici olmadıklarına inanırlar. Bu düşünceleri nedeniyle başarıyla yakın ilişkiler geliştirmekten kaçınırlar (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

Korkulu bağlanma stili olan kişiler başkalarına karşı kaçınmacılardır, ilişkiler geliştirip hayal kırıklığına maruz kalmaktan kaçınırlar, bu nedenle başkalarıyla yakın ilişkiler geliştirmezler. Bu kişiler aynı zamanda özgürlüklerinin kısıtlanmasından da hoşlanmazlar, özgürlük hislerinden yoksun kaldıkları anda korkulu bağlanma stili baskın hale gelir (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

3.3. Bağlanma ve Psikopatoloji

Baęlanma stilleri patolojik yaklařımlara eęilimlidir. Her baęlanma stili farklı perspektirler ile dūřunūldūęünde çeřitli patolojiler ięerebilir. Çocukluk aęındaki iliřkilerin kiři üzerindeki yansıması; anne ile olan iliřkinin deęerlendirilmesi, aile içi iliřkiler ve deęiřimler, anne haricindeki kiřilerle olan iliřkiler baęlanma stilini oluřturur, patoloji oluřumunu ya da patoloji yoksunluęunu etkiler. Çocukluk aęında, gūvenli baęlanma, gelecek yařamda olası hayat problemleri ve duygudurum bozukluklarından etkilenip deęiřime uęrayabilir (Kesebir ve ark., 2011).

Üniversite oęrencisi kadınlarda gōrūlen kendine gūvensizlik, depresyon, kaygı gibi birçok duygusal problem, kiřilik bozuklukları, davranıř bozuklukları ve yeme bozukluklarının baęlanmayla iliřkisi bulunmaktadır (Mikulincer ve Shaver, 2002).

Bowlby, baęlanmanın yařam boyu sūrdūrūlebilir özellięinden bahsetmiřtir, buna gōre; bebeklikte iliřki kurulan kiři ile olan iliřkimizden tūreyen özellikler ve karakterimize oturan baęlanma stillerinin patolojik temelleri yok sayılamaz, dolayısıyla baęlanma ve psikopatoloji arasındaki iliřki de gōz ardı edilemez (Bowlby, 1973:256-260). Baęlanmanın psikopatoloji ile iliřkisine deęinen birçok çalıřma bulunmaktadır (Ponizovsky ve ark., 2007 ; Sūmer ve ark., 2009 ; Doron ve ark., 2009 ; Kōkū ve Kesebir, 2010).

3.4. Yetişkin Bağlanma Stilleri ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki

Yeme davranıřı psikolojik olarak sadece “yemek yeme veya beslenme” olarak açıklanamaz, yeme tutumu daha kapsamlı bir kavramdır ve bu kavramın zūnde bazı psikodinamik sūreler yatar (Deęirmenci, 2006).

Kiřilerin gūnlük yeme tutum ve davranıřları, onları hayatlarının birçok alanında etkiler. Polivy ve Herman'ın arařtırmasına gōre; stres, kaygı, zgūven, özsaygı vb. kavramlar yeme tutumuyla baęlantılıdır ve bu kavramların üzerinde yetiřkin baęlanma stillerinin būyūk etkisi bulunmaktadır (Polivy ve Herman, 2002).

Psikodinamik teorilere gōre; anoreksiya nervoza (AN) ve bulimiya nervoza (BN) “benlik” ya da diğer deyimle kendilik hastalıklarıdır, bu bağlamda yapılan çalışmalarda kendilik, beden algısı, beden boyutu ve biçimi, özsaygı kavramları da incelenmiştir (Cash, 1997).

Karen Farchaus Stein ve Collen Corte'un 2007 yılında Amerika'da yaptığı “Kişilik Bozulması ve Yeme Bozuklukları: Anoreksiya Nervoza ve Bulimiya

Nervozalı Kadınlarda Kendilik Kavramının İçerik ve Organizasyonu” adlı çalışmasına anoreksiya nervoza'dan yakınan 26, bulimiya nervoza'dan yakınan 53, herhangi bir yakınma öyküsü bulunmayan 32 kadın katılımcı katılarak katkıda bulunmuştur. Çalışma 4 ayrı uygulama ile yapılmıştır; ilk uygulamada SCID Kişilik Envanteri, Yeme Tutum Testi, Sağlıklı Davranış Testi uygulanmıştır ve bu uygulamalar sonunda kilo ve boy ölçümleri yapılmıştır. İkinci uygulamada; vücut ağırlığı ve kendilik-şemasının bilgisayar üzerinde kullanılan programlarla deneklere belli kelimeler gösterilerek “bana uygun” ya da “bana uygun değil” şeklinde tepki vermeleri sağlanarak bilgi-işlem ölçümleri yapılmıştır. Üçüncü uygulamada, bir önceki uygulamada gösterilmeyen diğer kelimeler gösterilmiştir ve son uygulamada ise kendilik-şeması ölçümü, duygudurum ve sağlık durumlarıyla beraber tekrar ölçülmüştür (Stein, 2007).

Yapılan çalışma sonucunda üç grubun da kişisel şemalarının; “kilolu kendilik-şemasının davranışsal ve tutumsal etkenleri tarafından dolaylı yoldan etkilenmekte olduğu ortaya çıkmıştır. Kişiler deney sırasında “şişman, kilolu” gibi sözcükleri gördüklerinde çoğunlukla “bana uygun değil” seçeneğini işaretlemişlerdir. Negatif-kendilik şeması olan kişilerin kilolu-kendilik şemasına sahip oldukları görülmüştür, pozitif-kendilik şeması olan kişilerin ise kilolu-kendilik şeması skorları oldukça düşüktür. Kilolu kendilik-şemasının yeme tutumunda bozulma ya da yeme bozukluğunun bir göstergesi olduğunun altı çizilmelidir (Stein, 2007).

Batur ve arkadaşlarının 2005 yılında yaptıkları “Yeme tutumu ve cinsiyet ile bağlanma biçimleri arasındaki ilişki” adlı çalışmalarında yeme tutumunda bozulma görülen katılımcıların korkulu ve saplantılı bağlanma stilli puan düzeylerinin, yeme tutumunda herhangi bir bozulma görülmeyen katılımcılara oranla daha yüksek olduğu gözlenmiştir (Batur ve ark., 2005). Aynı şekilde, Salzman ve Friedberg’ün çalışmasına göre de; saplantılı bağlanma ve yeme tutumundaki bozulma arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (Salzman, 1997; Friedberg ve Lyddon, 1996).

Koskina ve Giovazolias’ın çalışmasından elde edilen sonuca göre; yeme tutumundaki bozulma, kadınların yaşlarıyla ters orantılıdır, güvensiz bağlanma stillerine sahip erkek ve kadın katılımcıların yeme tutumlarında bozulma gözlemlenmiştir (Koskina ve Giovazolias, 2010). Huprich ve arkadaşlarının yaptığı çalışmaya göre; erkekler ve kadınlar arasında bağlanma stilleri açısından herhangi bir dağılım farkı bulunmamaktadır, iki cinsiyetin de bağlanma stillerinin eşit dağılım gösterdiği görülmüştür. Güvensiz bağlanan kadınların yeme tutumlarında bozulma

gözlenirken, güvensiz bağlanan erkeklerin yeme tutumlarının normal düzeyde olduğu saptanmıştır (Huprich ve ark., 2002). Koskina ve Giovazolias'ın çalışmasına göre; erkekler, kadınlara oranla daha fazla güvensiz bağlanmaktadır (Koskina ve Giovazolias, 2010).

Bağlanma kuramına ve yetişkin bağlanma stillerine göre; bireysel değersizlik duygusunun görüldüğü bağlanma stili “korkulu ve saplantılı bağlanma” olduğundan dolayı korkulu ve saplantılı bağlanma stilleri yeme tutumunda bozulma ya da yeme bozukluklarıyla özdeşleştirilebilir (Hazan ve Shaver, 1987).

3.5. Yetişkin Bağlanma Stilleri ile Yeme Bozuklukları Arasındaki İlişki

Yeme bozukluklarının oluşmasına neden olan temel faktörleri betimleyen önemli yaklaşımlardan birisi bağlanma kuramıdır. Bartholomew ve Horowitz, 1991’de yapmış oldukları araştırmalara dayanarak, saplantılı ve korkulu bağlanma biçimlerini şöyle tanımlamışlardır; ‘Saplantılı bağlanma; kendini değersiz hissetme veya seilmeye değer görmeme duyguları ile başkalarına dair olumlu değerlendirmeleri temsil eder. Bundan dolayı, saplantılı bağlanan bireyler kişisel ilişkilerde kendilerini kanıtlama ve doğrulama eğilimi içerisinde hareket ederler.’ (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

Korkulu bağlanma stili olumsuz benlik ve olumsuz başkaları modeline bağlıdır. Korkulu bağlanma stiline sahip bireylerde değersizlik duygusu üst düzeyde seyrederek ve diğer insanlara karşı itimatları düşük düzeydedir (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

Hem saplantılı hem de korkulu bağlanma biçiminin ortak özelliği, bu bağlanma stillerine sahip bireylerdeki değersizlik duygusudur (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

Hilde Bruch yeme bozuklukları üzerine birçok çalışma yapmış ve literatüre önemli derecede katkı sağlamıştır. Bruch; bireylerin kilo ve yemekle aşırı uğraşının onlara problemler yaşatabileceğinden, aynı zamanda yeme bozukluklarının temelinde benlik kavramının önemli yer tuttuğundan ve benlikle ilgili sorunların yeme bozukluklarına neden olabileceğinden bahsetmiştir. Anoreksik ya da bulimik, ve diğer yeme bozukluklarına sahip bireylerin değersizlik duyguları ön plandadır, kendilerini değersiz gördüklerinden dolayı bu hissi yok etmek amacıyla bedenlerini bir kalıba sokma eğilimini gösterirler (Bruch, 1982).

Bireylerin ebeveynleriyle kurdukları ilişki yeme bozukluklarında temel oluşturabilir niteliktedir. Yapılan birçok çalışmada (Batur ve ark., 2005) yeme bozukluğuna sahip hastaların bebeklikte anne ile güven temelli bir ilişki içinde bulunmadıkları ve ilerki dönemlerde de aynı şekilde güvensizlik durumunun devamlılığı görülmüştür. Tüm bunlar, yeme bozuklukları ve bağlanma stilleri arasındaki ilişkiyi açıkça göstermektedir (Bruch, 1982).

“Yeme bozukluğunda yiyecek, anne-babanın sevgisinin yerini aldığı zaman hasta onu düzenlemenin, miktarını ve niteliğini ayarlamanın kontrolünü elinde hisseder. Yeme bozukluklarında biyolojik yatkınlık, aile dinamikleri, gelişimsel ve sosyokültürel etkenleri gibi risk etkenleri kimlerde yeme bozukluğu geliştireceğini öngörmeye yardımcı olsa da bu hastalıkların altında yatan gerçek nedeni açıklamaya yetmez. Güvensiz bağlanan bireylerde olduğu gibi yeme bozukluğu hastalarında da düşük benlik saygısı, yetersizlik ve işe yaramazlık duyguları vardır.” (Alantar ve Maner, 2008).

Candelori ve Ciocca'nın 1998'de yapmış olduğu bir çalışmada, kısıtlı tipteki anoreksiya nervoza hastalarında kayıtsız bağlanma biçimi ve bulimiya nervoza hastalarında ise saplantılı bağlanma biçimi görülmüştür. Genel olarak bu konuda yapılan çalışmalar dikkate alındığında saplantılı bağlanma stili, yeme bozukluklarıyla olan ilişkisi bağlamında ön plana çıkmaktadır, yani bu durumda saplantılı bağlanma stili, yeme bozukluklarıyla bağlantısı en yüksek olan bağlanma stili olarak tanımlanabilir (Candelori ve Ciocca, 1998:139-153).

Yapılan araştırmalara göre; anoreksiya nervoza bozukluğuna sahip olan hastaların aileleri genellikle kuralcı, özel yaşantıya mücadele etmeyen, kontrolcü tipte ailelerdir (Sayın ve Çepik, 2004). Yapılan diğer çalışmalarda anoreksiya nervozası olan hastaların %95'inin annelerinin güvensiz bağlanma stiline sahip oldukları gözlemlenmiştir (Ward ve ark., 2001).

Broberg ve arkadaşlarının (Hijalmers ve Nevonen), 2001 senesinde; yeme bozukluğu olan katılımcılar ve herhangi bir ruhsal bozukluğa sahip olmayan katılımcılarla yaptıkları çalışmada ruhsal bozukluğu olmayan bireyler kayıtsız bağlanma stili gösterirken, yeme bozukluğu olan katılımcılar korkulu-kayıtsız ve korkulu-saplantılı bağlanma stilleri göstermiştir. Bu çalışma da saplantılı bağlanma stiline, yeme bozukluklarıyla bağlantısını kanıtlar niteliktedir (Broberg ve ark., 2001). Aynı zamanda Troisi ve arkadaşları tarafından yapılan bir araştırmada,

güvensiz bağlanma ile yeme bozukluklarındaki olumsuz beden algısı arasında bağlantı olduğu gözlemlenmiştir (Troisi ve ark., 2006).

Jenna Elgin ve Mary Pritchard tarafından 2006 senesinde yapılan “Üniversite Öğrencilerinde Yetişkin Bağlanması ve Yeme Bozukluğu” adlı çalışma üniversite öğrencisi erkek ve kadınlarda yetişkin bağlanma stilleri ve yeme bozukluklarını incelemektedir. Çalışma yurtdışında yapılan çalışmalar arasında erkek ve kadınları aynı çalışma içerisinde inceleyen nadide bir çalışma olmakla beraber daha önce yapılan çalışmalardan farklı olarak erkekleri odak almıştır, bu anlamda biricik olduğu kabul edilebilir (Elgin ve Pritchard, 2006).

Anoreksiya nervoza'nın gelişiminde %50'den yüksek genetik faktör bulunsa da, bazı dış faktörler tetikleyici olarak kabul edilmektedir (Bulik ve ark., 2004). 329 katılımcı ile gerçekleştirilen çalışmada; 207 kadın, 121 erkek katılımcı bulunmaktadır. Uygulama kısmı toplamda 50 dakika süren çalışmada kullanılan ölçüm yöntemi ankettir, Bartholomew ve Horowitz tarafından 1991'de geliştirilen “İlişki Ölçeği” kullanılmıştır (Elgin ve Pritchard, 2006).

Çalışmanın sonucuna göre; güvenli bağlanma stiline sahip öğrencilerin skorları beden memnuniyeti ile negatif korelasyon içerisindedir. Korkulu bağlanma stiline sahip öğrencilerin skorları ise kadınlarda bulimiya nervoza ile pozitif korelasyon içerisindedir. Erkeklerde güvenli bağlanma stili, zayıflamaya çalışma, bulimiya ve beden memnuniyetsizliği ile negatif korelasyon içerisindedir (Elgin ve Pritchard, 2006).

Salzman'ın 1997 ve Suldo'nun 2000 senelerinde yapmış oldukları araştırmaların sonuçlarına göre; saplantılı bağlanma stili ve korkulu bağlanma stili yeme bozuklukları ile ilişki düzeyi en yüksek olan bağlanma stilleridir. İkisinin de ortak özelliği kişinin kendisine verdiği değer düşük olmasıdır (Salzman, 1997; Suldo ve Sandberg, 2000).

Başkalarıyla yakın ilişki kurmaktan kaçınan özelliğe sahip; kayıtsız bağlanma stiline dair, yeme bozuklukları açısından herhangi anlamlı bir sonuç çıkmamıştır (Salzman, 1997; Suldo ve Sandberg, 2000).

Erkekler açısından sonuçlar incelendiğinde; saplantılı, korkulu ve kayıtsız bağlanma stilleri hiçbir yeme bozukluğu karakteristiği ile bağlantı göstermemekle beraber sadece güvenli bağlanma stili açısından bağlantı gözlemlenmektedir. Kadınların skorları bu çalışmada da daha önce yapılan benzer çalışmalar gibi sonuç vermiştir (Salzman, 1997; Suldo ve Sandberg, 2000).

Hayat boyu sürmesi bağlamında bağlanma; çocukluk, ergenlik dönemlerindeki yeme tutumu ve beden memnuniyetsizliği üzerinde de rol oynar. Özellikle ergenlikteki yeme tutumu ve etkileyen faktörler üzerine yüzlerce çalışma yapılmış ve üzerinde birçok etkenin varlığı kanıtlanmıştır (Marchi ve Cohen, 1990 ; O'dea ve Abraham, 2000 ; Baker ve ark., 2003 ; Killen ve ark., 1993).

Yeme bozukluğuna sahip popülasyonu temsil eden bağlanma stili; saplantılı bağlanma stildir (Sharpe ve ark., 1998). Birçok çalışmanın sonucu göstermektedir ki; bağlanma, beden imgesi ve yeme tutumu birbirine bağlantılı kavramlardır (Evans ve Wertheim, 1998; Friedberg, Lyddon, 1996). Bilimsel araştırmalar; yetişkinlerde romantik ilişkiler ve yeme bozukluğu semptomlarında; güvensiz bağlanma ve ilişki kaygılarının olumsuz etkisi olduğu bulgusunu elde etmiştir (Brennan ve Shaver, 1995:79).

Yeme bozukluklarından bulimiya nervoza'ya sahip bireylerin büyük çoğunluğu saplantılı bağlanma stiline sahiplerdir. Saplantılı bağlanma stiline sahip bireyler devamlı olarak diğerlerinden onay beklerler, diğerlerinin onların hakkındaki düşünce ve değerlendirmeleri hayatlarında önemli bir yer kaplar. Anoreksiya nervozası olan bireyler ile bulimiya nervoza'sı olan bireylerin ortak özelliği kendileri hakkındaki duygu ve düşüncelerinden çok diğerlerinin onların hakkındaki duygu ve düşüncelerini önemsemeleridir, bu da saplantılı bağlanma stiline karakterize bir özelliğidir (Friedberg ve Lyddon, 1996).

Güvensiz bağlanma genel bir psikopatolojiye işaret edebilir ve bu suretle belli bağlanma stillerinin, belli yeme bozukluğu semptomları ile ilişkisinin göstergesidir (Ward ve ark., 2000).

3.6. Yeme Tutumu ile İlişkili Diğer Etkenler ve Yetişkin Bağlanma Stilleri ile İlişkileri

Yeme tutumu ile ilişkili bir çok etken vardır. Araştırma içerisinde incelenmek istenilen etkenler; güzellik ve beden imgesi, beden algısı, medyanın etkisi, beden memnuniyeti, depresyon ve travma yaşantısıdır.

3.6.1. Yeme Tutumu, Güzellik ve Beden İmgesi Arasındaki İlişki

Mükemmellik insanoğlunun arayışı içinde bulunduğu, ulaşmaya çalıştığı bir kaide olagelmıştır. Çağımızda soyut kavramlar tanımlanmaya çalışılırken, bu kavramların somut karşılıklarına ulaşılmaya çalışılmaktadır. İnsanoğlu çağlar

boyunca beklentisinde olduğu mükemmel benliğe ulaşmak için çabalar ancak hiçbir zaman tam olarak ulaşamaz, insanlar ideal bir görünüme sahip olmak için uğraş verirler ve bu çaba bir döngü halinde hayat boyu sürüp gider. Oysaki önce içlerinde yaşayan ben'i sevmeyi öğrenmeli, sonra dış benliklerini eğitmeli ve neyin mükemmel olduğuna bir kendileri karar verebilmeyi öğrenmelidirler.

Bedene dair ne kadar sorun varsa, bu sorunlar temelde insanların mükemmellik arayışından doğmaktadır. Kendi gözlerinde ya da başkalarının gözlerindeki mükemmelliği tamamlama arayışından doğan bu sorunlar insan hayatında çocukluktan, yaşlılığa, yaşamın her çağında problem oluşturabilecek niteliğe sahiptir.

Televizyon çağıyla birlikte, mükemmel ulaşma isteği artmış, medyada sergilenen süpermodeller ideal nesne olmuş, toplum idealize edilen güzele erişebilmek için yeni bir savaşa girmiştir, bu savaş kişinin benliği ve medyanın aracılığıyla bir anlamda toplumun baskısı arasındaki sıkışmışlıktan doğmuştur (Yamamiya ve ark., 2005).

Yüzyıllardır yapılan araştırmalar göstermişlerdir ki; yeme bozuklukları feminist hastalıklardır ancak buna rağmen erkeklerde de görülmekte ve bazı kaynaklara göre bu hastalığa karşı erkekler daha fazla tedavi arayışına girmektedirler (Evans ve Wertheim, 1998 ; Troisi ve ark., 2006 ; Stein ve Corte, 2007 ; Franko ve Omori, 1999).

Kadınların zayıf olması gerektiğine değinen kültürel saplanma kadın güzelliğiyle ilgili bir saplantı değildir, kadının itaatkârlığı ile ilgili bir saplantıdır (Wolf, 1991).

“Tatminsizlik ve kıskançlık, değişimin pazarlandığı ticari yollarda kullanılan en önemli muhtevayı oluşturur. Kendi çabalayan nitelikte olmak yeniden yaratılmanın gerçekleşmesine zemin hazırlar. Yeniden yaratmanın sağladığı tatmini teşvik etmek; ulaşılamaz, varlığı sürdürülemez bir güzellik anlayışıyla ancak yüzleri boyanmış, vücudu şekillendirilmiş kapak kızı modellerinin düşlemsel mükemmelliğidir.” (Nichter ve ark., 1991:249-250). Yeme bozukluğuna sahip anoreksik ve bulimik hastalarda da mükemmeliyetçilik özelliği ön plandadır (Kaya ve ark., 2004). Katherine Halmi ve arkadaşlarının 2000 yılında yaptıkları bir çalışmaya göre; anoreksiya nervoza'dan yakınan bireylerin mükemmeliyetçilik derecesi, herhangi bir yakınma öyküsü olmayan katılımcılara oranla anlamlı düzeyde yüksek çıkmıştır. Halmi'nin yapmış olduğu çalışma da mükemmeliyetçiliğin,

anoreksiya nervoza'nın karakterize özelliği olduğunu doğrulamaktadır (Halmi ve ark., 2000).

Binlerce yıldır dünyada “ideal güzellik” kavramı tartışılan bir konu olmakla süregelen bir klişe haline gelmiştir. İdeal güzellik kavramındaki “ideal” ve “güzellik” terimleri kendi içlerinde ayrı anlamlara sahip olup ayrı tartışmalara açık kavramlardır. Ancak, ideal olanın ne olduğunun açıklanması gereklidir. İdealin asıl anlamı, toplumun çoğunluğu tarafından doğru olarak kabul edilen niteliğine sahip olmaktır. Diğer yandan “güzellik” kavramının subjektif bir durum mu yoksa objektif bir karar mı veya standart bir değer mi olduğunun açıklanması gereklidir. Objektif bir bakış açısıyla güzellik bir güçtür. Güzellik sadece somut bir kavram değildir, aynı zamanda soyut bir kavramdır. Eğer soyut mantıkla gelişen yarım subjektiflik kavramı varolsaydı, güzellik sosyal bir kontrol yaratabilecek güce sahip olurdu. Güzellik bir beden algısıdır, bu algı kişiden kişiye değişmekle beraber kişinin kendisinin ve diğerlerinin algısı farklı yönlerde olabilir (Armstrong, 2004:90-94).

Mark Burgess Plato'nun fenomenine değinmiştir; “Güzellik, transandantala bir geçiş yoludur.” (Burgess, 2002:49-52). Güzelliğin bunun gibi birçok tanımı vardır, bu çeşitlilik subjektif bir kavram olmasından ve bazılarının kati bir güzellik olmadığı düşüncesinden kaynaklanmaktadır. Güzellik kendini süregelen çağ, yeni gelen çağ değişimleri, kültürün ve hayatın etkileriyle şekillendirmektedir.

Antik Yunan Mitolojisinde, Yunan güzellik tanrıçası Afrodit (*Ἀφροδίτη*) kontrol gücüyle tanınırdı. Bu gücün onun eşsiz güzelliğinden geldiği varsayıldı. O, “güzeldi” ve aynı zamanda güzelliğin ikonuydu, erkekleri ve tanrıları yönetebilecek güce sahipti. Tanrıları yönetmek için, “kati bir güzellik” olmalıydı. Buna göre güzellik bir anlamda güç demektir (Romm, 1989).

Ne zayıf ne de şişman “balıketli” diye tabir edilen kadınlar rönesans döneminin özellikle dış görünüm açısından tercih edilen kadınlarıydı, kusursuzca doğal ve çekici şekilleriyle antik çağların gözdeleleriydi. Bu dönemin kadınlarını, dönemin ressamlarının eserlerinde incelediğimizde; örneğin Sandro Boticelli'nin “Venüsün doğuşu” (The Birth of Venus) adlı eseri, Rembrandt Harmenszoon'un “Bathsheba” adlı eseri gibi Rönesans dönemindeki resmedilen ikonik görsellerde görüldüğü gibi “ne zayıf ne şişman” kadınlar sağlıklı, zengin ve güzel kadını temsil etmekteledirler. “Balıketli” kadınların “şeker” gibi yiyeceklere erişimleri kolaydı, o dönemlerin yeni keşfi olan şeker çok pahalıydı, elit kesim şeker satın alabiliyordu ve böylelikle kilo alıyorlardı. Toplumun fakir kesimi zayıftı çünkü şeker erişimleri

yoktu, bu durum “güzel” ve “ne zayıf ne şişman” kavramlarının “otorite olma” kavramıyla da bağlantısını gösterir. Buna göre; otoritenin kabul ettiği doğrular toplumun alt kesimlerinde genel geçer doğru olarak kabul edilir çünkü varolan güç kendiliğinden güzelliği getirir (Coetzee, 2011).

Güzellik düşüncesi, buna bağlı olarak beden memnuniyeti ve memnuniyetsizliği, rejim yapma, yeme tutumu kavramları birbirlerine bağlantılı olmakla beraber yetişkin bağlanma stilleri ve ilişkilerin de bu bağlantıya dahil olduğu düşünülmektedir (Kesebir ve ark., 2011 ; Kaye ve ark. 2004 ; Evans ve Wertheim, 1998 ; Troisi ve ark., 2006 ; Cash ve ark., 2004).

3.6.2. Beden Algısı, Yeme Tutumu ve Yetişkin Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişki

Beden algısında bozulma, yeme tutumundaki bozulmaya ve yeme bozukluklarının, özellikle en yüksek ölüm oranına sahip yeme bozukluğu olan anoreksiya nervoza'nın oluşmasında önemli bir kriterdir (Sullivan, 1995).

Saplantılı bağlanma stiline sahip bireylerin hayatlarında diğerleri tarafından kabul görmek çok önemli bir yer tutar, bu nedenle algılanan beden görünümü ya da beden imgesi saplantılı bağlanma stiline sahip bireyler için çok önemlidir (Brennan, Clark ve Shaver, 1998).

Yapılan birçok araştırmada saplantılı bağlanma stiline, beden tatminsizliği ile bağlantılı olduğu sonucu elde edilmiştir (Cash ve ark., 2004; Greenwood ve Pietromonaco, 2004).

Thomas Cash ve arkadaşlarının 2004 senesinde yayınlanan “Toplumsal Bağlamda Beden İmgesi: Yetişkin Bağlanması, Romantik Yakınlıktan Kaçınma ve Sosyal Anksiyete” isimli çalışması 103 erkek, 125 kadın üniversite öğrencisi katılımcı ile yapılmıştır. Çalışmanın sonuçları göstermektedir ki; her iki cinsiyette de beden imgesi ve algısındaki bozulma, saplantılı bağlanma stiline sahip olan yani güvenli bağlanmayan bireylerde görülmektedir (Cash ve ark., 2004).

3.6.3. Medya'nın, Yeme Tutumu ve Yeme Bozuklukları ile İlişkisi

Yeme bozuklukları üzerine yapılan son çalışmalar “Medya'nın yeme bozuklukları üzerindeki etkisi” alanındadır. Birçok çalışma bu etkiyi ispat edecek oldukça geçerli sonuçlara sahiptir (Harrison ve Cantor, 1997 ; Levine ve Smolak, 1998:23-56 ; Tiggemann, 2003 ; Duggan ve McCreary, 2004). Medya'nın yeme bozuklukları ve yeme tutumu üzerindeki etkisi yeme bozukluğu alanında yapılacak

çalışmalarda üzerine değinilmesi gereken önemli kavramlardır.

Güzelliğin idealizasyonu, çağın hastalığı yeme bozukluklarına kolay açılan bir kapı niteliğindedir. İdealize edilen güzellik, toplumdan topluma değişme özelliği ile idealizasyonun yansıtmış olduğu etkinin gerektirdiği şekilde evrenselliğe yakınlık göstermez. Her toplumun güzellik yargısı farklıdır çünkü toplumun yaşadığını algıladığı çağ, kültür ve diğer toplumsal düşünce farkları bu yargıyı şekillendiren öğelerin başında gelenlere sadece birkaç örnektir.

Türkiye; medyanın şekillendirip dönüştürdüğü defalarca bu dönüşüm nesnelere maruz bıraktığı bir toplumu barındırmaktadır. İçeriğinde idealizasyon barındıran düşünceler, fikirler, yargılar tamamen insanın özünden soyutlanmış olarak görülmelidir, çünkü bahsedilen öğeleri oluşturan bazen insanın kendi zihni değil, reklamın gücü, medyanın beynidir.

İnsanlar farketmeden, idealizasyona katkı sağlayan propagandalara binlerce şekilde maruz bırakılarak fikir üretirler. Somut veriler, soyut yargıya giden yolda defalarca tekrar edilerek insana eşlik eder ve soyut üretimi gerçekleştirmede büyük rol oynar.

3.6.4. Medya ve Yetişkin Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişki

Medya hayat boyu bizi etkisi altında bırakan bir figürdür, medya tarafından hayat boyu maruz bırakıldığımız görüntüler ve bilgi; bizim ilişkilerimiz, yetişkin bağlanma stillerimizi de etkiler, yetişkin bağlanma stillerimiz ve ilişkilerimiz de medya tarafından yayılan bu bilgi bombardımanından algıladığımız üzerinde etkilidir, kısacası tüm faktörler birbirine bağlantılı, birbirinden etkilenmişlerdir (Ward ve ark., 1996).

Medya ve kitleler ile ilgili yapılan son çalışmalarda yetişkin bağlanma'nın gelişiminde medya imgelerinin etkisi olduğu bulunmuştur. Araştırmacılar tarafından, bireylerin en beğenilen televizyon karakterleri ile izleyici arasında gelişen tek yönlü yani parasosyal bir etkileşimin varlığından söz edilmektedir. Araştırmacılar tarafından, bireylerin bu karakterlere karşı duyduğu yakınlığın derecesi ve aynı zamanda yetişkin bağlanma stillerinin en beğenilen medya karakterleri ile kurulan parasosyal ilişkiyi nasıl etkilediği üzerine de araştırmalar yapılmıştır (Rubin ve Powell, 1985).

Tim Cole ve Laura Leets'in ve yaptığı bir çalışmada saplantılı bağlanma stiline sahip bireylerin diğer bağlanma stillerine sahip bireylere oranla daha fazla

parasosyal etkileşime sahip oldukları sonucu elde edilmiştir. Kaçınmacı bağlanma stiline sahip bireylerin ise parasosyal ilişki geliştirmedikleri tespit edilmiştir. Araştırmacılar bu sonuca dair, medya karakterlerinin saplantılı bağlanma stiline sahip bireylere, onların gerçek hayatta sahip olmayı diledikleri, arzuladıkları ilişkinin tatminini yaşatabilecekleri, parasosyal ilişkilerdeki amaçların, gerçek hayatta yaşanan ilişkilerdeki amaçlarını yansıtabileceği çıkarımını yapmışlardır (Cole ve Leets, 1999).

3.6.5. Beden Memnuniyeti, Yetişkin Bağlanma Stilleri ve Yeme Tutumu Arasındaki İlişki

Beden memnuniyeti; özgüven, kendilik değeri ve ruhsal sağlığın temelini oluşturan önemli parçalardır (Harter, 1998:553-617). Beden memnuniyetsizliği ise yeme bozukluklarının temelinde varolmaktadır (Franko ve Omori, 1999).

Bağlanma ve aile ilişkilerinin, bireyin beden memnuniyeti üzerinde rol oynadığının altı birçok çalışmada çizilmektedir (Mallinckrodt ve ark., 1995 ; Kenny ve Hart, 1992 ; Cash ve ark., 2004). ,

Bağlanmanın sürdürülebilir bir kavram olduğu düşünüldüğünde aile ile kurulan ilk ilişkilerin bireylerin gelecek bağlanma ilişkilerini de etkilediği varsayılır ve bireylerin bebeklikte kurmuş olduğu bağlanma ilişkisi aynı zamanda kişinin kendine dair ilk düşüncelerinin de oluşmasına zemin hazırlar, kurulan her güvenli bağlanma ilişkisi kişinin kendine biçtiği değer ve memnuniyeti belirler (Archibald ve ark., 1999).

Cash ve Deagle'ın 1997'de yapmış oldukları çalışmada vardıkları sonuç; bağlanmadaki güven duygusu ne kadar yüksekse, beden memnuniyetinin o kadar yüksek ve bedendeki çarpıtılmışlık algısının o kadar düşük olduğudur (Cash ve Deagle, 1997).

Cash ve arkadaşlarının yapmış olduğu çalışmaya göre; beden memnuniyeti kavramı, cinsiyet açısından değerlendirildiğinde, beden memnuniyeti düşük olan erkeklerde güvensiz bağlanma stiline görüldüğü gözlemlenmiştir (Cash, Theriault ve Annis, 2004).

Jenna Elgin'in çalışmasında; beden memnuniyeti cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde, kadınlarının beden memnuniyetsizliğinin, erkeklerinkinin iki katı olduğu gözlemlenmiştir. Beden görünümüne dair endişe duymayan katılımcıların yeme tutumlarında bozulma gözlemlenmemiştir (Elgin ve Pritchard, 2006).

Koskina ve Giovazolias tarafından 2010 yılında yapılan araştırmaya göre; bedeninden memnun olmayan hem kadın hem erkek katılımcıların yeme tutumlarında bozulma olduğu gözlemlenmiştir (Koskina ve Giovazolias, 2010).

Natalia Sira ve Sharon Ballard tarafından 2011 yılında yapılan “Beden Memnuniyetinde Cinsiyet Ayrımı: Ailevi ve Kişisel Düzey Değişkenlerin İncelenmesi” adlı çalışmada üniversite öğrencilerinin vücutlarına dair memnuniyetlerinin cinsiyete göre değişimi araştırılmıştır. 195 erkek ve 340 kadın katılımcı ile yürütülen çalışmada beden kitle endeksi, yeme tutumu, yakın aile tutumu, bağlanma, bireyin kendine verdiği değer düzeyi gibi değişkenler bireylerin beden memnuniyetleriyle olan bağlantıları da dikkate alınarak incelenmiştir. Düşük beden kitle endeksleri olan kadın katılımcıların beden memnuniyetleri ve kendilik değerleri yüksek çıkarken, yüksek beden kitle endeksine sahip olan katılımcıların beden memnuniyetleri ve kendilik değerleri düşük bulunmuştur. Erkek katılımcıların beden kitle endeksleri ile beden memnuniyetleri ya da kendilik değerleri arasında herhangi bir korelasyon bulunmamıştır. Diğer çarpıcı sonuç ise anne-baba kontrolü ve ilişkisinin, yeme tutumunun, beden memnuniyetine her iki cinsiyette de doğrudan bağlantılı çıkmasıdır (Sira ve Ballard, 2011).

3.6.6. Depresyon ve Yetişkin Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişki

Birçok araştırmada yetişkin bağlanma stillerinin, depresyon ile ilişkisinden bahsedilmiştir (Murphy ve Bates, 1997 ; Conradi ve Jonge, 2009 ; Bifulco ve ark, 2001).

Meifen Wei ve arkadaşlarının 2005 yılında yaptıkları bir çalışmanın sonuçlarına göre; güvensiz bağlanan üniversite öğrencilerinde depresyon, yalnızlık ve utanç duyguları gözlenmiştir (Wei ve ark., 2005).

Esben Strodl ve Patricia Noller'ın yetişkin bağlanma stillerinin depresyon ve agorafobi ile ilişkisi üzerine yapmış olduğu çalışmaya göre; saplantılı bağlanma stiline sahip katılımcılar depresyon ölçeğinden anlamlı şekilde yüksek puanlar almışlardır, buna çalışmanın sonucuna göre saplantılı bağlanma stili ile depresyon arasında bağlantı olduğu varsayılmaktadır (Strodl ve Noller, 2003). Murphy ve Bates'in yaptığı çalışmanın sonucuna göre ise saplantılı ve korkulu bağlanma stilleri, depresyon ile bağlantılıdır (Murphy ve Bates, 1997).

Bifulco ve arkadaşlarının 2001 yılında, depresyon ve yetişkin bağlanma stilleri arasındaki ilişkiyi incelemek için yaptığı çalışmada, güvensiz bağlanma

stilleri, depresyon ile anlamlı derecede bağlantılı bulunmuştur. Çalışmaya göre depresyonla en çok ilişkilendirilen bağlanma stili, korkulu bağlanmadır (Bifulco ve ark., 2001). Conradi ve Jonge'un depresif hastalarla yapmış olduğu çalışmada, hastaların çoğunluğunun korkulu bağlanma stiline sahip olduğu gözlenmiştir (Conradi ve Jonge, 2009).

Tüm bu çalışmaların ortak sonucuna bakıldığında güvensiz bağlanma ile depresyon arasında bir ilişki olduğu düşünülmektedir. Özellikle korkulu ve saplantılı bağlanma stilleri ve depresyon ilişkilendirilebilir.

3.6.7. Travma ve Yeme Tutumu Arasındaki İlişki

Yeme tutumu ve yeme bozuklukları alanını, travma ile birlikte inceleyen çalışmalar yok denecek kadar azdır. Bunlardan bir tanesi 1996 yılında Marcia Rorty ve Joel Yager tarafından yapılmıştır, diğeri ise 10 sene sonra Anita Hund ve Dorote Espelage tarafından gerçekleştirilmiştir (Rorty ve Yager, 1996 ; Hund ve Espelage, 2006).

Marcia Rorty ve Joel Yager'ın travma teorisine göre; çocukluk döneminde yaşanan travmalar, yetişkinlikte depresyon, anksiyete ve yeme bozukluklarına yol açabilmektedir (Rorty ve Yager, 1996).

Anita Hund ve Dorote Espelage; Rorty ve Yager'ın teorisinden yola çıkarak, üniversite öğrencileri kadınlarla bir çalışma yapmıştır, araştırmanın sonucuna göre çocukluk döneminde yaşanan ve travmatik olan duygusal tacizler ile üniversite öğrencisi kadın katılımcıların yeme tutumları arasında ilişki bulunmuştur. Çocukluğunda travmatik yaşantısı olan katılımcılarda bulimik davranışlar gözlemlenmiştir, buna bağlı olarak beden memnuniyetleri düşük seviyededir (Hund ve Espelage, 2006).

Seongsook Kong ve Kunsook Bernstein tarafından yeme bozukluğu hastaları ile yapılan çalışma, yeme patolojisini belirleme konusunda çocukluk travmalarının ne derece etkili olduğunu araştırmaktadır. Araştırmanın sonucuna göre; çocukluk travması, yetişkinlikte bulimiya ve beden memnuniyetsizliği ile ilişkili bulunmuştur (Kong ve Bernstein, 2009).

4. YÖNTEM

Yöntem bölümünde; yapılan araştırmanın detayları anlatılmaktadır. Evren ve örneklem, araştırma modeli, veri toplama araçları, veri analizi ve yöntemleri ayrıntılı biçimde açıklanmıştır.

4.1. Araştırmanın Modeli

Demografik Bilgi Formu, Yeme Tutum Testi, Griffin ve Bartholomew'in İlişki Ölçekleri Anketi, araştırmaya katılan TC. Haliç Üniversitesi'nde farklı bölümlerde öğrenim gören 150 öğrenciye dağıtılmış ve ölçeklerin doldurulması istenilmiştir.

Katılımcıların yeme tutumu ve yetişkin bağlanma stilleri araştırmanın bağımlı değişkenleridir.

Katılımcıların cinsiyeti, beden memnuniyeti, kilo memnuniyeti, alkol tüketimi, kilo koruma faaliyeti, ailesinde kilolu birey olması durumu gibi değişkenler ise araştırmanın bağımsız değişkenleridir.

4.2. Araştırmanın Evreni

Araştırmanın evrenini 2014 yılında TC. Haliç Üniversitesi'nde lisans öğrenimi gören üniversite öğrencileri oluşturmaktadır.

4.3. Araştırmanın Örneklemi

Araştırma İstanbul'da Haliç Üniversitesi'nde lisans öğrenimi gören, 18-27 yaş aralığındaki öğrenciler arasında yapılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 20,96 , SS=2,14 tür.

Araştırmanın örneklemini oluşturan 150 katılımcı eşit oranda erkek ve kadın olarak ayrılmaktadır. 50% oranında erkek, 50% oranında kadın katılımcı ile yürütülen araştırmanın seçki yöntemi rasgele yani seçkisiz yöntemdir.

Ölçeklerin uygulanmasından önce katılımcılara “Bilgilendirilmiş Onay Formu (Informed Consent Form)” imzalatılmıştır ve böylece araştırmaya dair onayları alınmıştır. Katılımcılar araştırmaya katılmayı; katılımlarının tamamen gönüllü olduklarının, katılım karşılığında hiçbir ücret almayacaklarının, araştırmaya katılımlarını istedikleri anda yarım bırakabileceklerinin bilincinde olarak katılmışlardır.

4.4. Araçlar

Bu bölümde araştırmada kullanılan veri toplama araçlarıyla ilgili detaylı bilgi verilmiştir.

4.4.1. Veri Toplama Araçları

Araştırmada kullanılan ölçek ve formlar sırasıyla Demografi Anketi, İlişki Ölçekleri Anketi ve Yeme Tutum Testidir. Demografi Anketi hariç tüm ölçekler orijinal dillerinden Türkçeye çevrilmiş ve standardizasyonu yapılmıştır. İlişki Ölçekleri Anketi, katılımcıların bağlanma stilini belirlemek ve Yeme Tutum Testi ise yeme tutumunu ölçmek amacıyla tercih edilmiştir.

4.4.1.1. Demografik Bilgi Formu (Demographic Information Form)

İlk veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen bir demografi formu kullanılmıştır. Formda katılımcıların yaşı, eğitim durumu, mesleği ya da bölümü, maddi durumu, ilişki durumu, daha önce herhangi bir psikolojik bozukluğa sahip olup olmadığına dair sorular yer almaktadır. Formun kullanılış amacı, bazı sosyo-demografik ve kişisel bilgilerin toplanması ile verilerin değerlendirilmesi ve kategorize edilmesini kolaylaştırmaktır.

4.4.1.2. İlişki Ölçekleri Anketi (Relationship Scales Questionnaire)

İlişki Ölçekleri Anketi 1994 yılında Kim Bartholomew ve Dale Griffin tarafından geliştirilen, 1999 yılında Nebi Sümer ve Derya Güngör tarafından Türkçe'ye uyarlanan, bağlanma stilini ölçmek için kullanılan bir ankettir.

İlişki Ölçekleri Anketi toplam 30 maddeden oluşmaktadır. İÖA; kişilerin “güvenli”, “saplantılı”, korkulu”, “kayıtsız” bağlanma stillerinden hangisine sahip olduklarını belirlemektedir. Ankette 6. 7. 9. ve 28. sorular ters ölçümlü sorulardır. Anketin 4 tane alt ölçeği vardır. Birinci alt ölçek; (1-5-11-12-13-17-21-23-24), ikinci

alt ölçek; (2-6-19-20-22-26-29), üçüncü alt ölçek; (3-7-9-10-14-15-27-28-30) ve dördüncü alt ölçek (4-6-8-16-18-25). Katılımcıların hangi bağlanma stiline sahip olduğunu öğrenmek için katılımcıların cevaplarına göre anketteki alt ölçeklerden elde edilen puanlar karşılaştırılarak, katılımcının bağlanma stili en fazla puan aldığı alt ölçeğe denk düşen bağlanma stili olarak kabul edilir (Griffin ve Bartholomew, 1994).

Sümer ve Güngör, İlişki Ölçekleri Anketi'nin Türkçe uyarlamasını Ankara'da seçkisiz yöntemle belirlenen toplam 123 üniversite öğrencisi üzerinde yapmış olduğu çalışma ile tamamlamıştır. Çalışmanın test tekrar test güvenilirliği testin 92 öğrenciye dört hafta aralıklarla iki kere daha uygulanmasıyla yapılmıştır. Test tekrar test güvenilirliği .54 ve .78 aralığında belirlenmiştir (Sümer ve Güngör, 1999).

4.4.1.3. Yeme Tutum Testi (Eating Attitudes Test)

Yeme Tutum Testi, 1979 yılında bir yeme bozukluğu olan anoreksiya nervozası olan hastaların yeme tutumlarını ölçmek amacıyla geliştirilen bir ölçektir. Yeme Tutum Testi aynı zamanda herhangi bir bozukluğu bulunmayan normal kişilerin yeme tutum ve davranışlarını ölçmek amacıyla da kullanılmaktadır.

Kişilerin yeme davranışındaki bozuklukları saptayan YTT; Paul E. Garfinkel ve David M. Garner tarafından geliştirilmiştir. Sadece yeme bozukluğu olan hastalara uygulanmayan, aynı zamanda normal bireylere de uygulanan YTT, “yeme bozukluklarına olan yatkınlık” kavramı üzerinden ölçüm yapmaktadır (Garfinkel ve Garner, 1979).

Testin sonucunda alınan puan kişinin yeme tutumundaki bozulmanın ve yeme alanındaki psikopatolojinin derecesine endikedir. Ölçeğin Türkçe adaptasyonu, geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları 1989 yılında Işık Savaşır ve Neşe Erol tarafından yapılmıştır (Savaşır ve Erol, 1989).

4.5 Verilerin İstatistiksel Analizi

Araştırma verilerinin değerlendirilmesi SPSS 17.0 programı ile yapılmıştır. Değişkenlerin, kadınlar ve erkekler arasında anlamlı fark gösterip göstermediğini saptamak amacıyla bağımsız örneklem t testi kullanılmıştır. Cinsiyetler arasında değişkenlere dair dağılıma göre anlamlı bir ilişki ya da fark olup olmadığını incelemek amacıyla Kruskal Wallis H testi uygulanmıştır. Normal dağılım göstermeyen değişkenlerin kadın ve erkekler arasında karşılaştırılması amacıyla

Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Grup ortalamalarını ölçmek amacıyla Anova testi uygulanmıştır. Kabul edilen istatistiksel anlamlılık sınırı $p < 0,05$ 'tir.

5. BULGULAR

Araştırma sonucunda elde edilen istatistiksel veriler bu bölümde detaylı şekilde ifade edilmiştir.

5.1. Katılımcıların Kişisel Bilgilere Göre Dağılımı

Araştırmaya katılan bireylerin (örneklem grubunun) demografik bilgileri bu bölümde verilmektedir.

Tablo 1.1. Kişisel Bilgilere Göre Dağılım

Değişken		<i>f</i>	%
Cinsiyet	Kadın	75	50,0
	Erkek	75	50,0
Yaş	19 ile 20 yaş arası	81	54,0
	21 ile 23 yaş arası	39	26,0
	24 ile 27 yaş arası	30	20,0
Bölüm	Psikoloji	118	78,7
	Diğer bölümler	32	21,3
Sınıf	1. sınıf	77	51,3
	2. sınıf	43	28,7
	3. sınıf	9	6,0
	4. sınıf	21	14,0
Doğum sırası	İlk çocuk	61	40,7
	Ortanca çocuk	34	22,7
	Son çocuk	55	36,7

Tablo 1.1. Kişisel Bilgilere Göre Dağılım (Devamı)

		f	%
Kardeş sayısı	Tek çocuk	16	10,7
	2 kardeş	59	39,3
	3 kardeş	42	28,0
	4 kardeş	18	12,0
	5 kardeş ve üzeri	15	10,0
Aile yapısı	Çekirdek aile	106	70,7
	Geniş aile	34	22,7
	Parçalanmış aile	10	6,7
Gelir düzeyi	Oldukça yeterli	29	19,3
	Yeterli	77	51,3
	Orta	44	29,3
Kiminle yaşadıkları	Yalnız	12	8,0
	Arkadaşlarıyla birlikte	31	20,7
	Ailesiyle birlikte	75	50,0
	Yurtta	32	21,3
Eş yada sevgili durumu	Evet	56	37,3
	Hayır	94	62,7
Beden memnuniyeti	Evet	117	78,0
	Emin değil	33	22,0
Kilo memnuniyeti	Evet	70	46,7
	Hayır	58	38,7
	Emin değil	22	14,7
Gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşünüldüğü	Günde 1 saatten az	116	77,3
	Günde 1-3 saat arası	34	22,7
Nasıl gördüğüne karşı endişe duyma durumu	Evet	26	17,3
	Hayır	124	82,7
Depresyon, anksiyete gibi rahatsızlığının olma durumu	Yok	128	85,3
	Var	22	14,7
Travmatik olay	Oldu	54	36,0
	Olmadı	96	64,0
Kronik rahatsızlık	Yok	139	92,7
	Var	11	7,3
Beslenme düzenine ne derece dikkat edildiği	Çok dikkat eder	11	7,3
	Normal ölçüde dikkat eder	54	36,0
	Biraz dikkat eder	58	38,7
	Hiç dikkat etmiyor	27	18,0

Tablo 1.1. Kişisel Bilgilere Göre Dağılım (Devamı)

		f	%
Birkaç kilo almaktan ne derece rahatsızlık duyduğu	Çok rahatsız olur	29	19,3
	Biraz rahatsız olur	63	42,0
	Hiç rahatsız olmaz	58	38,7
Kiloyu korumak için bir şeyler yapma	Hayır	84	56,0
	Evet	66	44,0
Kiloyu nasıl korudukları	Bir şey yapmıyor	84	56,0
	2 öğün yemekte	7	4,7
	Abur çubur asla yemez	6	4,0
	Düzenli diyet yapmakta	8	5,3
	Düzenli egzersiz yapmakta	21	14,0
	Beslenmeye özen göstermekte	24	16,0
Ailede aşırı şişman birey	Yok	113	75,3
	Var	37	24,7
Ailede aşırı zayıf birey	Yok	123	82,0
	Var	27	18,0
İnsanlar kadar kendini değerli bulma	Evet	134	89,3
	Emin değil	16	10,7
Alkol tüketimi	Haftada 1 yada bir kaç kez	33	22,0
	Ayda 1 yada bir kaç kez	35	23,3
	Alkol tüketmez	82	54,7
En çok takip edilen medya organı	Dergi	8	5,3
	İnternet	132	88,0
	Televizyon	10	6,7
Medya organlarını ne sıklıkla takip edildiği	Günde 8 saat ve üzeri	15	10,0
	Günde 4-7 saat	46	30,7
	Günde 1-3 saat	81	54,0
	Haftada bir	8	5,3

Araştırma dahilinde Demografik Bilgi Formu'nu ve anket sorularını yanıtlayan 150 katılımcının 75'ini (%50,0) kadınlar ve 75'ini (%50,0) erkekler oluşturmaktadır. Katılımcıların yaş ortalaması $20,96 \pm 2,14$ (En az=18, En fazla=27)'dir. Katılımcıların kilo ortalaması $66,89 \pm 13,50$ (En az=45, En fazla=107)'dir. Katılımcıların boy ortalaması $172,56 \pm 8,83$ (En az=155,00, En fazla=196,00)'dir.

Katılımcıların 118'i (%78,7) psikoloji bölümünde öğrenim görmekte ve 32'si (%21,3) diğer bölümlerde öğrenim görmektedir. Katılımcıların 77'si (%51,3) birinci

sınıfta öğrenim görmekte, 43'ü (%28,7) ikinci sınıfta öğrenim görmekte, 21'i (%14,0) dördüncü sınıfta öğrenim görmekte ve 9'u (%6,0) üçüncü sınıfta öğrenim görmektedir.

Katılımcıların 61'i (%40,7) ilk çocuk, 55'i (%36,7) son çocuk ve 34'ü (%22,7) ortanca çocuktur. Katılımcıların 59'u (%39,3) iki kardeş, 42'si (%28,0) 3 kardeş, 18'i (%12,0) dört kardeş, 16'sı (%10,7) tek çocuk ve 15'i (%10,0) beş kardeş ve üzerindedir. Katılımcıların 106'sı (%70,7) çekirdek aile, 34'ü (%22,7) geniş aile ve 10'u (%6,7) parçalanmış aile yapısına sahiptir. Katılımcıların 77'sinin (%51,3) ailesinin geliri yeterli, 44'ünün (%29,3) ailesinin geliri orta ve 29'unun (%19,3) ailesinin geliri oldukça yeterli düzeydedir.

Katılımcıların 75'i (%50,0) ailesiyle birlikte yaşamakta, 32'si (%21,3) yurttan yaşamakta, 31'i (%20,7) arkadaşlarıyla birlikte yaşamakta ve 12'si (%8,0) yalnız yaşamaktadır. Katılımcıların 94'ünün (%63,7) eşi yada sevgilisi yok ve 56'sının (%37,3) eşi yada sevgilisi vardır.

Bireylerin 117'si (%78,0) bedensel görünümünden memnun ve 33'ü (%22,0) bedensel görünümünden memnun olup olmadığından emin değildir. Bireylerin 70'i (%46,7) kilosundan memnun, 58'i (%38,7) kilosundan memnun değil ve 22'si (%14,7) kilosundan memnun olup olmama konusunda emin değildir. Bireylerin 116'sı (%77,3) sıradan bir günde 1 saatten az sürede nasıl görüldüğünü düşünmekte ve 34'ü (%22,7) sıradan bir günde 1-3 saat arası nasıl görüldüğünün düşünmektedir. Bireylerin 124'ü (%82,7) nasıl görüldüğü konusunda endişe duymamakta ve 26'sı (%17,3) nasıl görüldüğü konusunda endişe duymaktadır.

Bireylerin 128'i (%85,3) depresyon, kaygı gibi durumlar yaşamadığını ve 22'si (%14,7) kaygı, depresyon gibi durumlar yaşamış ya da yaşamakta olduğunu ifade etmiştir. Bireylerin 96'sı (%64,0) travmatik olay yaşamamış ve 54'ü (%36,0) travmatik olay yaşamamıştır. Bireylerin 139'unun (%92,7) kronik bir rahatsızlığı bulunmamakta ve 11'inin (%7,3) kronik bir rahatsızlığı bulunmaktadır.

Bireylerin 58'i (%38,7) beslenme düzenine biraz dikkat etmekte, 54'ü (%36,0) beslenme düzenine normal ölçüde dikkat etmekte, 27'si (%18,0) beslenme düzenine dikkat etmemekte ve 11'i (%7,3) beslenme düzenine çok dikkat etmektedir. Bireylerin 63'ü (%42,0) birkaç kilo almaktan biraz rahatsızlık duymakta, 58'i (%38,7) birkaç kilo almaktan hiç rahatsızlık duymamakta ve 29'u (%19,3) birkaç kilo almaktan çok fazla rahatsızlık duymaktadır. Bireylerin 84'ü (%56,0) kilolarını korumak için herhangi bir şey yapmamakta, 24'ü (%16,0) kilosunu korumak için

beslenmesine özen göstermekte, 21'i (%14,0) kilosunu korumak için düzenli egzersiz yapmakta, 8'i (%5,3) kilosunu korumak için düzenli diyet yapmakta, 7'si (%4,7) kilosunu korumak için 2 öğün yemekte ve 6'sı (%4,0) kilosunu korumak için abur cubur yememektedir.

Bireylerin 113'ünün (%75,3) ailesinde aşırı şişman birey bulunmamakta ve 37'sinin (%24,7) ailesinde aşırı şişman birey bulunmaktadır. Bireylerin 123'ünün (%82,0) ailesinde aşırı zayıf birey bulunmamakta ve 27'sinin (%18,0) ailesinde aşırı zayıf birey bulunmaktadır.

Bireylerin 134'ü (%89,3) kendilerini en az diğer bireyler kadar değerli görmektedir ve 16'sı (%10,7) kendilerini en az diğer bireyler kadar değerli görüp görmeme konusunda emin değildir.

Bireylerin 82'si (%54,7) alkol tüketmemekte, 35'i (%23,3) ayda bir yada birkaç kez alkol tüketmekte ve 33'ü (%22,0) haftada bir yada birkaç kez alkol tüketmektedir.

Bireylerin 132'sinin (%88,0) en çok takip ettiği medya organı internet, 10'unun (%6,7) en çok takip ettiği medya organı televizyon ve 8'inin (%5,3) en çok takip ettiği medya organı dergidir. Bireylerin 81'i (%54,0) medya organlarını günde 1-3 saat takip etmekte, 46'sı (%30,7) günde 4-7 saat takip etmekte, 15'i (%10,0) günde 8 saat ve üzerinde takip etmekte ve 8'i (%5,3) haftada bir gün takip etmektedir.

Tablo 1.2. Bireylerin, Yeme Tutum Testi'nden Aldıkları Puan Ortalamasına Göre Dağılımı

Ölçek	X ve SD	Minimum	Maksimum
Yeme Tutum Testi	57,90 ± 19,18	9,00	92

Bireylerin Yeme Tutum Testi'nden aldıkları puanın ortalamasının (57,90 ± 19,18) olduğu saptanmıştır. Ortalama değeri incelediğimizde grubun yeme tutumundaki bozulma düzeyinin yüksek olduğu saptanmıştır.

Tablo 1.3. Bireylerin İlişki Ölçekleri Anketi’nden Aldıkları Puan Ortalamasına Göre Dağılımı

Ölçek	X ve SD	Minimum	Maksimum
Güvenli bağlanma	35,28 ± 6,29	15,00	56,00
Kayıtsız bağlanma	31,74 ± 6,55	16,00	48,00
Saplantılı bağlanma	22,30 ± 6,12	10,00	41,00
Korkulu bağlanma	30,56 ± 9,38	9,00	53,00

Bireylerin güvenli bağlanma ortalamasının (35,28 ± 6,29) olduğu saptanmıştır. Bireylerin kayıtsız bağlanma ortalamasının (31,74 ± 6,55) olduğu saptanmıştır. Bireylerin saplantılı bağlanma ortalamasının (22,30 ± 6,12) olduğu saptanmıştır. Bireylerin korkulu bağlanma ortalamasının (30,56 ± 9,38) olduğu saptanmıştır. Ortalama değerlere bakıldığında grubun güvenli bağlanma stiline sahip olduğu görülmüştür.

Tablo 1.4. Bireylerin Beden Kitle Endeksine Göre Grubun Dağılımı

Beden kitle endeksi	N	%
Zayıf (0-18,4 arası)	13	8,7
Normal (18,5-24,9 arası)	108	72,0
Fazla kilolu (25,0-29,9 arası)	23	15,3
1.derecede şişman (30,0-34,9 arası)	6	4,0

Bireylerin 108’inin (%72,0) beden kitle endeksine göre normal, 23’ünün (%15,3) beden kitle endeksine göre fazla kilolu, 13’ünün (%8,7) beden kitle endeksine göre zayıf ve 6’sının (%4,0) beden kitle endeksine göre 1. derecede şişman olduğu saptanmıştır.

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde ilk olarak “bireylerin cinsiyeti ile İÖA’nin alt ölçekleri ve YTT puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.1. Cinsiyet Gruplarının, İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri İle YTT Puanları Açısından “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması

	Cinsiyet	N	Ort.	SS	T	P
Güvenli bağlanma	Kadın	75	34,88	6,15	-.777	,438
	Erkek	75	35,68	6,44		
Korkulu bağlanma	Kadın	75	30,72	9,48	,200	,842
	Erkek	75	30,41	9,34		
Saplantılı bağlanma	Kadın	75	21,38	6,28	-1,84	,068
	Erkek	75	23,21	5,86		
Kayıtsız bağlanma	Kadın	75	31,20	6,59	-1,00	,314
	Erkek	75	32,28	6,51		
Yeme Tutum Testi	Kadın	75	57,93	19,03	,017	,986
	Erkek	75	57,88	19,45		

($p>0,05$)

Bireylerin cinsiyetleri ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= -.777, p=.438$].

Bireylerin cinsiyeti ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,200, p=,842$].

Bireylerin cinsiyeti ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= -1,84, p=,068$].

Bireylerin cinsiyeti ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= -1,00, p=,314$].

Bireylerin cinsiyeti ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,017, p=.986$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde ikinci olarak “bireylerin yaşı ile İÖA'nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.2. Yaş Gruplarının, İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ile Yeme Tutum Testi Puanları Açısından "Kruskal Wallis" ve "Anova" Testi ile Karşılaştırılması

	Yaş	N	Sıra Ortalaması	X ²	P	
Kadınlar						
Güvenli bağlanma	19 ile 20 yaş arası	52	40,03	492,50	,225	
	21 yaş üzeri	23	33,41			
Korkulu bağlanma	19 ile 20 yaş arası	52	36,70	530,50	,438	
	21 yaş üzeri	23	40,93			
Saplantılı bağlanma	19 ile 20 yaş arası	52	36,31	510,00	,311	
	21 yaş üzeri	23	41,83			
Kayıtsız bağlanma	19 ile 20 yaş arası	52	38,35	580,00	,836	
	21 yaş üzeri	23	37,22			
Yeme tutumu testi	19 ile 20 yaş arası	52	39,93	497,50	,248	
	21 yaş üzeri	23	33,63			
Erkekler						
Güvenli bağlanma	19 ile 20 yaş arası	29	37,29	,563	,755	
	21 ile 23 yaş arası	19	41,18			
	24 ile 27 yaş arası	27	36,52			
Korkulu bağlanma	19 ile 20 yaş arası	29	34,00	1,66	,434	
	21 ile 23 yaş arası	19	41,55			
	24 ile 27 yaş arası	27	39,80			
Saplantılı bağlanma	19 ile 20 yaş arası	29	38,29	,017	,992	
	21 ile 23 yaş arası	19	37,47			
	24 ile 27 yaş arası	27	38,06			
Kayıtsız bağlanma	19 ile 20 yaş arası	29	38,41	,109	,947	
	21 ile 23 yaş arası	19	38,89			
	24 ile 27 yaş arası	27	36,93			
Yeme tutumu testi	19 ile 20 yaş arası	29	35,38	,703	,704	
	21 ile 23 yaş arası	19	39,13			
	24 ile 27 yaş arası	27	40,02			
<hr/>						
Grup	Yaş	N	Sıra Ortalaması	SS	t	P
Güvenli bağlanma	18 ile 20 yaş arası	81	35,41	6,07	,058	,944
	21 ile 23 yaş arası	39	35,00	7,45		
	23 ile 27 yaş arası	30	35,26	5,36		
Korkulu bağlanma	18 ile 20 yaş arası	81	29,70	10,17	,883	,416
	21 ile 23 yaş arası	39	32,10	8,39		
	23 ile 27 yaş arası	30	30,90	8,30		
Saplantılı bağlanma	18 ile 20 yaş arası	81	21,60	5,80	1,74	,178
	21 ile 23 yaş arası	39	22,41	6,08		
	23 ile 27 yaş arası	30	24,03	6,87		
Kayıtsız bağlanma	18 ile 20 yaş arası	81	31,70	6,58	,145	,865
	21 ile 23 yaş arası	39	32,15	6,63		
	23 ile 27 yaş arası	30	31,30	6,55		
Yeme tutumu testi	18 ile 20 yaş arası	81	58,34	19,69	,054	,948
	21 ile 23 yaş arası	39	57,12	18,99		
	23 ile 27 yaş arası	30	57,73	18,61		

Kadınların yaşları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 492,50$, $p=.225$].

Kadınların yaşları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 530,50$, $p=.438$].

Kadınların yaşları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 510,00$, $p=.311$].

Kadınların yaşları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 580,00$, $p=.836$].

Kadınların yaşları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 497,50$, $p=.248$].

Erkeklerin yaşları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,563$, $p=,755$].

Erkeklerin yaşları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,66$, $p=.434$].

Erkeklerin yaşları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,017$, $p=.,992$].

Erkeklerin yaşları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,109$, $p=.947$].

Erkeklerin yaşları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,703$, $p=.704$].

Bireylerin yaşları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,058$, $p=,944$].

Bireylerin yaşları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,883$, $p=,416$].

Bireylerin yaşları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=1,74$, $p=,178$].

Bireylerin yaşları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,145$, $p=,865$].

Bireylerin yaşları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,054$, $p=,948$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde üçüncü olarak “bireylerin öğrenim gördüğü bölüm ile İÖA'nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.3. Bireylerin, Öğrenim Gördüğü Bölüm ile İlişki Ölçekleri Anketi 'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması

	Bölüm	N	Ort.	SS	T	P
Güvenli bağlanma	Psikoloji	118	35,34	6,57	,251	,802
	Diğer	32	35,03	5,23		
Korkulu bağlanma	Psikoloji	118	30,56	9,74	,003	,998
	Diğer	32	30,56	8,02		

Tablo 2.3. Bireylerin, Öğrenim Gördüğü Bölüm ile İlişki Ölçekleri Anketi 'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

Saplantılı bağlanma	Psikoloji	118	22,51	6,29	,832	,407
	Diğer	32	21,50	5,50		
Kayıtsız bağlanma	Psikoloji	118	31,68	6,59	-,192	,848
	Diğer	32	31,93	6,49		
Yeme Tutum Testi	Psikoloji	118	57,44	19,96	-,570	,570
	Diğer	32	59,62	16,14		

Bireylerin öğrenim gördüğü bölüm ile güvenli bağlanma ölçeği puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, öğrenim görülen bölüm değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,251$, $p=,802$].

Bireylerin öğrenim gördüğü bölüm ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, öğrenim görülen bölüm değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,003$, $p=,998$].

Bireylerin öğrenim gördüğü bölüm ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, öğrenim görülen bölüm değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,832$, $p=,407$].

Bireylerin öğrenim gördüğü bölüm ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, öğrenim görülen bölüm değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= -,192$, $p=,848$].

Bireylerin okuduğu bölüm ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, öğrenim görülen bölüm değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = -,570$, $p=,570$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde dördüncü olarak “bireylerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü, İÖA'nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.4. Bireylerin, Kaçınıcı Sınıfta Öğrenim Gördüğü ile İlişki Ölçekleri Anketi 'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Kruskal Wallis H” Testi ile Karşılaştırılması

	Sınıf	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	1. sınıf	46	36,59	602,00	,828
	2. sınıf	27	37,70		
Korkulu bağlanma	1. sınıf	46	40,47	461,50	,068
	2. sınıf	27	31,09		
Saplantılı bağlanma	1. sınıf	46	36,54	600,00	,810*
	2. sınıf	27	37,78		
Kayıtsız bağlanma	1. sınıf	46	41,61	409,00	,015*
	2. sınıf	27	29,15		
Yeme Tutum Testi	1. sınıf	46	38,26	563,00	5,07
	2. sınıf	27	34,85		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	1. sınıf	31	40,53	1,08	,781
	2. sınıf	16	34,69		
	3. sınıf	8	40,31		
	4. sınıf	20	35,80		
Korkulu bağlanma	1. sınıf	31	36,24	,953	,813
	2. sınıf	16	35,88		
	3. sınıf	8	40,56		
	4. sınıf	20	41,40		
Saplantılı bağlanma	1. sınıf	31	42,55	2,78	,426
	2. sınıf	16	35,19		
	3. sınıf	8	30,13		
	4. sınıf	20	36,35		
Kayıtsız bağlanma	1. sınıf	31	36,19	,510	,917
	2. sınıf	16	40,47		
	3. sınıf	8	36,88		
	4. sınıf	20	39,28		
Yeme Tutum Testi	1. sınıf	31	32,08	8,10	,044*
	2. sınıf	16	38,16		
	3. sınıf	8	56,38		
	4. sınıf	20	39,70		

Tablo 2.4. Bireylerin, Kaçınıcı Sınıfta Öğrenim Gördüğü ile İlişki Ölçekleri Anketi 'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Kruskal Wallis H” Testi ile Karşılaştırılması (Devam)

	Sınıf	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Grup					
Güvenli bağlanma	1. sınıf	77	76,92	1,09	,779
	2. sınıf	43	73,10		
	3. sınıf	9	86,61		
	4. sınıf	21	70,43		
Korkulu bağlanma	1. sınıf	77	78,25	2,81	,422
	2. sınıf	43	66,65		
	3. sınıf	9	75,56		
	4. sınıf	21	83,52		
Saplantılı bağlanma	1. sınıf	77	76,80	1,19	,753
	2. sınıf	43	72,91		
	3. sınıf	9	63,94		
	4. sınıf	21	81,00		
Kayıtsız bağlanma	1. sınıf	77	78,97	2,23	,525
	2. sınıf	43	67,23		
	3. sınıf	9	76,00		
	4. sınıf	21	79,48		
Yeme Tutum Testi	1. sınıf	77	73,64	4,53	,209
	2. sınıf	43	72,27		
	3. sınıf	9	105,00		
	4. sınıf	21	76,29		

Kadınların kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 602,00$, $p=,828$].

Kadınların kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 461,50$, $p=.068$].

Kadınların kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,600$, $p=,810$].

Kadınların kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık

göstermektedir [$U= 409,00$, $p=.015$]. 1. Sınıfta öğrenim gören kadınların (sıra ortalaması= 141,61), 2. sınıfta öğrenim gören kadınlara (sıra ortalaması= 29,15) göre kayıtsız bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Kadınların kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre YTT, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 563,00$, $p=5,07$].

Erkeklerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,08$, $p=,781$].

Erkeklerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,953$, $p=,813$].

Erkeklerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,78$, $p=,426$].

Erkeklerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,510$, $p=,917$].

Erkeklerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre YTT, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w = 8,10$, $p=0,44$]. 3. sınıfta öğrenim gören erkeklerin, diğer sınıflarda öğrenim gören erkeklere oranla yeme tutumlarındaki bozulmanın daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,09$, $p=,779$].

Bireylerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre

korkulu bağlanma ölçeği, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,81, p=,422$].

Bireylerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,19, p=,753$].

Bireylerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,23, p=,525$].

Bireylerin kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre YTT, öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = 4,53, p=,209$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde beşinci olarak “bireylerin kaçınıcı çocuk olduğu ile İÖA’nin alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.5. Bireylerin, Kaçınıcı Çocuk Olduğu ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis” ve “Anova” Testi İle Karşılaştırılması

	Doğum sırası	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	İlk çocuk	27	32,69	2,94	,229
	Ortanca çocuk	19	43,53		
	Son çocuk	29	39,33		
Korkulu bağlanma	İlk çocuk	27	41,61	1,20	,548
	Ortanca çocuk	19	36,76		
	Son çocuk	29	35,45		
Saplantılı bağlanma	İlk çocuk	27	37,56	,048	,976
	Ortanca çocuk	19	38,92		
	Son çocuk	29	37,81		
Kayıtsız bağlanma	İlk çocuk	27	38,19	,006	,997
	Ortanca çocuk	19	37,68		
	Son çocuk	29	38,03		
Yeme Tutum Testi	İlk çocuk	27	35,31	2,75	,253
	Ortanca çocuk	19	33,87		
	Son çocuk	29	43,21		

Tablo 2.5. Bireylerin, Kaçınıcı Çocuk Olduğu İle İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis” ve “Anova” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

Erkekler	Doğum sırası	N	Sıra Ortalaması	X ²	P	
Güvenli bağlanma	İlk çocuk	34	42,34	2,95	,228	
	Ortanca çocuk	15	31,30			
	Son çocuk	26	36,19			
Korkulu bağlanma	İlk çocuk	34	29,79	9,32	,009*	
	Ortanca çocuk	15	41,67			
	Son çocuk	26	46,62			
Saplantılı bağlanma	İlk çocuk	34	31,75	6,06	,048*	
	Ortanca çocuk	15	47,50			
	Son çocuk	26	40,69			
Kayıtsız bağlanma	İlk çocuk	34	33,51	4,95	,084	
	Ortanca çocuk	15	34,93			
	Son çocuk	26	45,63			
Yeme Tutum Testi	İlk çocuk	34	38,54	,149	,928	
	Ortanca çocuk	15	39,03			
	Son çocuk	26	36,69			
Gruplar						
	Doğum sırası	N	Ort.	SS	T	P
Güvenli bağlanma	İlk çocuk	61	35,45	7,34	,085	,918
	Ortanca çocuk	34	35,41	5,84		
	Son çocuk	55	35,00	5,32		
Korkulu bağlanma	İlk çocuk	61	29,37	9,82	,842	,433
	Ortanca çocuk	34	31,14	9,46		
	Son çocuk	55	31,52	8,83		
Saplantılı bağlanma	İlk çocuk	61	21,65	6,75	,867	,422
	Ortanca çocuk	34	23,38	6,41		
	Son çocuk	55	22,34	5,14		
Kayıtsız bağlanma	İlk çocuk	61	31,01	6,33	1,19	,305
	Ortanca çocuk	34	31,29	6,76		
	Son çocuk	55	32,81	6,63		
Yeme Tutum Testi	İlk çocuk	61	57,13	19,31	,406	,667
	Ortanca çocuk	34	56,35	19,60		
	Son çocuk	55	59,72	18,98		

Kadınların kaçınıcı çocuk olduğu ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların kaçınıcı çocuk olduğu ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların kaçınıcı çocuk olduğu ile saplantılı bağlanma leği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma leği, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların kaçınıcı çocuk olduğu ile kayıtsız bağlanma leği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma leği, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların kaçınıcı çocuk olduğu ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin kaçınıcı çocuk olduğu ile güvenli bağlanma leği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma leği, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin kaçınıcı çocuk olduğu ile korkulu bağlanma leği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre korkulu bağlanma leği, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermektedir. [$k-w = 9,32, p=,009$]. Son ocuk olan erkeklerin, diğer erkeklere oranla korkulu bağlanma düzeyinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Erkeklerin kaçınıcı çocuk olduğu ile saplantılı bağlanma leği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma leği, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermektedir. [$k-w = 6,06, p=,048$]. Ortanca ocuk olan erkeklerin diğer erkeklere oranla saplantılı bağlanma düzeyinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Erkeklerin kaçınıcı çocuk olduğu ile kayıtsız bağlanma leği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma leği, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin kaçınıcı çocuk olduğu ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin kaçınıcı çocuk olduğu ile güvenli bağlanma leği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma leği, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin kaçınıcı çocuk olduğu ile korkulu bağlanma leği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma leği, doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin kaçınıcı çocuk olduğu ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin kaçınıcı çocuk olduğu ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin kaçınıcı çocuk olduğu ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi doğum sırası değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde altınıcı olarak “kardeş sayısı ile bireylerin İÖA’nin alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.6. Bireylerin, Kardeş Sayısı ile İlişki Ölçekleri Anketi’nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması

	Kardeş sayısı	N	Sıra Ortalaması	X^2	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Tek çocuk	9	33,67	2,24	,692
	2 kardeş	26	39,54		
	3 kardeş	22	41,50		
	4 kardeş	13	35,85		
	5 kardeş ve üzeri	5	28,00		
Korkulu bağlanma	Tek çocuk	9	47,61	5,46	,243
	2 kardeş	26	35,54		
	3 kardeş	22	33,18		
	4 kardeş	13	38,77		
	5 kardeş ve üzeri	5	52,70		
Saplantılı bağlanma	Tek çocuk	9	45,94	5,56	,234
	2 kardeş	26	36,27		
	3 kardeş	22	31,61		
	4 kardeş	13	41,54		
	5 kardeş ve üzeri	5	51,60		
Kayıtsız bağlanma	Tek çocuk	9	42,33	5,16	,271
	2 kardeş	26	41,60		
	3 kardeş	22	32,93		
	4 kardeş	13	31,46		
	5 kardeş ve üzeri	5	50,80		
Yeme Tutum Testi	Tek çocuk	9	34,72	1,30	,861
	2 kardeş	26	39,96		
	3 kardeş	22	34,75		
	4 kardeş	13	39,73		
	5 kardeş ve üzeri	5	43,50		

Tablo 2.6. Bireylerin, Kardeş Sayısı ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Kardeş sayısı	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Tek çocuk	7	47,57	2,25	,689
	2 kardeş	33	35,80		
	3 kardeş	20	39,85		
	4 kardeş	5	40,10		
	5 kardeş ve üzeri	10	33,80		
Korkulu bağlanma	Tek çocuk	7	32,36	4,62	,328
	2 kardeş	33	40,74		
	3 kardeş	20	31,53		
	4 kardeş	5	35,30		
	5 kardeş ve üzeri	10	47,20		
Saplantılı bağlanma	Tek çocuk	7	40,50	6,17	,187
	2 kardeş	33	32,09		
	3 kardeş	20	39,33		
	4 kardeş	5	43,30		
	5 kardeş ve üzeri	10	50,45		
Kayıtsız bağlanma	Tek çocuk	7	46,00	4,16	,384
	2 kardeş	33	41,76		
	3 kardeş	20	31,53		
	4 kardeş	5	32,10		
	5 kardeş ve üzeri	10	35,90		
Yeme Tutum Testi	Tek çocuk	7	47,07	5,17	,270
	2 kardeş	33	37,08		
	3 kardeş	20	31,85		
	4 kardeş	5	52,60		
	5 kardeş ve üzeri	10	39,70		
Grup					
Güvenli bağlanma	Tek çocuk	16	78,88	1,96	,742
	2 kardeş	59	74,79		
	3 kardeş	42	80,75		
	4 kardeş	18	72,64		
	5 kardeş ve üzeri	15	63,43		
Korkulu bağlanma	Tek çocuk	16	81,81	7,04	,134
	2 kardeş	59	76,36		
	3 kardeş	42	64,17		
	4 kardeş	18	75,25		
	5 kardeş ve üzeri	15	97,40		

Tablo 2.6. Bireylerin, Kardeş Sayısı ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Kardeş Sayısı	N	Sıra Ortalaması	X^2	P
Saplantılı bağlanma	Tek çocuk	16	86,63	10,37	,035*
	2 kardeş	59	68,04		
	3 kardeş	42	69,08		
	4 kardeş	18	81,58		
	5 kardeş ve üzeri	15	103,63		
Kayıtsız bağlanma	Tek çocuk	16	86,88	8,64	,071
	2 kardeş	59	82,91		
	3 kardeş	42	63,44		
	4 kardeş	18	61,47		
	5 kardeş ve üzeri	15	84,83		
Yeme Tutum Testi	Tek çocuk	16	79,19	3,22	,520
	2 kardeş	59	76,34		
	3 kardeş	42	66,44		
	4 kardeş	18	85,64		
	5 kardeş ve üzeri	15	81,47		

* $p < 0.05$

Kadınların kardeş sayısı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = 2,24$, $p = .692$].

Kadınların kardeş sayısı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = 5,46$, $p = .243$].

Kadınların kardeş sayısı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = 5,56$, $p = .234$].

Kadınların kardeş sayısı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = 5,16$, $p = .271$].

Kadınların kardeş sayısı ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre YTT, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = 1,30$, $p = .861$].

Erkeklerin kardeş sayısı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=2,25$, $p=,689$].

Erkeklerin kardeş sayısı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=4,62$, $p=,328$].

Erkeklerin kardeş sayısı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=6,17$, $p=,187$].

Erkeklerin kardeş sayısı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=4,16$, $p=,384$].

Erkeklerin kardeş sayısı ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre YTT, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=5,17$, $p=,270$].

Bireylerin kardeş sayısı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=1,96$, $p=,742$].

Bireylerin kardeş sayısı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=7,04$, $p=,134$].

Bireylerin kardeş sayısı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w=10,37$, $p=,035$]. 5 ve üzerinde kardeş sayısına sahip olan bireylerin, diğer bireylere oranla saplantılı bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin kardeş sayısı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız

bağlanma ölçeği, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=8,64$, $p=.071$].

Bireylerin kardeş sayısı ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre YTT, kardeş sayısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=3,22$, $p=.520$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde yedinci olarak “bireylerin aile yapısı ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.7. Bireylerin, Aile Yapısı ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması

	Aile yapısı	N	Sıra Ortalaması	X^2	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Çekirdek aile	52	41,63	7,30	,026*
	Geniş aile	17	34,15		
	Parçalanmış aile	6	17,50		
Korkulu bağlanma	Çekirdek aile	52	33,36	8,49	,014*
	Geniş aile	17	46,12		
	Parçalanmış aile	6	55,25		
Saplantılı bağlanma	Çekirdek aile	52	36,30	4,72	,094
	Geniş aile	17	36,68		
	Parçalanmış aile	6	56,50		
Kayıtsız bağlanma	Çekirdek aile	52	37,15	,356	,837
	Geniş aile	17	40,76		
	Parçalanmış aile	6	37,50		
Yeme Tutum Testi	Çekirdek aile	52	38,88	1,00	,606
	Geniş aile	17	38,32		
	Parçalanmış aile	6	29,50		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Çekirdek aile	54	37,92	,124	,940
	Geniş aile	17	37,41		
	Parçalanmış aile	4	41,63		
Korkulu bağlanma	Çekirdek aile	54	38,86	2,14	,343
	Geniş aile	17	38,91		
	Parçalanmış aile	4	22,50		

Tablo 2.7. Bireylerin, Aile Yapısı ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Aile Yapısı	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Saplantılı bağlanma	Çekirdek aile	54	39,23	,688	,709
	Geniş aile	17	35,44		
	Parçalanmış aile	4	32,25		
Kayıtsız bağlanma	Çekirdek aile	54	38,13	,648	,723
	Geniş aile	17	35,82		
	Parçalanmış aile	4	45,50		
Yeme Tutum Testi	Çekirdek aile	54	39,18	,737	,692
	Geniş aile	17	35,94		
	Parçalanmış aile	4	30,88		
Grup					
Güvenli bağlanma	Çekirdek aile	106	79,15	3,66	,160
	Geniş aile	34	70,46		
	Parçalanmış aile	10	54,00		
Korkulu bağlanma	Çekirdek aile	106	71,67	2,82	,244
	Geniş aile	34	84,85		
	Parçalanmış aile	10	84,35		
Saplantılı bağlanma	Çekirdek aile	106	74,94	2,09	,351
	Geniş aile	34	71,78		
	Parçalanmış aile	10	94,05		
Kayıtsız bağlanma	Çekirdek aile	106	74,68	,186	,911
	Geniş aile	34	76,63		
	Parçalanmış aile	10	80,35		
Yeme Tutum Testi	Çekirdek aile	106	77,34	1,34	,511
	Geniş aile	34	74,03		
	Parçalanmış aile	10	61,00		

Kadınların aile yapısı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p < 0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w = 7,30$, $p = .026$]. Çekirdek aile yapısına sahip olan bireylerin diğer bireylere oranla güvenli bağlanma düzeyinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Kadınların aile yapısı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p < 0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w = ,849$, $p = .014$]. Parçalanmış aile yapısına sahip olan bireylerin, diğer bireylere oranla korkulu bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Kadınların aile yapısı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = 4,72$, $p = .094$].

Kadınların aile yapısı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = ,356$, $p = .,837$].

Kadınların aile yapısı ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre YTT, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = 1.00$, $p = ,606$].

Erkeklerin aile yapısı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = ,124$, $p = ,940$].

Erkeklerin aile yapısı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = 2,14$, $p = .343$].

Erkeklerin aile yapısı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = ,688$, $p = .709$].

Erkeklerin aile yapısı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = ,648$, $p = .723$].

Erkeklerin aile yapısı ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre YTT, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w = ,737$, $p = .692$].

Bireylerin aile yapısı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 3,66$, $p=.160$].

Bireylerin aile yapısı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,82$, $p=.244$].

Bireylerin aile yapısı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,09$, $p=.351$].

Bireylerin aile yapısı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,186$, $p=.911$].

Bireylerin aile yapısı ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre YTT, aile yapısı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,34$, $p=.511$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde sekizinci olarak “bireylerin ailelerinin gelir düzeyi ile İÖA’nin alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.8. Bireylerin, Ailelerinin Gelir Düzeyi ile İlişki Ölçekleri Anketi’nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması

	Gelir	N	Sıra Ortalaması	X^2	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Oldukça yeterli	14	40,36	1,70	,427
	Yeterli	41	39,84		
	Orta	20	32,58		
Korkulu bağlanma	Oldukça yeterli	14	36,50	,442	,802
	Yeterli	41	39,51		
	Orta	20	35,95		
Saplantılı bağlanma	Oldukça yeterli	14	34,82	5,60	,061
	Yeterli	41	34,28		
	Orta	20	47,85		

Tablo 2.8. Bireylerin, Ailelerinin Gelir Düzeyi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

Kayıtsız bağlanma	Oldukça yeterli	14	41,71	2,57	,275
	Yeterli	41	39,95		
	Orta	20	31,40		
Yeme Tutum Testi	Oldukça yeterli	14	47,89	4,04	,132
	Yeterli	41	37,10		
	Orta	20	32,93		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Oldukça yeterli	15	37,97	,684	,710
	Yeterli	36	36,11		
	Orta	24	40,85		
Korkulu bağlanma	Oldukça yeterli	15	41,80	,715	,700
	Yeterli	36	36,18		
	Orta	24	38,35		
Saplantılı bağlanma	Oldukça yeterli	15	36,87	,344	,842
	Yeterli	36	37,04		
	Orta	24	40,15		
Kayıtsız bağlanma	Oldukça yeterli	15	50,07	5,92	,052
	Yeterli	36	34,08		
	Orta	24	36,33		
Yeme Tutum Testi	Oldukça yeterli	15	31,40	2,22	,328
	Yeterli	36	38,01		
	Orta	24	42,10		
Grup					
Güvenli bağlanma	Oldukça yeterli	29	77,59	,098	,952
	Yeterli	77	75,36		
	Orta	44	74,36		
Korkulu bağlanma	Oldukça yeterli	29	77,90	,168	,919
	Yeterli	77	75,65		
	Orta	44	73,66		
Saplantılı bağlanma	Oldukça yeterli	29	71,59	4,85	,088
	Yeterli	77	70,07		
	Orta	44	87,58		
Kayıtsız bağlanma	Oldukça yeterli	29	91,69	5,33	,069
	Yeterli	77	73,33		
	Orta	44	68,63		
Yeme Tutum Testi	Oldukça yeterli	29	78,33	,184	,912
	Yeterli	77	74,29		
	Orta	44	75,75		

Kadınların ailelerinin gelir düzeyi ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=1,70$, $p=.427$].

Kadınların ailelerinin gelir düzeyi ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,442, p=.802$].

Kadınların ailelerinin gelir düzeyi ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 5,60, p=.061$].

Kadınların ailelerinin gelir düzeyi ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,57, p=.275$].

Kadınların ailelerinin gelir düzeyi ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre YTT puanı, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 4,04, p=.132$].

Erkeklerin ailelerinin gelir düzeyi ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,684, p=,710$].

Erkeklerin ailelerinin gelir düzeyi ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,715, p=.700$].

Erkeklerin ailelerinin gelir düzeyi ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,344, p=.,842$].

Erkeklerin ailelerinin gelir düzeyi ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 5,92, p=.052$].

Erkeklerin ailelerinin gelir düzeyi ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre YTT puanı, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,22, p=3,28$].

Bireylerin ailelerinin gelir düzeyi ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,098$, $p=,952$].

Bireylerin ailelerinin gelir düzeyi ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,168$, $p=,919$].

Bireylerin ailelerinin gelir düzeyi ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 4,85$, $p=,088$].

Bireylerin ailelerinin gelir düzeyi ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 5,35$, $p=,069$].

Bireylerin ailelerinin gelir düzeyi ile YTT puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre YTT puanı, gelir düzeyi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,184$, $p=,912$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde dokuzuncu olarak “bireylerin kiminle yaşadığı ile İÖA'nin alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.9. Bireylerin, Kiminle Yaşadıkları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması

	Kiminle yaşadığı	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Arkadaşlarıyla birlikte	16	34,91	,295	,863
	Ailesiyle birlikte	39	37,00		
	Yurtta	18	38,86		
Korkulu bağlanma	Arkadaşlarıyla birlikte	16	43,09	1,96	,374
	Ailesiyle birlikte	39	36,28		
	Yurtta	18	33,14		

Tablo 2.9. Bireylerin, Kiminle Yaşadıkları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Kiminle Yaşadığı	N	Sıra Ortalaması	X²	P
Saplantılı bağlanma	Arkadaşlarıyla birlikte	16	27,47	4,34	,114
	Ailesiyle birlikte	39	40,50		
	Yurtta	18	37,89		
Kayıtsız bağlanma	Arkadaşlarıyla birlikte	16	46,94	6,18	,045*
	Ailesiyle birlikte	39	36,68		
	Yurtta	18	28,86		
Yeme tutum Testi	Arkadaşlarıyla birlikte	16	35,72	,097	,953
	Ailesiyle birlikte	39	37,64		
	Yurtta	18	36,75		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Yalnız	10	35,90	1,04	,789
	Arkadaşlarıyla birlikte	15	36,97		
	Ailesiyle birlikte	36	36,94		
	Yurtta	14	43,32		
Korkulu bağlanma	Yalnız	10	33,85	2,82	,419
	Arkadaşlarıyla birlikte	15	46,13		
	Ailesiyle birlikte	36	35,79		
	Yurtta	14	37,93		
Saplantılı bağlanma	Yalnız	10	31,60	7,55	,056
	Arkadaşlarıyla birlikte	15	48,47		
	Ailesiyle birlikte	36	32,90		
	Yurtta	14	44,46		
Kayıtsız bağlanma	Yalnız	10	34,15	1,83	,607
	Arkadaşlarıyla birlikte	15	43,40		
	Ailesiyle birlikte	36	35,76		
	Yurtta	14	40,71		
Yeme Tutum Testi	Yalnız	10	33,95	2,16	,539
	Arkadaşlarıyla birlikte	15	42,07		
	Ailesiyle birlikte	36	39,76		
	Yurtta	14	32,00		
Grup					
Güvenli bağlanma	Yalnız	12	67,92	1,35	,717
	Arkadaşlarıyla birlikte	31	72,26		
	Ailesiyle birlikte	75	75,11		
	Yurtta	32	82,39		

Tablo 2.9. Bireylerin, Kiminle Yaşadıkları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Kiminle Yaşadığı	N	Sıra Ortalaması	X^2	P
Korkulu bağlanma	Yalnız	12	78,67	4,14	,247
	Arkadaşlarıyla birlikte	31	89,05		
	Ailesiyle birlikte	75	71,59		
	Yurtta	32	70,36		
Saplantılı bağlanma	Yalnız	12	68,96	1,07	,782
	Arkadaşlarıyla birlikte	31	76,11		
	Ailesiyle birlikte	75	73,63		
	Yurtta	32	81,73		
Kayıtsız bağlanma	Yalnız	12	75,33	5,09	,165
	Arkadaşlarıyla birlikte	31	90,73		
	Ailesiyle birlikte	75	72,27		
	Yurtta	32	68,38		
Yeme Tutum Testi	Yalnız	12	70,08	1,22	,746
	Arkadaşlarıyla birlikte	31	77,11		
	Ailesiyle birlikte	75	78,38		
	Yurtta	32	69,22		

Kadınların kiminle yaşadığı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,95$, $p=.863$].

Kadınların kiminle yaşadığı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1.96$, $p=.374$].

Kadınların kiminle yaşadığı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 4,34$, $p=.114$].

Kadınların kiminle yaşadığı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w= 6,18$, $p=.045$]. Arkadaşlarıyla yaşayan bireylerin diğer bireylere oranla kayıtsız bağlanma düzeyinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Kadınların kiminle yaşadığı ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= .097$, $p=,953$].

Erkeklerin kiminle yaşadığı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,04$, $p=,789$].

Erkeklerin kiminle yaşadığı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,82$, $p=,419$].

Erkeklerin kiminle yaşadığı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 7,55$, $p=,056$].

Erkeklerin kiminle yaşadığı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,83$, $p=,607$].

Erkeklerin kiminle yaşadığı ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,16$, $p=,539$].

Bireylerin kiminle yaşadığı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,35$, $p=,717$].

Bireylerin kiminle yaşadığı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 4.14$, $p=,247$].

Bireylerin kiminle yaşadığı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı

bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,07$, $p=.782$].

Bireylerin kiminle yaşadığı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 5,09$, $p=.165$].

Bireylerin kiminle yaşadığı ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, birlikte yaşanan kişi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,22$, $p=.746$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde onuncu olarak “bireylerin, eşi yada sevgilisinin olup olmaması ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.10. Bireylerin, Eşi Yada Sevgilisinin Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Bağımsız Örneklem T” Testi ve “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması

	Eş yada sevgili	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Evet	29	33,24	529,00	,133
	Hayır	46	41,00		
Korkulu bağlanma	Evet	29	39,28	630,00	,687
	Hayır	46	37,20		
Saplantılı bağlanma	Evet	29	36,90	635,00	,727
	Hayır	46	38,70		
Kayıtsız bağlanma	Evet	29	41,26	572,50	,303
	Hayır	46	35,95		
Yeme tutumu Testi	Evet	29	39,60	620,50	,613
	Hayır	46	36,99		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Evet	27	41,52	553,00	,294
	Hayır	48	36,02		
Korkulu bağlanma	Evet	27	36,89	618,00	,740
	Hayır	48	38,63		
Saplantılı bağlanma	Evet	27	37,87	644,50	,969
	Hayır	48	38,07		
Kayıtsız bağlanma	Evet	27	38,74	628,00	,825
	Hayır	48	37,58		
Yeme Tutum Testi	Evet	27	45,96	433,00	,018*
	Hayır	48	33,52		

Tablo 2.10. Bireylerin, Eşi Yada Sevgilisinin Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Bağımsız Örneklem T” Testi ve “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

Grup		N	Ort.	SS	t	P
Eş yada sevgili durumu	Evet	56	35,39	7,07	,169	,866
	Hayır	94	35,21	5,81		
Güvenli bağlanma	Evet	56	30,35	8,95	-,210	,834
	Hayır	94	30,69	9,67		
Korkulu bağlanma	Evet	56	21,92	5,56	-,572	,568
	Hayır	94	22,52	6,46		
Saplantılı bağlanma	Evet	56	32,16	5,97	,606	,546
	Hayır	94	31,48	6,89		
Kayıtsız bağlanma	Evet	56	61,76	18,25	1,92	,057
	Hayır	94	55,60	19,44		
Yeme Tutum Testi	Evet	56	61,76	18,25	1,92	,057
	Hayır	94	55,60	19,44		

Kadınların eş yada sevgilisinin olup olmaması ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 529,00$, $p=.133$].

Kadınların eş yada sevgilisinin olup olmaması ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 630,00$, $p=.687$].

Kadınların eş yada sevgilisinin olup olmaması ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 635,00$, $p=.727$].

Kadınların eş yada sevgilisinin olup olmaması ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 572,50$, $p=.303$].

Kadınların eş yada sevgilisinin olup olmaması ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre

Yeme Tutum Testi, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 620,50$, $p=,613$].

Erkeklerin eş yada sevgilisinin olup olmaması ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 533,00$, $p=,294$].

Erkeklerin eş yada sevgilisinin olup olmaması ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 618,00$, $p=,740$].

Erkeklerin eş yada sevgilisinin olup olmaması ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 644,50$, $p=,969$].

Erkeklerin eş yada sevgilisinin olup olmaması ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 628,00$, $p=,825$].

Erkeklerin eş yada sevgilisinin olup olmaması ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 433,00$, $p=,018$]. Eşi yada sevgilisi olan bireylerin yeme tutumlarındaki bozulmanın, diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin eş yada sevgilisinin olup olmaması ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$t= ,169$, $p=,866$].

Bireylerin eş yada sevgilisinin olup olmaması ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$t= -.210$, $p=,834$].

Bireylerin eş yada sevgilisinin olup olmaması ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna

göre saplantılı bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$t = -,572, p = .568$].

Bireylerin eş yada sevgilisinin olup olmaması ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$t = ,606, p = .546$].

Bireylerin eş yada sevgilisinin olup olmaması ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, eş yada sevgilinin olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$t = 1,92, p = .657$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde on birinci olarak “bireylerin beden kitle endeksi ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.11. Bireylerin, Beden Kitle Endeksi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması

	Beden kitle endeksi	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Zayıf	9	31,83	,984	,611
	Normal	60	38,50		
	Fazla kilolu	6	42,25		
Korkulu bağlanma	Zayıf	9	42,44	,488	,783
	Normal	60	37,18		
	Fazla kilolu	6	39,50		
Saplantılı bağlanma	Zayıf	9	40,06	2,05	,357
	Normal	60	36,53		
	Fazla kilolu	6	49,58		
Kayıtsız bağlanma	Zayıf	9	42,06	,397	,820
	Normal	60	37,28		
	Fazla kilolu	6	39,17		
Yeme Tutum Testi	Zayıf	9	42,11	3,82	,148
	Normal	60	39,02		
	Fazla kilolu	6	21,67		

Tablo 2.11. Bireylerin, Beden Kitle Endeksi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Beden Kitle Endeksi	N	Sıra Ortalaması	X²	P
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Zayıf	4	39,50	3,56	,169
	Normal	48	34,55		
	Fazla kilolu	23	44,93		
Korkulu bağlanma	Zayıf	4	48,00	2,96	,227
	Normal	48	40,01		
	Fazla kilolu	23	32,07		
Saplantılı bağlanma	Zayıf	4	47,75	1,64	,440
	Normal	48	39,04		
	Fazla kilolu	23	34,13		
Kayıtsız bağlanma	Zayıf	4	44,25	3,17	,205
	Normal	48	34,65		
	Fazla kilolu	23	43,91		
Yeme Tutum Testi	Zayıf	4	38,75	,201	,904
	Normal	48	38,75		
	Fazla kilolu	23	36,30		
Grup					
Güvenli bağlanma	Zayıf	13	67,81	3,92	,269
	Normal	108	72,70		
	Fazla kilolu	23	88,00		
	1. sınıf şişman	6	94,58		
Korkulu bağlanma	Zayıf	13	87,12	2,66	,446
	Normal	108	76,38		
	Fazla kilolu	23	63,87		
	1. sınıf şişman	6	79,08		
Saplantılı bağlanma	Zayıf	13	82,50	3,96	,266
	Normal	108	74,06		
	Fazla kilolu	23	70,11		
	1. sınıf şişman	6	106,92		
Kayıtsız bağlanma	Zayıf	13	83,46	4,26	2,34
	Normal	108	71,19		
	Fazla kilolu	23	85,57		
	1. sınıf şişman	6	97,33		
Yeme Tutum Testi	Zayıf	13	80,85	2,42	,488
	Normal	108	77,26		
	Fazla kilolu	23	70,26		
	1. sınıf şişman	6	52,25		

Kadınların beden kitle endeksi oranları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,984, p=.611$].

Kadınların beden kitle endeksi oranları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,488, p=.783$].

Kadınların beden kitle endeksi oranları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,05, p=.357$].

Kadınların beden kitle endeksi oranları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,397, p=.820$].

Kadınların beden kitle endeksi oranları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 3,82, p=.148$].

Erkeklerin beden kitle endeksi oranları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 3,56, p=.169$].

Erkeklerin beden kitle endeksi oranları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,296, p=.227$].

Erkeklerin beden kitle endeksi oranları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,64, p=.440$].

Erkeklerin beden kitle endeksi oranları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 3,17, p=.205$].

Erkeklerin beden kitle endeksi oranları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme

Tutum Testi, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,201, p=.904$].

Bireylerin beden kitle endeksi oranları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 3,92, p=.269$].

Bireylerin beden kitle endeksi oranları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,66, p=.446$].

Bireylerin beden kitle endeksi oranları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 3,96, p=.266$].

Bireylerin beden kitle endeksi oranları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 4,26, p=2,34$].

Bireylerin beden kitle endeksi oranları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, beden kitle endeksi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,42, p=.488$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde on ikinci olarak “bireylerin beden memnuniyetleri ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.12. Bireylerin, Bedensel Memnuniyetleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması

	Memnuniyet	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Evet	54	40,23	446,50	,154
	Emin değil	21	32,26		
Korkulu bağlanma	Evet	54	37,03	514,50	,535
	Emin değil	21	40,50		

Tablo 2.12. Bireylerin, Bedensel Memnuniyetleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Memnuniyet	N	Sıra Ortalaması	X ²	P	
Saplantılı bağlanma	Evet	54	32,24	256,00	,000*	
	Emin değil	21	52,81			
Kayıtsız bağlanma	Evet	54	39,35	494,00	,388	
	Emin değil	21	34,52			
Yeme Tutum Testi	Evet	54	45,84	143,50	,000*	
	Emin değil	21	17,83			
Erkekler						
Güvenli bağlanma	Evet	63	38,17			
	Emin değil	12	37,08			
Korkulu bağlanma	Evet	63	37,08	,025	,873	
	Emin değil	12	42,83			
Saplantılı bağlanma	Evet	63	35,63	4,65	,031*	
	Emin değil	12	50,42			
Kayıtsız bağlanma	Evet	63	37,69	,080	,778	
	Emin değil	12	39,63			
Yeme Tutum Testi	Evet	63	40,67	5,89	,015*	
	Emin değil	12	24,00			
Grup						
	Memnuniyet	N	Ort.	SS	t	P
Güvenli bağlanma	Evet	117	35,64	6,09	1,35	,177
	Emin değil	33	33,96	6,90		
Korkulu bağlanma	Evet	117	30,29	9,62	-,677	,499
	Emin değil	33	31,54	8,50		
Saplantılı bağlanma	Evet	117	21,21	5,72	-4,32	,000*
	Emin değil	33	26,15	6,05		
Kayıtsız bağlanma	Evet	117	31,92	6,71	,643	,521
	Emin değil	33	31,09	5,98		
Yeme Tutum Testi	Evet	117	62,20	18,19	5,68	,000*
	Emin değil	33	42,66	14,34		

Kadınların beden memnuniyeti ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 446,50$, $p=.154$].

Kadınların beden memnuniyeti ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 514,50$, $p=.535$].

Kadınların beden memnuniyeti ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı

bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U=256,00$, $p=.000$]. Bedensel görüntüsünden memnun olup olmadığından emin olmayan bireylerin diğer bireylere oranla saplantılı bağlanma düzeyinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Kadınların beden memnuniyeti ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=494,00$, $p=.388$].

Kadınların beden memnuniyeti ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=143,50$, $p=.000$].

Erkeklerin beden memnuniyeti ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=.025$, $p=.873$].

Erkeklerin beden memnuniyeti ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=.704$, $p=.401$].

Erkeklerin beden memnuniyeti ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U=4,65$, $p=.031$]. Bedensel görüntüsünden memnun olup olmadıklarından emin olmayan bireylerin, diğer bireylere oranla saplantılı bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Erkeklerin beden memnuniyeti ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=.080$, $p=.778$].

Erkeklerin beden memnuniyeti ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=5,89$, $p=.015$].

Bireylerin beden memnuniyeti ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1,35$, $p=,177$].

Bireylerin beden memnuniyeti ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= -,677$, $p=,499$].

Bireylerin beden memnuniyeti ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U= -4,32$, $p=,000$]. Beden memnuniyetleri konusunda emin olmayan bireylerin, diğer bireylere oranla saplantılı bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin beden memnuniyeti ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,643$, $p=,521$].

Bireylerin beden memnuniyeti ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, beden memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 5,68$, $p=,000$]. Bedeninden memnun olan bireylerin, diğer bireylere oranla yeme tutumlarındaki bozulma düzeyinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde on üçüncü olarak “bireylerin kilo memnuniyeti ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.13. Bireylerin Kilo Memnuniyeti ile İlişki Ölçekleri Anketi’nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması

	Kilosundan memnun olma	N	Sıra Ortalaması	X^2	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Evet	40	40,43	1,37	,504
	Hayır	26	36,42		
	Emin değil	9	31,78		

Tablo 2.13. Bireylerin Kilo Memnuniyeti ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Kilosundan memnun olma	N	Sıra Ortalaması	X²	P
Korkulu bağlanma	Evet	40	35,49	2,12	,345
	Hayır	26	43,02		
	Emin değil	9	34,67		
Saplantılı bağlanma	Evet	40	33,88	6,67	,036*
	Hayır	26	46,81		
	Emin değil	9	30,89		
Kayıtsız bağlanma	Evet	40	39,30	1,79	,408
	Hayır	26	39,15		
	Emin değil	9	28,89		
Yeme Tutum Testi	Evet	40	44,68	13,59	,001*
	Hayır	26	25,27		
	Emin değil	9	45,11		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Evet	30	35,80	1,18	,552
	Hayır	32	37,77		
	Emin değil	13	43,65		
Korkulu bağlanma	Evet	30	37,03	,234	,890
	Hayır	32	39,41		
	Emin değil	13	36,77		
Saplantılı bağlanma	Evet	30	33,33	2,31	,314
	Hayır	32	40,84		
	Emin değil	13	41,77		
Kayıtsız bağlanma	Evet	30	34,47	1,42	,490
	Hayır	32	41,03		
	Emin değil	13	38,69		
Yeme Tutum Testi	Evet	30	35,62	1,80	,406
	Hayır	32	41,86		
	Emin değil	13	34,00		
Grup					
Güvenli bağlanma	Evet	70	76,29	,122	,941
	Hayır	58	73,97		
	Emin değil	22	77,02		
Korkulu bağlanma	Evet	70	71,74	1,85	,396
	Hayır	58	81,58		
	Emin değil	22	71,43		
Saplantılı bağlanma	Evet	70	66,20	7,16	,028*
	Hayır	58	86,81		
	Emin değil	22	75,27		
Kayıtsız bağlanma	Evet	70	73,33	1,65	,438
	Hayır	58	80,84		
	Emin değil	22	68,34		
Yeme Tutum Testi	Evet	70	81,15	3,12	,209
	Hayır	58	67,71		
	Emin değil	22	78,07		

Kadınların kilo memnuniyeti ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,37, p=.504$].

Kadınların kilo memnuniyeti ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,12, p=.345$].

Kadınların kilo memnuniyeti ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w=6,67, p=.036$]. Kilosundan memnun olmayan bireylerin, diğer bireylere oranla saplantılı bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Kadınların kilo memnuniyeti ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,79, p=.408$].

Kadınların kilo memnuniyeti ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w= 13,59, p=.001$]. Kilosundan memnun olan bireylerin yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Erkeklerin kilo memnuniyeti ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,18, p=.552$].

Erkeklerin kilo memnuniyeti ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,234, p=.890$].

Erkeklerin kilo memnuniyeti ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı

bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,31, p=.324$].

Erkeklerin kilo memnuniyeti ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,42, p=.490$].

Erkeklerin kilo memnuniyeti ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,80, p=.406$].

Bireylerin kilo memnuniyeti ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,122, p=.941$].

Bireylerin kilo memnuniyeti ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,85, p=.396$].

Bireylerin kilo memnuniyeti ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w= 7,16, p=.028$]. Kilosundan memnun olmayan bireylerin saplantılı bağlanma düzeylerinin diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin kilo memnuniyeti ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,65, p=.438$].

Bireylerin kilo memnuniyeti ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, kilo memnuniyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 3,12, p=.209$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde on dördüncü olarak “bireylerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile İÖA'nin alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.14. Bireylerin Gün İçinde Nasıl Göründüğünü Ne Kadar Düşündüğü ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Bağımsız Örneklem T” Testi ve “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması

	Süre	N	Sıra Ortalaması	X ²	P	
Kadınlar						
Güvenli bağlanma	Günde 1 saatten az	54	39,31	496,00	,401	
	Günde 1-3 saat arası	21	34,62			
Korkulu bağlanma	Günde 1 saatten az	54	37,60	545,50	,800	
	Günde 1-3 saat arası	21	39,02			
Saplantılı bağlanma	Günde 1 saatten az	54	37,13	520,00	,578	
	Günde 1-3 saat arası	21	40,24			
Kayıtsız bağlanma	Günde 1 saatten az	54	36,32	476,50	,285	
	Günde 1-3 saat arası	21	42,31			
Yeme Tutum Testi	Günde 1 saatten az	54	39,45	488,50	,354	
	Günde 1-3 saat arası	21	34,26			
Erkekler						
Güvenli bağlanma	Günde 1 saatten az	62	39,03			
	Günde 1-3 saat arası	13	33,08	339,00	,370	
Korkulu bağlanma	Günde 1 saatten az	62	38,07			
	Günde 1-3 saat arası	13	37,65	398,50	,950	
Saplantılı bağlanma	Günde 1 saatten az	62	37,53			
	Günde 1-3 saat arası	13	40,23	374,00	,684	
Kayıtsız bağlanma	Günde 1 saatten az	62	37,40			
	Günde 1-3 saat arası	13	40,88	365,50	,599	
Yeme Tutum Testi	Günde 1 saatten az	62	37,77			
	Günde 1-3 saat arası	13	39,08	389,00	,845	
Grup						
	Süre	N	Ort.	SS	T	P
Güvenli bağlanma	günde 1 saatten az	116	35,69	6,39		
	günde 1-3 saat arası	34	33,85	5,81	1,51	,133
Korkulu bağlanma	günde 1 saatten az	116	30,44	9,27		
	günde 1-3 saat arası	34	30,97	9,86	-,285	,776
Saplantılı bağlanma	günde 1 saatten az	116	22,06	6,04		
	günde 1-3 saat arası	34	23,11	6,42	-,884	,378
Kayıtsız bağlanma	günde 1 saatten az	116	31,43	6,73		
	günde 1-3 saat arası	34	32,79	5,87	-1,06	,288
Yeme Tutum Testi	günde 1 saatten az	116	58,32	19,14		
	günde 1-3 saat arası	34	56,47	19,53	,495	,621

Kadınların gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 496,00$, $p=.401$].

Kadınların gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 545,50$, $p=.800$].

Kadınların gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 520,00$, $p=.578$].

Kadınların gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 476,50$, $p=.285$].

Kadınların gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 488,50$, $p=.354$].

Erkeklerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 339,00$, $p=.370$].

Erkeklerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 398,50$, $p=.950$].

Erkeklerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 374,00$, $p=.684$].

Erkeklerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki

bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 365,50$, $p=,599$].

Erkeklerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 389,00$, $p=,845$].

Bireylerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 1,51$, $p=,133$].

Bireylerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= -,285$, $p=,776$].

Bireylerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= -,884$, $p=,378$].

Bireylerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= -1,06$, $p=,288$].

Bireylerin gün içinde nasıl görüldüğünü ne kadar düşündüğü ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, süre değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,495$, $p=,621$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde on beşinci olarak “bireylerin nasıl görüldüklerine dair duydukları endişe ile İÖA'nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.15. Bireylerin, Nasıl Göründüklerine Dair Duydukları Endişe ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ile Karşılaştırılması

	Endişe	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Evet	14	29,04	301,50	,087
	Hayır	61	40,06		
Korkulu bağlanma	Evet	14	47,29	297,00	,077
	Hayır	61	35,87		
Saplantılı bağlanma	Evet	14	49,54	265,50	,028*
	Hayır	61	35,35		
Kayıtsız bağlanma	Evet	14	41,25	381,50	,535
	Hayır	61	37,25		
Yeme Tutum Testi	Evet	14	26,04	259,50	,023*
	Hayır	61	40,75		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Evet	12	36,96	365,50	,856
	Hayır	63	38,20		
Korkulu bağlanma	Evet	12	42,17	328,00	,469
	Hayır	63	37,21		
Saplantılı bağlanma	Evet	12	53,92	187,00	,006*
	Hayır	63	34,97		
Kayıtsız bağlanma	Evet	12	46,13	280,50	,158
	Hayır	63	36,45		
Yeme tutum Testi	Evet	12	28,13	259,50	,087
	Hayır	63	39,88		
Grup					
Güvenli bağlanma	Evet	26	64,87	1335,50	,169
	Hayır	124	77,73		
Korkulu bağlanma	Evet	26	89,02	1260,50	,081
	Hayır	124	72,67		
Saplantılı bağlanma	Evet	26	102,23	917,00	,001*
	Hayır	124	69,90		
Kayıtsız bağlanma	Evet	26	86,38	1329,00	,159
	Hayır	124	73,22		
Yeme Tutum Testi	Evet	26	53,87	1049,50	,005*
	Hayır	124	80,04		

* $p < 0.05$

Kadınların nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 301,50$, $p = .087$].

Kadınların nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 297,00, p=.077$].

Kadınların nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U= 265,50, p=.028$]. Nasıl görüldüğü hakkında endişe duyan bireylerin saplantılı bağlanma düzeylerinin diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Kadınların nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 381,50, p=.535$].

Kadınların nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U= 259,50, p=.023$]. Nasıl görüldüğü hakkında endişe duymayan kadınların yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Erkeklerin nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,365,50, p=.856$].

Erkeklerin nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 328,00, p=.469$].

Erkeklerin nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U=,187,00, p=.,006$]. Nasıl görüldüğü hakkında endişe duyan bireylerin saplantılı bağlanma düzeylerinin diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Erkeklerin nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 280,50$, $p=.158$].

Erkeklerin nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 259,50$, $p=.087$].

Bireylerin nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=1335,50$, $p=.169$].

Bireylerin nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1260,50$, $p=.081$].

Bireylerin nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U= 917$, $p=.,001$]. Nasıl göründükleri hakkında endişe duyan bireylerin saplantılı bağlanma düzeylerinin diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1329,00$, $p=.159$].

Bireylerin nasıl göründüklerine dair duydukları endişe ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, endişe duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1049,50$, $p=.005$]. Nasıl görüldüğü hakkında endişe duymayan bireylerin yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde on altıncı olarak “bireylerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması ile İÖA'nin alt ölçekleri ve

Yeme Tutum Testi puanları ile anlamlı bir ilişki var mıdır?" sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.16. Bireylerin, Depresyon, Kaygı Gibi Bir Rahatsızlığının Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından "Mann Whitney U" Testi ile Karşılaştırılması

	Rahatsızlık	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Yok	61	37,86	418,50	,908
	Var	14	38,61		
Korkulu bağlanma	Yok	61	37,16	375,50	,483
	Var	14	41,68		
Saplantılı bağlanma	Yok	61	36,68	346,50	,272
	Var	14	43,75		
Kayıtsız bağlanma	Yok	61	38,48	397,50	,688
	Var	14	35,89		
Yeme Tutum Testi	Yok	61	39,93	309,50	,110
	Var	14	29,61		
	Rahatsızlık	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Yok	67	37,37	225,50	,465
	Var	8	43,31		
Korkulu bağlanma	Yok	67	37,37	226,00	,471
	Var	8	43,25		
Saplantılı bağlanma	Yok	67	38,16	257,50	,857
	Var	8	36,69		
Kayıtsız bağlanma	Yok	67	37,83	256,50	,843
	Var	8	39,44		
Yeme Tutum Testi	Yok	67	37,98	266,50	,979
	Var	8	38,19		
Grup					
Güvenli bağlanma	Yok	128	74,83	1322,00	,647
	Var	22	79,41		
Korkulu bağlanma	Yok	128	74,34	1260,00	,431
	Var	22	82,23		
Saplantılı bağlanma	Yok	128	74,44	1272,00	,469
	Var	22	81,68		
Kayıtsız bağlanma	Yok	128	75,96	1349,00	,754
	Var	22	72,82		
Yeme Tutum Testi	Yok	128	77,42	1162,50	,192
	Var	22	64,34		

Kadınların depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 418,50, p=.908$].

Kadınların depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 375,50, p=.483$].

Kadınların depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 346,50, p=.272$].

Kadınların depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 397,50, p=.688$].

Kadınların depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 309,50, p=.110$].

Erkeklerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 225,50, p=.465$].

Erkeklerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı

gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 226,00$, $p=.471$].

Erkeklerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 257,50$, $p=.857$].

Erkeklerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 256,50$, $p=.843$].

Erkeklerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 266,50$, $p=.979$].

Bireylerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1322,00$, $p=.647$].

Bireylerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 12,60$, $p=.431$].

Bireylerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1272,00$, $p=.469$].

Bireylerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki

bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1349,00$, $p=.754$].

Bireylerin depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması durumu ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, depresyon, kaygı gibi bir rahatsızlığının olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1162,50$, $p=.192$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde on yedinci olarak “bireylerin travmatik yaşantıları ile bireylerin İÖA’nin alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.17. Bireylerin, Travmatik Yaşantıları ile İlişki Ölçekleri Anketi’nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi ile Karşılaştırılması

	Travmatik olay	N	Sıra Ortalaması	X^2	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Oldu	39	40,56	602,00	,288
	Olmadı	36	35,22		
Korkulu bağlanma	Oldu	39	35,87	619,00	,378
	Olmadı	36	40,31		
Saplantılı bağlanma	Oldu	39	39,91	627,50	,428
	Olmadı	36	35,93		
Kayıtsız bağlanma	Oldu	39	34,64	571,00	,164
	Olmadı	36	41,64		
Yeme Tutum Testi	Oldu	39	33,19	514,50	,047*
	Olmadı	36	43,21		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Oldu	15	42,77	378,50	,343
	Olmadı	60	36,81		
Korkulu bağlanma	Oldu	15	37,43	441,50	,910
	Olmadı	60	38,14		
Saplantılı bağlanma	Oldu	15	37,27	439,00	,884
	Olmadı	60	38,18		
Kayıtsız bağlanma	Oldu	15	44,03	359,50	,230
	Olmadı	60	36,49		
Yeme Tutum Testi	Oldu	15	34,30	394,50	,462
	Olmadı	60	38,93		

Tablo 2.17. Bireylerin, Travmatik Yaşantıları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi ile Karşılaştırılması (Devam)

Grup	Travma	N	Ort.	SS	T	P
Güvenli bağlanma	Oldu	54	35,98	6,56	1,02	,308
	Olmadı	96	34,88	6,14		
Korkulu bağlanma	Oldu	54	29,81	8,41	-,735	,463
	Olmadı	96	30,98	9,90		
Saplantılı bağlanma	Oldu	54	22,29	6,52	-,006	,996
	Olmadı	96	22,30	5,92		
Kayıtsız bağlanma	Oldu	54	31,14	6,30	-,829	,409
	Olmadı	96	32,07	6,69		
Yeme Tutum Testi	Oldu	54	54,46	18,03	-1,65	,099
	Olmadı	96	59,84	19,62		

Kadınların travmatik yaşantıları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=602,00$, $p=.288$].

Kadınların travmatik yaşantıları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=619,00$, $p=.378$].

Kadınların travmatik yaşantıları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=627,50$, $p=.428$].

Kadınların travmatik yaşantıları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=571,00$, $p=.164$].

Kadınların travmatik yaşantıları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U=514,50$, $p=.047$]. Travmatik olay yaşamamış bireylerin yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Erkeklerin travmatik yaşantıları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=378,50$, $p=,343$].

Erkeklerin travmatik yaşantıları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=441,50$, $p=,910$].

Erkeklerin travmatik yaşantıları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=439,00$, $p=,884$].

Erkeklerin travmatik yaşantıları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=359,50$, $p=,230$].

Erkeklerin travmatik yaşantıları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=394,50$, $p=,462$].

Bireylerin travmatik yaşantıları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=1,02$, $p=,308$].

Bireylerin travmatik yaşantıları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=-,735$, $p=,463$].

Bireylerin travmatik yaşantıları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U=-,006$, $p=,996$].

Bireylerin travmatik yaşantıları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız

bağlanma ölçeği, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = -0,829$, $p = 0,409$].

Bireylerin travmatik yaşantıları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, travmatik yaşantı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = -0,165$, $p = 0,099$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde on sekizinci olarak “bireylerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.18. Bireylerin, Beslenmelerine Ne Derecede Dikkat Ettikleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis” Testi İle Karşılaştırılması

	Ne derece dikkat ettiği	N	Sıra Ortalaması	χ^2	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Çok dikkat eder	6	39,75	1,59	,661
	Normal ölçüde dikkat eder	25	37,38		
	Biraz dikkat eder	27	41,33		
	Hiç dikkat etmiyor	17	33,00		
Korkulu bağlanma	Çok dikkat eder	6	39,08	4,01	,260
	Normal ölçüde dikkat eder	25	39,92		
	Biraz dikkat eder	27	31,78		
	Hiç dikkat etmiyor	17	44,68		
Saplantılı bağlanma	Çok dikkat eder	6	24,83	6,79	,079
	Normal ölçüde dikkat eder	25	38,68		
	Biraz dikkat eder	27	44,85		
	Hiç dikkat etmiyor	17	30,76		
Kayıtsız bağlanma	Çok dikkat eder	6	39,00	,588	,899
	Normal ölçüde dikkat eder	25	39,66		
	Biraz dikkat eder	27	35,44		
	Hiç dikkat etmiyor	17	39,26		
Yeme Tutum Testi	Çok dikkat eder	6	34,58	2,37	,498
	Normal ölçüde dikkat eder	25	33,90		
	Biraz dikkat eder	27	38,74		
	Hiç dikkat etmiyor	17	44,06		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Çok dikkat eder	5	35,50	3,66	,300
	Normal ölçüde dikkat eder	29	33,12		
	Biraz dikkat eder	31	39,90		
	Hiç dikkat etmiyor	10	47,50		

Tablo 2.18. Bireylerin, Beslenmelerine Ne Derecede Dikkat Ettikleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Ne derece dikkat ettiği	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Korkulu bağlanma	Çok dikkat eder	5	42,90	,493	,921
	Normal ölçüde dikkat eder	29	38,28		
	Biraz dikkat eder	31	36,39		
	Hiç dikkat etmiyor	10	39,75		
Saplantılı bağlanma	Çok dikkat eder	5	50,20	3,13	,371
	Normal ölçüde dikkat eder	29	33,67		
	Biraz dikkat eder	31	38,71		
	Hiç dikkat etmiyor	10	42,25		
Kayıtsız bağlanma	Çok dikkat eder	5	50,00	4,33	,227
	Normal ölçüde dikkat eder	29	32,10		
	Biraz dikkat eder	31	41,13		
	Hiç dikkat etmiyor	10	39,40		
Yeme Tutum Testi	Çok dikkat eder	5	24,40	5,16	,160
	Normal ölçüde dikkat eder	29	42,86		
	Biraz dikkat eder	31	33,85		
	Hiç dikkat etmiyor	10	43,55		
Grup					
Güvenli bağlanma	Çok dikkat eder	11	75,45	1,86	,600
	Normal ölçüde dikkat eder	54	69,46		
	Biraz dikkat eder	58	80,60		
	Hiç dikkat etmiyor	27	76,63		
Korkulu bağlanma	Çok dikkat eder	11	81,32	3,35	,340
	Normal ölçüde dikkat eder	54	77,49		
	Biraz dikkat eder	58	68,05		
	Hiç dikkat etmiyor	27	85,15		
Saplantılı bağlanma	Çok dikkat eder	11	72,36	2,91	,406
	Normal ölçüde dikkat eder	54	72,13		
	Biraz dikkat eder	58	82,84		
	Hiç dikkat etmiyor	27	67,74		
Kayıtsız bağlanma	Çok dikkat eder	11	87,50	1,67	,643
	Normal ölçüde dikkat eder	54	70,52		
	Biraz dikkat eder	58	76,97		
	Hiç dikkat etmiyor	27	77,43		
Yeme Tutum Testi	Çok dikkat eder	11	60,00	4,22	,238
	Normal ölçüde dikkat eder	54	75,98		
	Biraz dikkat eder	58	71,93		
	Hiç dikkat etmiyor	27	88,52		

Kadınların beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır

($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir.

Erkeklerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin beslenmelerine ne derece dikkat ettikleri ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, beslenmeye ne derece dikkat edildiğine göre farklılık göstermemektedir

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde on dokuzuncu olarak “bireylerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile İÖA'nin alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları ile anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.19. Bireylerin Birkaç Kilo Almaktan Ne Derecede Rahatsızlık Duydukları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması

	Rahatsızlık duyma	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Çok rahatsız olur	19	35,03	,834	,659
	Biraz rahatsız olur	37	40,26		
	Hiç rahatsız olmaz	19	36,58		
Korkulu bağlanma	Çok rahatsız olur	19	41,39	,624	,732
	Biraz rahatsız olur	37	37,00		
	Hiç rahatsız olmaz	19	36,55		

Tablo 2.19. Bireylerin Birkaç Kilo Almaktan Ne Derecede Rahatsızlık Duydukları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis H” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Rahatsızlık Duyma	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Saplantılı bağlanma	Çok rahatsız olur	19	52,08	15,00	,001*
	Biraz rahatsız olur	37	28,89		
	Hiç rahatsız olmaz	19	41,66		
Kayıtsız bağlanma	Çok rahatsız olur	19	38,21	,316	,854
	Biraz rahatsız olur	37	39,09		
	Hiç rahatsız olmaz	19	35,66		
Yeme Tutum Testi	Çok rahatsız olur	19	20,21	25,48	,000*
	Biraz rahatsız olur	37	37,95		
	Hiç rahatsız olmaz	19	55,89		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Çok rahatsız olur	10	34,55	,292	,864
	Biraz rahatsız olur	26	38,40		
	Hiç rahatsız olmaz	39	38,62		
Korkulu bağlanma	Çok rahatsız olur	10	39,15	2,29	,317
	Biraz rahatsız olur	26	32,85		
	Hiç rahatsız olmaz	39	41,14		
Saplantılı bağlanma	Çok rahatsız olur	10	41,90	,787	,675
	Biraz rahatsız olur	26	35,27		
	Hiç rahatsız olmaz	39	38,82		
Kayıtsız bağlanma	Çok rahatsız olur	10	43,45	2,08	,352
	Biraz rahatsız olur	26	33,31		
	Hiç rahatsız olmaz	39	39,73		
Yeme Tutum Testi	Çok rahatsız olur	10	13,85	15,21	,000*
	Biraz rahatsız olur	26	38,35		
	Hiç rahatsız olmaz	39	43,96		
Grup					
Güvenli bağlanma	Çok rahatsız olur	29	68,62	,928	,629
	Biraz rahatsız olur	63	77,73		
	Hiç rahatsız olmaz	58	76,52		
Korkulu bağlanma	Çok rahatsız olur	29	80,34	1,78	,411
	Biraz rahatsız olur	63	69,97		
	Hiç rahatsız olmaz	58	79,09		
Saplantılı bağlanma	Çok rahatsız olur	29	94,64	12,30	,002*
	Biraz rahatsız olur	63	62,20		
	Hiç rahatsız olmaz	58	80,38		
Kayıtsız bağlanma	Çok rahatsız olur	29	28,53	,677	,713
	Biraz rahatsız olur	63	72,10		
	Hiç rahatsız olmaz	58	77,68		
Yeme Tutum Testi	Çok rahatsız olur	10	35,82	37,47	,000*
	Biraz rahatsız olur	26	75,90		
	Hiç rahatsız olmaz	39	95,60		

Kadınların birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,834$, $p=.659$].

Kadınların birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,684$, $p=.732$].

Kadınların birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w=15,00$, $p=.001$]. Birkaç kilo almaktan rahatsızlık duyan bireylerin saplantılı bağlanma düzeylerinin diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Kadınların birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,316$, $p=.854$].

Kadınların birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w= 25,48$, $p=.000$]. Birkaç kilo almaktan rahatsızlık duymayan bireylerin yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Erkeklerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,292$, $p=.864$].

Erkeklerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,29$, $p=.317$].

Erkeklerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= ,787$, $p=.675$].

Erkeklerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 2,08$, $p=.352$].

Erkeklerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w= 15,21$, $p=.000$]. Birkaç kilo almaktan rahatsızlık duymayan bireylerin yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,928$, $p=,629$].

Bireylerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,178$, $p=.411$].

Bireylerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w=12,30$, $p=.002$]. Birkaç kilo almaktan rahatsızlık duyan bireylerin saplantılı bağlanma düzeylerinin diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w=,677$, $p=.713$].

Bireylerin birkaç kilo almaktan ne derecede rahatsızlık duydukları ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, kilo almaktan rahatsızlık duyma değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w=37,47$, $p=.000$]. Birkaç kilo almaktan

rahatsızlık duymayan bireylerin yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde yirminci olarak “bireylerin kilo koruma faaliyetleri ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.20. Bireylerin Kilo Koruma Faaliyetleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması

	Kilo Koruma Faaliyeti	N	Sıra Ortalaması	X^2	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Hayır	38	38,24	694,00	,924
	Evet	37	37,76		
Korkulu bağlanma	Hayır	38	38,14	697,50	,953
	Evet	37	37,85		
Saplantılı bağlanma	Hayır	38	39,91	630,50	,441
	Evet	37	36,04		
Kayıtsız bağlanma	Hayır	38	37,82	696,00	,941
	Evet	37	38,19		
Yeme Tutum Testi	Hayır	38	43,84	481,00	,000*
	Evet	37	32,00		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Hayır	46	39,98	,576	,321
	Evet	29	34,86		
Korkulu bağlanma	Hayır	46	36,73	608,50	,524
	Evet	29	40,02		
Saplantılı bağlanma	Hayır	46	36,80	612,00	,549
	Evet	29	39,90		
Kayıtsız bağlanma	Hayır	46	38,34	651,50	,866
	Evet	29	37,47		
Yeme Tutum Testi	Hayır	46	42,73	449,50	,018*
	Evet	29	30,50		

Tablo 2.20. Bireylerin Kilo Koruma Faaliyetleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

Grup		Kilo Koruma Faaliyeti	N	Ortalama	SS	T	P
Güvenli bağlanma	Hayır		84	35,64	6,00	,795	,428
	Evet		66	34,81	6,66		
Korkulu bağlanma	Hayır		84	30,16	8,84	-,588	,588
	Evet		66	31,07	10,06		
Saplantılı bağlanma	Hayır		84	22,26	5,31	-,086	,932
	Evet		66	22,34	7,07		
Kayıtsız bağlanma	Hayır		84	31,91	6,41	,371	,711
	Evet		66	31,51	6,76		
Yeme tutum testi	Hayır		84	61,63	20,29	2,74	,007*
	Evet		66	53,16	16,63		

* $p < 0.05$

Kadınların kilo koruma faaliyetleri ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 694,00$, $p = .924$].

Kadınların kilo koruma faaliyetleri ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 697,50$, $p = .953$].

Kadınların kilo koruma faaliyetleri ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 630,50$, $p = .441$].

Kadınların kilo koruma faaliyetleri ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 696,00$, $p = .941$].

Kadınların kilo koruma faaliyetleri ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p < 0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi kilo, koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U = 451,00$, $p = .000$]. Kilolarını korumak için uğraş vermeyen bireylerin yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Erkeklerin kilo koruma faaliyetleri ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,576, p=,321$].

Erkeklerin kilo koruma faaliyetleri ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 608,50, p=,524$].

Erkeklerin kilo koruma faaliyetleri ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 612,00, p=,549$].

Erkeklerin birkaç kilo koruma faaliyetleri ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 651,50, p=,866$].

Erkeklerin kilo koruma faaliyetleri ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w= 449,50, p=,018$]. Kilolarını korumak için uğraş vermeyen erkek katılımcıların yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin kilo koruma faaliyetleri ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,795, p=,428$].

Bireylerin kilo koruma faaliyetleri ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= -,588, p=,588$].

Bireylerin kilo koruma faaliyetleri ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= -,086, p=,932$].

Bireylerin kilo koruma faaliyetleri ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,371$, $p=.711$].

Bireylerin kilo koruma faaliyetleri ile Yeme Tutum Testi puanı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, kilo koruma faaliyeti değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U= ,274$, $p=.007$]. Kilonun korunması için uğraş vermeyen bireylerin yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde yirmi birinci olarak “bireylerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.21. Bireylerin, Ailesinde Aşırı Şişman Birey Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması

	Ailede aşırı şişman birey olup olmaması	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Yok	55	40,09	435,00	,167
	Var	20	32,25		
Korkulu bağlanma	Yok	55	35,35	404,00	,080
	Var	20	45,30		
Saplantılı bağlanma	Yok	55	34,60	363,00	,025*
	Var	20	47,35		
Kayıtsız bağlanma	Yok	55	36,39	461,50	,288
	Var	20	42,43		
Yeme Tutum Testi	Yok	55	40,75	399,00	,070
	Var	20	30,45		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Yok	58	37,84	483,50	,904
	Var	17	38,56		
Korkulu bağlanma	Yok	58	36,36	398,00	,229
	Var	17	43,59		
Saplantılı bağlanma	Yok	58	34,47	288,00	,009*
	Var	17	50,06		
Kayıtsız bağlanma	Yok	58	37,27	450,50	,590
	Var	17	40,50		
Yeme Tutum Testi	Yok	58	37,94	489,50	,985
	Var	17	38,21		

Tablo 2.21. Bireylerin, Ailesinde Aşırı Şişman Birey Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi ve “Bağımsız Örneklem T” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

Grup	Ailede aşırı şişman bireyin olup olmaması	N	Ort.	SS	T	P
Güvenli bağlanma	Yok	113	35,49	6,01	,732	,465
	Var	37	34,62	7,13		
Korkulu bağlanma	Yok	113	29,72	9,43	-1,93	,055
	Var	37	33,13	8,84		
Saplantılı bağlanma	Yok	113	21,44	6,17	-3,07	,002*
	Var	37	24,91	5,23		
Kayıtsız bağlanma	Yok	113	31,36	6,53	-1,23	,219
	Var	37	32,89	6,56		
Yeme Tutum Testi	Yok	113	59,09	19,08	1,33	,185
	Var	37	54,27	19,29		

* $p < 0.05$

Kadınların ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 435,00$, $p = .167$].

Kadınların ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 404,00$, $p = ,080$].

Kadınların ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p < 0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U = 363,00$, $p = .025$]. Ailesinde aşırı şişman katılımcıların saplantılı bağlanma düzeyinin diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Kadınların ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 461,50$, $p = .288$].

Kadınların ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 399,00$, $p=0,70$].

Erkeklerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 493,50$, $p=,904$].

Erkeklerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 398,00$, $p=.229$].

Erkeklerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p<0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U= 288,00$ $p=.009$]. Ailesinde aşırı şişman katılımcıların saplantılı bağlanma düzeylerinin diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Erkeklerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 450,50$, $p=.590$].

Erkeklerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 489,50$, $p=.985$].

Bireylerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,738$, $p=,465$].

Bireylerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= -1,93$, $p=.055$].

Bireylerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p < 0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermektedir [$U = -3,07$, $p = ,002$]. Ailesinde aşırı şişman birey olan katılımcıların diğer bireylere oranla saplantılı bağlanma düzeyinin daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = -1,23$, $p = ,219$].

Bireylerin ailesinde aşırı şişman birey olup olmaması ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, ailede aşırı şişman birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U = 1,33$, $p = ,185$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde yirmi ikinci olarak “bireylerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile İÖA’nin alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.22. Bireylerin, Ailesinde Aşırı Zayıf Birey Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması

	Ailede aşırı zayıf birey bulunması	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Yok	54	40,99	405,50	,056
	Var	21	30,31		
Korkulu bağlanma	Yok	54	37,22	525,00	,620
	Var	21	40,00		
Saplantılı bağlanma	Yok	54	37,44	537,00	,723
	Var	21	39,43		
Kayıtsız bağlanma	Yok	54	37,38	533,50	,692
	Var	21	39,60		
Yeme Tutum Testi	Yok	54	38,21	555,50	,892
	Var	21	37,45		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Yok	69	38,39	180,00	,597
	Var	6	33,50		

Tablo 2.22. Bireylerin, Ailesinde Aşırı Zayıf Birey Olup Olmaması ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Ailesinde aşırı zayıf birey bulunması	N	Sıra Ortalaması	X^2	P
Korkulu bağlanma	Yok	69	39,21	123,50	,103
	Var	6	24,08		
Saplantılı bağlanma	Yok	69	38,51	172,00	,493
	Var	6	32,17		
Kayıtsız bağlanma	Yok	69	39,00	138,00	,177
	Var	6	26,50		
Yeme Tutum Testi	Yok	69	38,71	,158	,338
	Var	6	29,83		
Grup					
Güvenli bağlanma	Yok	123	78,57	1283,00	,064
	Var	27	61,52		
Korkulu bağlanma	Yok	123	76,06	1592,00	,737
	Var	27	72,96		
Saplantılı bağlanma	Yok	123	76,26	1567,00	,647
	Var	27	72,04		
Kayıtsız bağlanma	Yok	123	76,49	1538,50	,550
	Var	27	70,98		
Yeme Tutum Testi	Yok	123	76,52	1534,50	,538
	Var	27	70,83		

Kadınların ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 405,50$, $p=.056$].

Kadınların ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 525,00$, $p=.620$].

Kadınların ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 537,00$, $p=.723$].

Kadınların ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 533,50, p=,692$].

Kadınların ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 555,50, p=,892$].

Erkeklerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 180,00, p=,597$].

Erkeklerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 123,50, p=,103$].

Erkeklerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 172,00, p=,493$].

Erkeklerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 138,00, p=,177$].

Erkeklerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= ,158, p=,338$].

Bireylerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1283,00, p=,064$].

Bireylerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır

($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1592,00$, $p=.737$].

Bireylerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1567,00$, $p=.647$].

Bireylerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1536,50$, $p=.550$].

Bireylerin ailesinde aşırı zayıf birey olup olmaması ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, ailede aşırı zayıf birey olup olmaması değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$U= 1534,50$, $p=.538$].

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde yirmi üçüncü olarak “bireylerin alkol tüketimi ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.23. Bireylerin, Alkol Tüketimi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis” ve “Anova” Testi İle Karşılaştırılması

	Alkol tüketimi	N	Sıra Ortalaması	X^2	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	9	38,28	,079	,961
	Ayda 1 yada birkaç kez	13	39,46		
	Alkol tüketmez	53	37,59		
Korkulu bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	9	46,33	2,43	,295
	Ayda 1 yada birkaç kez	13	31,62		
	Alkol tüketmez	53	38,15		
Saplantılı bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	9	38,17	,001	1,00
	Ayda 1 yada birkaç kez	13	37,88		
	Alkol tüketmez	53	38,00		
Kayıtsız bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	9	44,56	1,38	,501
	Ayda 1 yada birkaç kez	13	33,46		
	Alkol tüketmez	53	38,00		

Tablo 2.23. Bireylerin, Alkol Tüketimi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Kruskal Wallis” ve “Anova” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Alkol tüketimi	N	Sıra Ortalaması	X²	P	
Yeme Tutum Testi	Haftada 1 yada birkaç kez	9	26,00	4,07	,131	
	Ayda 1 yada birkaç kez	13	44,96			
	Alkol tüketmez	53	38,33			
Erkekler						
Güvenli bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	24	40,15	180,00	,597	
	Aya 1 yada birkaç kez	22	46,68			
	Alkol tüketmez	29	29,64			
Korkulu bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	24	41,04	123,50	,103	
	Ayda 1 yada birkaç kez	22	28,61			
	Alkol tüketmez	29	42,60			
Saplantılı bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	24	31,17	172,00	,493	
	Ayda 1 yada birkaç kez	22	36,50			
	Alkol tüketmez	29	44,79			
Kayıtsız bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	24	42,79	138,00	,177	
	Ayda 1 yada birkaç kez	22	35,05			
	Alkol tüketmez	29	36,28			
Yeme Tutum Testi	Haftada 1 yada birkaç kez	24	39,25	158,00	,338	
	Ayda 1 yada birkaç kez	22	36,14			
	Alkol tüketmez	29	38,38			
Grup						
	Alkol tüketimi	N	Ort.	SS	F	P
Güvenli bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	33	35,90	5,72	4,22	,016*
	Ayda 1 yada birkaç kez	35	34,04	5,95		
	Alkol tüketmez	82	37,57	6,98		
Korkulu bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	33	32,33	9,24	3,87	,023*
	Ayda 1 yada birkaç kez	35	31,45	9,34		
	Alkol tüketmez	82	26,82	8,81		
Saplantılı bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	33	21,18	6,11	,703	,497
	Ayda 1 yada birkaç kez	35	22,57	6,45		
	Alkol tüketmez	82	22,63	6,01		
Kayıtsız bağlanma	Haftada 1 yada birkaç kez	33	33,63	5,29	1,93	,148
	Ayda 1 yada birkaç kez	35	30,71	6,59		
	Alkol tüketmez	82	31,41	6,90		
Yeme Tutum Testi	Haftada 1 yada birkaç kez	33	56,15	17,91	,204	,816
	Ayda 1 yada birkaç kez	35	59,07	20,14		
	Alkol tüketmez	82	58,12	19,44		

* $p < 0.05$

Kadınların alkol tüketimi ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların alkol tüketimi ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların alkol tüketimi ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların alkol tüketimi ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların alkol tüketimi ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin alkol tüketimi ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin alkol tüketimi ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin alkol tüketimi ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin alkol tüketimi ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin alkol tüketimi ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, ailesinde alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin alkol tüketimi ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermektedir [$k-w= 4,22$, $p=,016$]. Alkol tüketmeyen bireylerin güvenli bağlanma düzeylerinin diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin alkol tüketimi ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre korkulu

bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermektedir [k-w= 3,87, p=.023]. Haftada bir yada birkaç kez alkol tüketen katılımcıların korkulu bağlanma düzeylerinin diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu görülmüştür.

Bireylerin alkol tüketimi ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir [k-w= 1,74, p=.,178].

Bireylerin alkol tüketimi ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin alkol tüketimi ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, alkol tüketimi değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde yirmi dördüncü olarak “bireylerin kendilerini değerli görüp görmemeleri ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.24. Bireylerin Kendilerini Değerli Görüp Görmemeleri ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması

	Kendini değerli görme	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Güvenli bağlanma	Evet	134	77,00	871,00	,220
	Emin değil	16	62,94		
Korkulu bağlanma	Evet	134	74,45	931,00	,390
	Emin değil	16	84,31		
Saplantılı bağlanma	Evet	134	75,46	1066,50	,973
	Emin değil	16	75,84		
Kayıtsız bağlanma	Evet	134	74,75	971,50	,540
	Emin değil	16	81,78		
Yeme Tutum Testi	Evet	134	75,28	1042,00	,855
	Emin değil	16	77,38		

Bireylerin kendilerini değerli görüp görmemesi ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, kendileni değerli görüp görmeme değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin kendilerini değerli görüp görmemesi ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, kendini değerli görüp görmeme değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin kendilerini değerli görüp görmemesi ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, kendini değerli görüp görmeme değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin kendilerini değerli görüp görmemesi ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, kendini değerli görüp görmeme değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin kendilerini değerli görüp görmemesi ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, kendini değerli görüp görmeme değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde yirmi beşinci olarak “bireylerin medya organlarını takip etme sıklığı ile İÖA’nın alt ölçekleri ve Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 2.25. Bireylerin Medya Organlarını Takip Etme Sıklığı ile İlişki Ölçekleri Anketi’nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması

	Sıklık	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kadınlar					
Güvenli bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	10	54,10	6,33	,096
	Günde 4-7 saat	26	35,79		
	Günde 1-3 saat	33	35,23		
	Haftada bir	6	36,00		
Korkulu bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	10	41,55	,767	,857
	Günde 4-7 saat	26	38,60		
	Günde 1-3 saat	33	37,56		
	Haftada bir	6	31,92		
Saplantılı bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	10	33,25	1,13	,769
	Günde 4-7 saat	26	38,29		
	Günde 1-3 saat	33	37,91		
	Haftada bir	6	45,17		

Tablo 2.25. Bireylerin Medya Organlarını Takip Etme Sıklığı ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Sıklık	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Kayıtsız bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	10	51,45	4,95	,175
	Günde 4-7 saat	26	36,69		
	Günde 1-3 saat	33	34,38		
	Haftada bir	6	41,17		
Yeme Tutum Testi	Günde 8 saat ve üzeri	10	45,05	4,89	,180
	Günde 4-7 saat	26	38,96		
	Günde 1-3 saat	33	32,85		
	Haftada bir	6	50,42		
Erkekler					
Güvenli bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	5	42,80	5,26	,154
	Günde 4-7 saat	20	45,88		
	Günde 1-3 saat	48	33,74		
	Haftada bir	2	49,50		
Korkulu bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	5	44,00	,427	,935
	Günde 4-7 saat	20	37,78		
	Günde 1-3 saat	48	37,41		
	Haftada bir	2	39,50		
Saplantılı bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	5	51,00	4,26	,234
	Günde 4-7 saat	20	32,63		
	Günde 1-3 saat	48	38,17		
	Haftada bir	2	55,25		
Kayıtsız bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	5	47,60	2,13	,545
	Günde 4-7 saat	20	40,95		
	Günde 1-3 saat	48	36,21		
	Haftada bir	2	27,50		
Yeme Tutum Testi	Günde 8 saat ve üzeri	5	29,40	2,98	,393
	Günde 4-7 saat	20	32,58		
	Günde 1-3 saat	48	41,06		
	Haftada bir	2	40,25		
Grup					
Güvenli bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	15	99,30	7,23	,065
	Günde 4-7 saat	46	79,89		
	Günde 1-3 saat	81	68,33		
	Haftada bir	8	78,25		
Korkulu bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	15	83,57	,769	,857
	Günde 4-7 saat	46	75,98		
	Günde 1-3 saat	81	74,40		
	Haftada bir	8	68,75		

Tablo 2.25. Bireylerin Medya Organlarını Takip Etme Sıklığı ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt Ölçekleri ve Yeme Tutum Testi Puanları Açısından “Mann Whitney U” Testi İle Karşılaştırılması (Devam)

	Süre	N	Sıra Ortalaması	X ²	P
Saplantılı bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	15	75,07	1,87	,598
	Günde 4-7 saat	46	70,51		
	Günde 1-3 saat	81	76,75		
	Haftada bir	8	92,31		
Kayıtsız bağlanma	Günde 8 saat ve üzeri	15	97,33	4,64	,200
	Günde 4-7 saat	46	76,30		
	Günde 1-3 saat	81	71,12		
	Haftada bir	8	74,25		
Yeme Tutum Testi	Günde 8 saat ve üzeri	15	80,40	2,04	,564
	Günde 4-7 saat	46	72,55		
	Günde 1-3 saat	81	74,36		
	Haftada bir	8	94,81		

Kadınların medya organlarını takip etme sıklığı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların medya organlarını takip etme sıklığı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların medya organlarını takip etme sıklığı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir [$k-w= 510,00$, $p=.311$].

Kadınların medya organlarını takip etme sıklığı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Kadınların medya organlarını takip etme sıklığı ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin medya organlarını takip etme sıklığı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin medya organlarını takip etme sıklığı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin medya organlarını takip etme sıklığı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin medya organlarını takip etme sıklığı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre kayıtsız bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Erkeklerin medya organlarını takip etme sıklığı ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin medya organlarını takip etme sıklığı ile güvenli bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre güvenli bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin medya organlarını takip etme sıklığı ile korkulu bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre korkulu bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin medya organlarını takip etme sıklığı ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre saplantılı bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin medya organlarını takip etme sıklığı ile kayıtsız bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna

göre kayıtsız bağlanma ölçeği, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Bireylerin medya organlarını takip etme sıklığı ile Yeme Tutum Testi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$). Buna göre Yeme Tutum Testi, medya organlarını takip etme sıklığı değişkenine göre farklılık göstermemektedir

Tablo 3.1. Bireylerin Cinsiyetine Göre Vücutlarında En Çok Rahatsız Oldukları Bölge Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

	Cinsiyet				Anlamlılık	
	Kadın		Erkek			
	S	%	S	%	X ²	P
Rahatsız olunan bölge						
Saç	2	4,7	2	7,1	9,08	,524
Bacak	4	9,3	5	17,9		
Burun	4	9,3	3	10,7		
Basen	10	23,3	2	7,1		
Göbek	16	37,2	11	39,3		
Dişler	1	2,3	-	-		
Benler	1	2,3	-	-		
Kollar	2	4,7	1	3,6		
Tırnaklar	1	2,3	-	-		
Kulaklar	-	-	2	7,1		
Genel olarak	2	4,7	2	7,1		

Araştırmaya katılan kadınların %37,2'si (n=16) vücudunun en çok göbek bölgesinden rahatsız olmakta ve kadınların %23,3'ü (n=10) vücudunun en çok basen bölgesinden rahatsız olmaktadır. Erkeklerin %39,3'ü (n=11) vücudunun en çok göbek bölgesinden rahatsız olmakta ve erkeklerin %17,9 (n=5) vücudunun en çok bacak bölgesinden rahatsız olmaktadır.

Bireylerin cinsiyeti ile bireylerin vücutlarından en çok nerelerinden rahatsız oldukları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($x^2 = 9,08$; $p = ,524$) ($p>0,05$). Bireylerin cinsiyeti ile vücutlarının en çok neresinden rahatsız

oldukları bağlamında birbirinden bağımsız ve birbirleri arasında bir ilişki saptanmamıştır.

Bu araştırmanın genel amacı çerçevesinde yirmi sekizinci olarak “bireylerin Yeme Tutum Testi puanları ile İÖA’nın alt ölçeklerinin puanları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusuna yanıt aranmaktadır.

Tablo 3.2. Yeme Tutum Testi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt ölçekleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Yeme tutumu
Güvenli bağlanma	R	,122
	P	,138
Korkulu bağlanma	R	-,157
	P	,054
Saplantılı bağlanma	R	-,174
	P	,033*
Kayıtsız bağlanma	R	-,049
	P	,549

* $p < 0.05$

Tablo 3.3. Kadınların Yeme Tutum Testi ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt ölçekleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Yeme tutumu
Güvenli bağlanma	R	,109
	P	,351
Korkulu bağlanma	R	-,212
	P	,068
Saplantılı bağlanma	R	-,269
	P	,020*
Kayıtsız bağlanma	R	-,026
	P	,827

* $p < 0.05$

Tablo 3.4. Erkeklerin Yeme Tutum Testi Skorları ile İlişki Ölçekleri Anketi'nin Alt ölçekleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Yeme tutumu
Güvenli bağlanma	R	,134
	P	,251
Korkulu bağlanma	R	-,103
	P	,377
Saplantılı bağlanma	R	-,078
	P	,508
Kayıtsız bağlanma	R	-,073
	P	,534

* $p < 0.05$

Araştırma sonuçlarına göre Yeme Tutum Testi puanı ile Güvenli Bağlanma Ölçeği Puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır ($r = .122$ $p > 0.05$). Yeme Tutum Testi Puanı ile Korkulu Bağlanma Ölçeği Puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır ($r = -.157$ $p > 0.05$). Yeme Tutum Testi Puanı ile Saplantılı Bağlanma Ölçeği Puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur ($r = -.174$ $p < 0.05$). Buna göre yeme tutumundaki bozulma yani yeme tutum testinden elde edilen skor arttıkça saplantılı bağlanma ölçeğinden alınan puan düşmektedir. Yeme Tutum Testi puanı ile Kayıtsız Bağlanma Ölçeği Puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır ($r = -.049$ $p > 0.05$).

Araştırma sonuçlarına göre kadınların ve erkeklerin yeme tutumları ve yetişkin bağlanma stilleri arasındaki ilişki arasında anlamlı fark yoktur.

Araştırma sonuçlarına göre kadınların Yeme Tutum Testi puanı ile güvenli bağlanma stili arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır ($r = .109$ $p > 0.05$). Kadınların Yeme Tutum Testi Puanı ile korkulu bağlanma stili arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır ($r = -.212$ $p > 0.05$). Kadınların Yeme Tutum Testi puanı ile saplantılı bağlanma stili arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur ($r = -.269$ $p < 0.05$). Kadınların Yeme Tutum Testi puanı ile kayıtsız bağlanma arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($r = -.026$ $p > 0.05$). Yeme Tutum Testi puanı ile güvenli bağlanma arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır ($r = .134$ $p > 0.05$). Yeme Tutum Testi puanı ile korkulu bağlanma arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır ($r = -.103$ $p > 0.05$). Yeme Tutum Testi puanı ile saplantılı bağlanma arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki

bulunmamıştır ($r=-.078$ $p>0.05$). Yeme Tutum Testi puanı ile kayıtsız bağlanma arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır ($r=-.073$ $p>0.05$).

6. TARTIŞMA VE SONUÇLAR

Araştırmanın amacı kadın ve erkek üniversite öğrencilerinin yeme tutumlarındaki bozulmayı, onların yetişkin bağlanma stilleri ile ilişkilendirerek incelemektir. Kadınlar için beklenen sonuç; saplantılı ve korkulu bağlanma stiline sahip bireylerin yeme tutumundaki bozulma oranının yüksek çıkması yani Yeme Tutum Testi'nden daha yüksek bir puan almalarıdır. Buna göre güvenli bağlanma stiline sahip olan kadın katılımcıların yeme tutumlarında bozulma beklenilmemektedir, yani beklenen sonuç YTT'nden alacakları puanın düşük olmasıdır. Erkek katılımcılardan gelecek sonuçlar açısından tahmin yürütmek, alanda erkek katılımcılarla yapılan yeme tutumu ve bağlanma stiline dair olan çalışmaların oldukça yetersiz olmasından dolayı zordur.

6.1. Bireylerin Cinsiyetinin, Yeme Tutumu ile Bağlanma Stilleri Açısından Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması

Araştırma, Haliç Üniversitesi'nde çeşitli bölümlerde lisans öğrenimi gören öğrencilerden 150 kişilik örnekleme rastgele seçki yöntemi ile seçilerek yapılmıştır. Katılımcıların yaşları 18 ve 27 aralığında değişmektedir. Araştırmadaki 150 katılımcının sonuçları, literatürdeki benzer çalışmaların sonuçlarıyla karşılaştırılarak tartışılmıştır.

Şimdiye kadar yeme tutumu ve bağlanma stillerinin ilişkisine dair yapılan tüm çalışmalar kadınları odak aldığından dolayı, (örn., Tasca ve ark., 2006; Troisi ve ark., 2006) erkeklerin yeme tutumu ve bağlanma stilleri ile karşılaştırılabilecek yeterli sayıda çalışma bulunmamaktadır.

Araştırma 75 kadın ve 75 erkek katılımcı ile yapılmıştır, bireylerin cinsiyetleri ile Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Erkeklerin YTT puan ortalamasının, kadınların ortalaması ile benzer sonuçlar gösterdiği gözlenmiştir, yani araştırmaya katılan bireylerin yeme tutumu, cinsiyetlerine göre değişiklik göstermemektedir.

Aynı zamanda bireylerin YTT puanları ile bağlanma stilleri arasındaki ilişki açısından cinsiyetler arası anlamlı bir fark bulunamamıştır, buna göre “yeme tutumu” bağlanma stillerine göre hem kadınlarda hem de erkeklerde değişiklik göstermemektedir ($p>0,05$). Bu durum kadınların ve erkeklerin yeme tutumları ve bağlanma stilleri dağılımı arasında bir fark olmamasından kaynaklanmış olabilir. Görülen tek fark, saplantılı bağlanan kadın katılımcıların yeme tutumlarındaki bozulmanın, saplantılı bağlanan erkek katılımcılara oranla daha yüksek olmasıdır, ancak genel anlamda cinsiyetler arası anlamlı fark görülmemektedir.

İstatistiksel sonuçların ortalama değerlerine bakıldığında, katılımcıların güvenli bağlanma stiline sahip oldukları gözlemlenmiştir. Erkek katılımcılarda görülen güvensiz bağlanma ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki yoktur, aynı şekilde kadın katılımcılarda görülen güvensiz bağlanma ve yeme tutumu arasında anlamlı ilişki görülmemektedir, katılımcıların güvensiz bağlanma stillerine sahip olmaları ile yeme tutumlarında bozulma olması arasında herhangi bir ilişki yoktur ($p>0,05$). Bu konuda Nefeli Koskina ve Theodoros Giovazolias tarafından 2010 yılında üniversite öğrencileri ile yapılan benzer bir çalışmanın sonucunda; güvensiz bağlanma stilleri gösteren erkeklerin yeme tutumlarında bozulma olduğu yani YTT'den yüksek puan aldıkları, aynı şekilde güvensiz bağlanma stillerine sahip olan kadınların da yeme tutumlarında bozulma olduğu ve bunun kadınların yaşlarıyla bağlantısı olduğu verileri elde edilmiştir. (Koskina ve Giovazolias, 2010).

Araştırmanın istatistiksel sonuçlarının ortalama değeri incelendiğinde, katılımcıların yeme tutumundaki bozulma düzeyinin yüksek olduğu sonucu elde edilmiştir. ($p<0,5$) Batur ve arkadaşlarının 2005'te yaptığı çalışmanın sonuçlarına göre; korkulu ve saplantılı bağlanma stiline sahip katılımcıların yeme tutumlarında bozulma görülmektedir (Batur ve ark., 2005). Steven Huprich ve arkadaşları tarafından 2002 yılında yapılan diğer bir çalışmaya göre güvensiz bağlanma stillerine sahip kadınların yeme tutumlarında bozulma gözlenmiştir, erkeklerde ise güvensiz bağlanma stiline sahip olanlarda bile yeme tutumunda bozulmaya dair bir sonuç elde edilememiştir. Yani erkekler ve kadınlar arasında, bireylerin sahip oldukları bağlanma stillerinin yeme tutumuna etkisi bağlamında anlamlı fark yoktur (Huprich ve ark., 2002).

Araştırmada, kilolarını korumak için herhangi bir davranış ya da faaliyette bulunmadığını ifade eden erkek katılımcıların yeme tutumlarındaki bozulmanın diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu bulgusu elde edilmiştir. Ayrıca saplantılı ve

kayıtsız bağlanma stilleri, yani güvensiz bağlanma stillerine sahip olan erkek katılımcıların üçte birinin, kilolarını korumak için; beslenmeye özen göstermek, düzenli egzersiz yapmak, düzenli diyet yapmak, günde 2 öğün yemek, abur cubur yememek gibi davranışlarda bulunduğu görülmüştür. Benzer bir çalışmaya göre, güvensiz bağlanan erkeklerde kilo korumaya yönelik çeşitli uğraşlar görülmektedir (Koskina ve Giovazolias, 2010).

Araştırmanın katılımcıları 18-27 yaş aralığında değişmektedir. Hem yeme Yeme Tutum Testi'nden alınan puan yaş değişkenine göre farklılık göstermemektedir, hem de İlişki Ölçekleri Ankeri'nin alt ölçekleri ile yaş değişkeninin hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır. Yaş değişkeni ile yeme tutumu ya da bağlanma stili bağlamında, cinsiyetler arasında herhangi anlamlı bir fark bulunamamıştır. Çalışmanın aksine, 2010 yılında Yunanistan'da yapılan bir çalışmada kadınlarda yaş küçüldükçe yeme tutumundaki bozulmanın daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır (Koskina ve Giovazolias, 2010).

Araştırmada güvensiz bağlanma stillerinin erkek ve kadınlarda cinsiyet açısından anlamlı bir fark olmadığı sonucu elde edilmiştir ($p>0,05$). Kadın katılımcıların % 30.72'si, erkek katılımcıların ise % 30.41'i korkulu bağlanma stiline sahiptir, dolayısıyla korkulu bağlanma stili bağlamında, kadınlar ve erkekler arasında anlamlı fark görülmemektedir ($p>0,05$). Kadın katılımcıların %21.38'i saplantılı bağlanma stiline sahipken, erkeklerin % 23.21'i saplantılı bağlanma stiline sahiptir, dolayısıyla saplantılı bağlanma stili bağlamında, kadınlar ve erkekler arasında anlamlı fark yoktur ($p>0,05$). Kayıtsız bağlanma stiline düşen dağılım ise kadınlarda % 31.20, erkeklerde ise % 32.28'dir, yani kadınlar ve erkekler arasında anlamlı bir fark görülmemiştir ($p>0,05$). Huprich ve arkadaşlarının yaptığı çalışmaya göre kadın katılımcıların %50'si ve erkek katılımcıların % 52.9'u güvensiz bağlanma stillerine sahiptirler, bu durum; arada cinsiyet farkı açısından anlamlı bir fark olmadığını gösterir (Huprich ve ark., 2002).

Jenna Elgin ve Mary Pritchard tarafından üniversite öğrencisi erkek ve kadınların yeme tutumları ve bağlanma stillerinin ilişkisi üzerine yapılan bir çalışmaya göre kadınlarda korkulu bağlanma stili daha yaygın görülürken, diğer bağlanma stilleri önemli bir farklılık göstermemektedir (Elgin ve Pritchard, 2006). Yapılan çalışmada saplantılı bağlanma stiline sahip katılımcıların yeme tutumlarında herhangi bir bozulma gözlenmemiştir. Oysa ki daha önce yapılmış birçok çalışmaya

göre saplantılı bağlanma ve yeme tutumundaki bozulma arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (Salzman, 1997; Friedberg ve Lyddon, 1996)

Koskina ve Giovazolias'ın çalışmasına göre erkeklerde, kadınlara oranla daha fazla güvensiz bağlanma stili görülmektedir (Koskina ve Giovazolias, 2010).

6.2. Bireylerin Beden Memnuniyeti, Kilo Memnuniyeti ve Görünümlerine Dair Duyduğu Endişenin, Yeme Tutumları ile Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması

Nasıl görüldüğüne dair endişe duymayan kadın katılımcıların Yeme Tutum Testi'nden aldıkları puan yüksektir, buna göre; nasıl görüldüğü hakkında endişeli olmayan kadınların yeme tutumlarında bozulma görülmekte yani yeme bozukluğu gösterme olasılığı daha yüksektir. Kadınların nasıl görüldüğüne dair duydukları endişe ve Yeme Tutum Testi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p < 0,05$). Erkeklerde ise bu yönde anlamlı bir ilişki görülemediği ($p > 0,05$), buna göre; nasıl görüldüğüne dair endişe duyduğunu ifade eden kadın katılımcılar, erkek katılımcılara oranla yeme bozukluklarına daha yatkındır.

Elgin ve Pritchard'ın çalışmasında bunun tam aksine, nasıl görüldüğü konusunda endişe duymayan katılımcıların Yeme Tutum Testi'nden aldıkları puanlar daha düşük çıkmıştır. Yani nasıl görüldüğü konusunda endişeli olmayan bireylerin yeme tutumlarında herhangi bir bozulma görülmemektedir (Elgin ve Pritchard, 2006).

Bedensel görünüşlerinden memnun olduklarını ifade eden katılımcıların YTT'nden aldıkları puanlar yüksek çıkmıştır. Buna göre bedensel görünüşünden memnun olan katılımcıların yeme tutumlarında bozulma görülmektedir. ($p > 0,05$).

Çalışmanın aksine, Koskina ve Giovazolias tarafından yapılan araştırmaya göre; her iki cinsiyette de beden memnuniyetsizliği görülen katılımcıların yeme tutumlarında bozulma olduğu sonucu yani YTT puanları yüksek çıkmıştır (Koskina ve Giovazolias, 2010).

Beden memnuniyetiyle ilgili yapılan bir çalışma, cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde; güvensiz bağlanma erkeklerde beden memnuniyetsizliğinin bir göstergesi olduğu gözlemlenmektedir (Cash, Theriault ve Annis, 2004).

6.3 Bireylerin Kilo Koruma Faaliyeti, Travmatik Yaşantı Geçmişi, Kilo Almaya Dair Duyduğu Rahatsızlığın ve Medya Takip Düzeylerinin, Yeme Tutumları ile Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması

Bireylerin kilolarını korumak için bir şeyler yapıp yapmaması bağlamında Yeme Tutum Testi'nden alınan puan açısından istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p < 0,05$). Kilosunu korumak için uğraş vermediğini ifade eden katılımcıların YTT'nden aldığı puanlar, kilosunu korumak için uğraş veren katılımcılara oranla daha yüksektir, yani yeme tutumlarında bozulma gözlenmektedir. Kilo korumak için uğraş verme konusunda cinsiyetler arasında herhangi anlamlı bir fark görülmemiştir ($p < 0,05$), kilolarını korumak için efor sarfetmeyen hem erkek hem de kadın katılımcıların yeme tutumlarında bozulma gözlenmektedir.

Elgin ve Pritchard'ın araştırmasında kilosunu korumak için uğraş veren kadınların YTT puanları anlamlı şekilde yüksek çıkmıştır, yani kadınlar kilo koruma konusunda erkeklerin 3 katı daha fazla uğraş vermektelerdir (Elgin ve Pritchard, 2006).

Kadınların travmatik bir olay yaşama deneyimleri ile Yeme Tutum Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p > 0,05$). Travmatik olay yaşamış kadınların diğer kadınlara oranla yeme tutumlarındaki bozulmanın daha yüksek olduğu görülmüştür ($p > 0,05$). Erkek katılımcılarda ise travmatik olay deneyimleme ve yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p > 0,05$). Üniversite öğrencisi kadınlarla yapılan, travmatik yaşantı ve yeme tutumu arasındaki ilişkiyi inceleyen diğer çalışmalarda, bu araştırmanın sonucunun tam tersine, travmatik yaşantısı olan katılımcıların yeme tutumlarında bozulma gözlenmiştir (Hund ve Espelage, 2006 ; Rorty ve Yagel, 1996). Travmatik yaşantıların, kadınlarda daha fazla travma sonrası belirti, bulgu ve bozukluklara (travma sonrası stres bozukluğu gibi) yol açması ile yeme tutumlarındaki bu bozulma açıklanabilir.

Bireylerin birkaç kilo almaktan duydukları rahatsızlık derecesi ile Yeme Tutum Testi'nin puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p < 0,05$). Birkaç kilo almaktan rahatsızlık duymadığını ifade eden bireylerin diğer bireylere oranla Yeme Tutum Testi'nden aldıkları puanın daha yüksek olduğu, yani yeme tutumlarında bozulma görülmüş, cinsiyetler arasında herhangi bir fark görülmemiştir, hem kadın hem de erkek katılımcılarda birkaç kilo almaktan rahatsızlık duymadığını belirten kişilerin yeme tutumlarında bozulma görülmektedir ($p > 0,05$). Kilo almaktan rahatsızlık duymayan bu grubun yeme tutumundaki bozulmanın artış ya da kısıtlama

yönünde olup olmadığının araştırılması, bu durumun bir inkar savunma sürecine mi, yoksa kişilerin beden imajlarıyla olan ilişkilerinin bozulmuş olması süreciyle mi ilişkili olduğunun açıklanmasında yararlı olabilir.

Katılımcıların medya takip düzeyleri ile yeme tutumları arasında anlamlı bir ilişki, cinsiyetler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($p>0,05$). Araştırmanın katılımcı sayısının yeterli olmamasının bu bulguların nedeni olduğu düşünülmektedir, katılımcı sayısı artırılarak çalışma tekrarlanabilir ve daha güvenilir sonuçlar elde edilebilir. Yapılan diğer birçok çalışmaya göre, yeme tutumu ve medya takip düzeyi arasında ilişki görülmektedir (Harrison ve Cantor, 1997 ; Levine ve Smolak, 1998:23-56 ; Tiggemann, 2003 ; Duggan ve McCreary, 2004).

6.4. Bireylerin Kardeş Sayısı, Alkol Tüketimi ve Ailesinde Şişman Birey Olmasının, Yetişkin Bağlanma Stilleri ile Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması

Bireylerin alkol tüketim alışkanlıkları ile güvenli bağlanma ölçeği puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Alkol tüketmeyen bireylerin diğer bireylere oranla güvenli bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Buna göre alkol tüketimi ve bağlanma stilleri arasında ilişki bulunmuştur ($p<0,05$).

Bireylerin alkol tüketim alışkanlıkları ile korkulu bağlanma ölçeği puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Haftada bir ya da birkaç kez alkol tüketen bireylerin diğer bireylere oranla korkulu bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Korkulu bağlanma stiline göre çarpan en önemli özelliği bu bağlanma stiline sahip kişilerde değersizlik duygusunun yoğun olmasıdır (Bartholomew ve Horowitz, 1991). Değersizlik duygusu hisseden kişiler alkolü özgüvenini arttırmak amacıyla kullanabilir, bu bağlamda; korkulu bağlanma stili ve alkol kullanımı arasında ilişki bir bağ olduğu düşünülebilir.

Alkol tüketimi ve yetişkin bağlanma stillerinin arasındaki ilişki bağlamında, cinsiyetler arası anlamlı fark görülmemiştir. Alkol tüketimi ve yetişkin bağlanma stillerinin ilişkisine dair şimdiye kadar yapılan bilimsel bir çalışma olmadığından dolayı karşılaştırma yapılamamaktadır.

Ailesinde aşırı şişman birey bulunan katılımcıların saplantılı bağlandıkları sonucu elde edilmiştir. Buna göre katılımcıların ailesinde aşırı şişman bireyler olup olmaması ile saplantılı bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir

ilişki bulunmaktadır. Değişken cinsiyetler açısından incelendiğinde; ailesinde aşırı şişman birey olduğunu ifade eden hem kadın hem erkek katılımcıların saplantılı bağlandıkları görülmektedir. Literatürde; yetişkin bağlanma stilleri ve aile bireylerinin bedensel yapıları üzerine herhangi bir bilgi bulunmamaktadır.

Ailedeki aşırı şişman bireylerin ve aile bireylerinin kişilik özelliklerinin; bağımlı kişilik özelliklerinin bulunup bulunmadığının incelenmesi, saplantılı bağlanma biçiminin açıklanması amacıyla kullanılabilir yani bireylerin bağımlı kişilik özellikleri, saplantılı bağlanmaya sebep olmuş olabilir.

6.5. Bireylerin Beden Memnuniyeti, Kilo Memnuniyeti ve Görünümüne Dair Duyduğu Endişenin, Yetişkin Bağlanma Stilleri ile Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması

Bedensel görüşlerinden memnun olup olmadığından emin olmayan katılımcıların saplantılı bağlanma puanları diğer bağlanma stillerine sahip olan katılımcılara göre yüksek çıkmıştır ($p<0,05$). Buna göre; saplantılı bağlanan bireyler genel olarak bedensel görünüş memnuniyetinden şüphe duymaktadırlar.

Beden memnuniyeti değişkeni üzerinde cinsiyet karşılaştırması yapıldığında; cinsiyetler arasında bir fark bulunmadığı saptanmıştır. Kadınların bedensel görüntülerine yönelik memnuniyet durumları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$), aynı şekilde erkeklerin bedensel görüntüleri ile saplantılı bağlanma ölçeği puanları arasında anlamlı bir ilişki vardır ($p<0,05$). Bedensel görüntüsünü beğenme konusunda kararsız olan kadınların diğer kadınlara oranla saplantılı bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür ve erkeklerin de aynı sonucu verdiği görülmüştür. Sonuç olarak, saplantılı bağlanan kadın ve erkekler, beden memnuniyetinden şüphe duymaktadırlar.

Saplantılı bağlanma stiline sahip bireylerin kendilerine olan güveni düşüktür, çalışmadan elde edilen sonuç beden memnuniyetsizliği ve saplantılı bağlanma stili arasındaki ilişkiyi desteklemektedir (Çalışır, 2009).

Jenna Elgin'in çalışmasında kadınların beden memnuniyetsizliğinin, erkeklerinkinin 2 katı olduğu sonucuna varılmıştır (Elgin ve Pritchard, 2006).

Bireylerin kilolarına yönelik memnuniyet durumları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p>0,05$). Kilosundan memnun olmayan bireylerin diğer bireylere oranla saplantılı bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Kadınlar ve erkekler arasındaki ayrım

incelendiğinde, kilosundan memnun olduğunu ifade eden kadın katılımcılar saplantılı bağlanma stiline sahipken erkeklerde kilo memnuniyeti ve bağlanma stilleri arasında anlamlı bir ilişki görülemediği ($p>0,05$).

Bireylerin görünüşleri hakkındaki endişe durumları ile saplantılı bağlanma ölçeği puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Görünüşleri hakkında endişe duyan bireylerin diğer bireylere oranla saplantılı bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Görünüş hakkındaki endişe durumu açısından cinsiyetler arasında herhangi bir farklılık bulunmamaktadır, görünüşleri konusunda endişe duyan hem kadın hem de erkek katılımcıların saplantılı bağlandıkları görülmektedir.

Saplantılı bağlanma stiline temel özelliklerinden birisi kişinin kendisine karşı negatif görüşüdür. Etrafındaki bireyleri kendinden oldukça üstün görürler ve kendilerini beğenmezler. Saplantılı bağlanma stiline bireylerdeki yansıması “kendini beğenmeme” durumudur, dolayısıyla bireylerin kilolarından memnun olmamaları ve görünüşleri hakkında endişe duymaları, saplantılı bağlanma stiline karakterizasyonuna uygundur (Bartholomew ve Horowitz, 1991).

6.6. Bireylerin Kilo Koruma Faaliyeti, Birkaç Kilo Almaktan Duyduğu Rahatsızlık Durumu ve Medya Takip Düzeylerinin, Yetişkin Bağlanma Stilleri ile Karşılaştırılmasına İlişkin Bulguların Tartışılması

Kilo korumak için uğraş verme ve bağlanma stilleri arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0,05$). Ancak daha önce yapılan çalışmalara göre saplantılı bağlanma stiline sahip kadınlar, kilolarını korumak için yüksek derecede uğraş vermektedirler. Aynı zamanda saplantılı bağlanma stiline sahip kadın ve erkekler kıyaslandığında, kadınların erkeklere oranla 2 katı daha fazla uğraş verdikleri gözlemlenmektedir (Elgin ve Pritchard, 2006).

Birkaç kilo almaktan çok rahatsızlık duyduğunu ifade eden katılımcıların saplantılı bağlanma puanları oldukça yüksektir.

Kadın katılımcıların birkaç kilo almaktan duydukları rahatsızlık derecesi ile saplantılı bağlanma ölçeği puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p>0,05$). Birkaç kilo almaktan rahatsızlık duyan kadınların diğer kadınlara oranla saplantılı bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Erkek katılımcılarda ise birkaç kilo almaktan rahatsızlık duymak ve bağlanma stilleri arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0,05$). Saplantılı bağlanmanın

karakterize özellikleri; değersizlik duygusu ve kendini beğenmeme durumudur. Bu bağlanma stiline sahip bireyler bu durumu kabul etmeseler bile kendilerini beğenmediklerinden dolayı kilo almaktan oldukça rahatsız olmaları normal karşılanabilir.

Bireylerin medya takip düzeyleri ile yetişkin bağlanma stilleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır. Aynı zamanda bu ilişkinin cinsiyete göre de farklılık göstermediği gözlenmiştir. Daha önce yapılan birçok çalışmaya göre yetişkin bağlanma stilleri ve medya kullanım ya da takip düzeyi arasında ilişki gözlenmiştir (Cole ve Leets, 1999 ; Ward ve ark., 1996). Araştırmanın sonucuna göre herhangi bir ilişki görülmemesinin, araştırmada kullanılan katılımcı sayısının az olmasına bağlı olduğu düşünülmektedir. Daha yüksek katılımcı sayısı ile araştırma tekrar edilebilir, geliştirilebilir ve farklı sonuçlar elde edilebilir.

7. SINIRLILIKLAR ve ÖNERİLER

Bu bölümde araştırmanın sınırlılıkları ve bu sınırlılıklardan doğmuş olan aksaklık ya da eksikliklerin giderilmesi açısından bazı öneriler getirilmiş ve bahsedilen durumlar tartışılmıştır.

Yeme tutumu ve yetişkin bağlanma stilleri ile yapılan çalışmaların birçoğu yeme bozukluklarına yoğunlaşmış çalışmalardır, dolayısıyla klinik örneklem kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmada, örnekleme yeme bozukluğu hastalarından oluşan çalışmalardan sıklıkla yararlanılmıştır, oysaki araştırmanın örneklemini sağlıklı üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmanın psikopatolojisi bulunmayan örnekleme yapılmış olması, araştırma sonucunda elde edilen bulguları yeme bozukluğu literatürüne genelleme açısından problem teşkil edebilir. Belirtilen sınırlılığın aşılması doğrultusunda, gelecek çalışmalarda hem yeme bozukluğuna sahip popülasyon, hem de sağlıklı popülasyonun katılım sağlayacağı bir karşılaştırma çalışması yapılması; hem aradaki farklılıkların değerlendirilmesi açısından, hem de araştırma bulgularının genellenebilirliği açısından daha sağlıklı sonuçlar sağlayacağı düşünülmektedir.

Sağlıklı kabul edilecek bir psikolojik duruma sahip olduğu kabul edilen popülasyonun gerçekten de sağlıklı durumda olup olmadığı tartışmalı bir konudur. Bireylerin sağlıklı kabul edilmesi için gerekli psikolojik taramaların yapılması gereklidir. Bireylerin detaylı bir incelemeden geçirilmeli ve inceleme sonucunda herhangi bir hastalığı bulunmayan bireyler sağlıklı popülasyona dahil edilmelidir.

Çalışmanın sadece bir üniversitede yapılmış olması, araştırmanın tüm üniversite öğrencilerine genellenebilirliği açısından problem teşkil etme niteliğine sahiptir. Araştırmanın geliştirilebilirliği açısından; farklı iller içerisinde, farklı üniversitelerde öğrenim gören öğrencilerin katılımının sağlanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

Araştırma 150 katılımcı ile sınırlıdır. Güvenirliğin artırılması amacıyla katılımcı sayısının artırılmasının araştırmaya katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Katılımcıların yeme tutumlarının ölçümü tek bir ölçek ile elde edilen bilgiler doğrultusunda değerlendirilmiştir, oysaki kişilerle birebir klinik görüşmeler yapılarak, yeme tutumları daha sağlıklı değerlendirilebilir, güvenilirlik artırılabilir.

Araştırmanın geliştirilebilirliği ve kapsamının genişletilebilirliği açısından, kullanılan değişkenlere ek olarak farklı değişkenler de eklenebilir. Örneğin literatürde sıkça rastlanan; obsesif kompulsif bozukluk, yeme tutumu, yeme bozuklukları ve yetişkin bağlanma stilleri arasındaki ilişkinin boyutu ve belirtilen değişkenlerin diğer psikopatolojik durumlarla ilişkisi de eklenebilir. Böylece, araştırmanın çok yönlü hale getirilebileceği ve farklı açılardan tartışılabileceği düşünülmektedir.

Araştırmanın bazı bulgularının hem literatürdeki bilgilerin, hem de yapılan diğer araştırmaların sonuçlarından tamamen farklı olduğu gözlemlenmiştir. Kilo almaktan rahatsızlık duymadığını ifade eden katılımcıların yeme tutumunda bozulma görülmüştür. Bu durumun açıklanması doğrultusunda detaylı bir araştırma yapılmalı ve elde edilen sonucun neden ya da nedenlerini oluşturan ilişkisel değişkenlerinin belirlenmesi açısından yararlı olacaktır.

Araştırmanın sonuçları doğrultusunda, katılımcıların yeme tutumlarındaki bozulma düzeyinin yüksek olduğu görülmüştür. Yeme tutumundaki bozulmanın iyileştirilmesi doğrultusunda bireylerin yeme tutumları üzerindeki hatalı düşünce şeklinin, beden memnuniyetine ve beden görünümüne dair olumsuz algının değiştirilmesine yönelik toplumsal çalışmalar yapılabilir.

Görsel medyanın olumsuz etkilerinin giderilmesi üzerine sosyal kampanyalar düzenlenebilir ve bireyler bilinçlendirilebilir. Özellikle genç popülasyonun tükettiği hazır yiyeceklerin zararları ile ilgili bireyler görsel ve yazılı basın tarafından bilinçlendirilebilir, okullarda bu konuda eğitim verilebilir, anaokulu ve gündüz bakım evlerinde yeme alışkanlıkları üzerine çalışmalar yapılabilir ve çocukluktan itibaren sağlıklı yeme alışkanlığı kazandırılabilir.

Eğitim erken yaşlarda başlamaktadır ve aldığımız eğitim belli konularda bilincimizi arttırmaktadır, dolayısıyla okullarda uygulanan eğitim programlarına yeme tutumu ile ilgili kişileri bilinçlendirici bilgiler eklenilebilir, kişinin beden memnuniyetini, özgüvenini yükseltme adına rehberlik çalışmaları düzenlenebilir.

Aşırı yemeyi ya da hastalık düzeyine varacak şekilde az yemeyi tetikleyecek olan sağlıksız beslenme alışkanlıklarının önlenmesi adına sosyal kampanyalar

düzenlenebilir ve özellikle görsel medyanın düşünceleri şekillendirme konusundaki baskın gücü bu bağlamda kullanılabilir.

Araştırmada elde edilen sonuçlar, kısıtlılıklar ve öneriler dikkate alınarak değerlendirilip, literatüre katkı bağlamında tekrar ve ek çalışmalarla desteklenebilir.

8. KAYNAKÇA

Ainsworth, M. S. (1979). Infant–mother attachment. *American psychologist*, 34(10), 932.

Ainsworth, M. S. (1982). Attachment: Retrospect and prospect. *The Place of attachment in human behavior*, New York: Basic Books, 3-30.

Alantar, Z. ve Maner, F. (2008). Bağlanma Kuramı Açısından Yeme Bozuklukları. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*. 9, 97-104.

Amerikan Psikiyatri Birliği (2001). *Psikiyatride Hastalıkların Tanımlandırılması ve Sınıflandırılması Elkitabı*, Yeniden Gözden Geçirilmiş 4. Baskı (DSM-IV-TR), Amerikan Psikiyatri Birliği, Washington DC, 2000, E. Köroğlu (Çev. Ed.) Hekimler Yayın Birliği, Ankara, 241-244.

Amerikan Psikiyatri Birliği (2014). *Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal Elkitabı*, (DSM-5), E. Köroğlu (Çev. Ed.) Hekimler Yayın Birliği, Ankara, 5. Baskı, 171-179.

Archibald, A. B., Graber, J. A. ve Brooks-Gunn, J. (1999). Associations among parentadolescent relationships, pubertal growth, dieting, and body image in young adolescent girls: A short-term longitudinal study. *Journal of Research on Adolescence*, 9, 395-415.

Armstrong, J. (2004). *The Secret Power of Beauty*. The University of Michigan, 90-94.

Baker, C. W., Little, T. D. ve Brownell, K. D. (2003). Predicting adolescent eating and activity behaviors: the role of social norms and personal agency. *Health Psychology*, 22(2), 189.

Bartholomew, K. ve Horowitz, L. M. (1991). Attachment styles among young adults: A test of a four-category model. *Journal of Personality and Social Psychology*, 61(2), 226-244.

Batur, S., Demir, H., Ulu, P., Güneş, H., Irmak, E. ve Aşkın, A. (2005). Yeme tutumu ve cinsiyet ile bağlanma biçimleri arasındaki ilişki. *Türk Psikoloji Yazıları*, 8 (15), 21-31.

- Bemporad, J.R. (1996). Self-Starvation Through the Ages: Reflections on the Pre-History of Anorexia Nervosa. *International Journal of Eating Disorders*, 19(3), 217.
- Beumont P.J.V. (1995). The Clinical Presentation of Anorexia and Bulimia Nervosa. *Eating Disorders and Obesity*. Newyork: The Guilford Press, 27. Baskı:151-158.
- Bifulco, A., Moran, P. M., Ball, C., & Bernazzani, O. (2002). Adult attachment style and its relationship to clinical depression. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 37(2), 50-59.
- Bowlby J. (1973). Attachment and Loss: *Separation, Anxiety and Anger*. New York, Basic Books, 256-260 .
- Bowlby, J. (1977). The making and breaking of affectional bonds. *British Journal of Psychiatry*, 130, 201-210.
- Bowlby J. (1979). *The Making and Breaking of Affectional Bonds*. London, Tavistock Publications, 20-30.
- Brennan, K. A., & Shaver, P. R. (1995). Dimensions of adult attachment, affect regulation, and romantic relationship functioning. *Personality & Social Psychology Bulletin*, 21(3), 267–283.
- Brennan, K. A., Clark, C. L. ve Shaver, P. R. (1998). *Self-report measurement of adult romantic attachment: An integrative overview*. New York: Guilford Press, 77-114.
- Bretherton, I. (1992). The origins of attachment theory: John Bowlby and Mary Ainsworth. *Developmental psychology*, 28(5), 759.
- Broberg, A. G., Hjalms, I. ve Nevenon, L. (2001). Eating disorders, attachment and interpersonal difficulties: a comparison between 18- to 24-year-old patients and normal controls. *Eur. Eat. Disorders Rev.*, 9, 381–396.
- Bruch, H. (1982). Anorexia nervosa: Therapy and theory. *The American Journal of Psychiatry*, 139, 1531–1538.
- Burgess, M.R. (2002) *Transcendent Apriorism: Pure Reason's Quest for the Noumenal*. Florida: Boca Raton, Introduction Sources, 49-52.
- Candelori, C. ve Ciocca, A., (1998). *Psychotherapeutic issues on eating disorders: Models, methods, and results*. Roma, Italy: Società Editrice Universo, 139-153.
- Carlat D. J. ve Camargo C. A. (1991). Review of bulimia nervosa in males. *Am J Psychiatry*, 148: 831-843.
- Carlat, D. J. ve Camargo, C. A & Herzog, D.B (1997). Eating Disorders in Males: A Report on 135 Patients. *Am J Psychiatry* 154(8), 1127-1131.

- Cash, T. F., ve Deagle, E. A. (1997). The nature and extent of body image disturbance in anorexia nervosa and bulimia nervosa: A meta-analyses. *International Journal of Eating Disorders*, 22, 107–125.
- Cash, T. F., Thériault ve J., Annis, N. M. (2004). Body image in an interpersonal context: Adult attachment, fear of intimacy, and social anxiety. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 23(1), 89-103.
- Cinemre B. (1999). Yeme Bozuklukları: Epidemiyoloji ve Eşlik Eden Hastalıklar. *Ege Psikiyatri Sürekli Yayınları*, 4(2), 137-154
- Coetzee, A. (2011). Beautification versus Truth. Erişim Tarihi:16 Mayıs 2014, <http://tutor.nmmu.ac.za/art/websites/photo_2008/AmorCoetzee/page9/page14/files/beautificationvstruth.pdf>.
- Cole, T., ve Leets, L. (1999). Attachment styles and intimate television viewing: Insecurely forming relationships in a parasocial way. *Journal of Social and Personal Relationships*, 16(4), 495–511.
- Crittenden, P. M. (1990). Internal representational models of attachment relationships. *Infant Mental Health Journal*, 11(3), 259-277.
- Conradi, H. J. ve De Jonge, P. (2009). Recurrent depression and the role of adult attachment: A prospective and a retrospective study. *Journal of Affective Disorders*, 116(1), 93-99.
- Değirmenci, T. (2006) *Obez Erişkinlerde Benlik Saygısı, Yaşam Kalitesi, Yeme Tutumu, Depresyon ve Anksiyete*. Yayınlanmamış Uzmanlık Tezi. Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi.
- Doron, G., Moulding, R., Kyrios, M., Nedeljkovic, M. ve Mikulincer, M. (2009). Adult attachment insecurities are related to obsessive compulsive phenomena. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 28(8), 1022-1049.
- Duggan, S. J. ve McCreary, D. R. (2004). Body image, eating disorders, and the drive for muscularity in gay and heterosexual men: The influence of media images. *Journal of Homosexuality*, 47(3-4), 45-58.
- Evans, L. ve Wertheim, E. M. (1998). Intimacy patterns and relationship satisfaction of women with eating problems and the mediating effects of depression, trait anxiety, and social anxiety. *Journal of Psychosomatic Research*, 44, 355–365.
- Franko, D.L. ve Omori, M. (1999). Subclinical eating disorders in adolescent women: A test of continuity hypothesis and its psychological correlates. *Journal of Adolescence*, 22, 389-396.
- Friedberg, N. L., ve Lyddon, W. J. (1996). Self-other working models and eating disorders. *Journal of Cognitive Psychotherapy*, 10(3), 193–203.

- Garner D. M. Garfinkel P. E (1979) The Eating Attitudes Test: an index of the symptoms of anorexia nervosa. *Psychol Med*, 9, 273-9.
- Gowers S. G. ve Shore A. (2001). Development of weight and shape concerns in the aetiology of eating disorders. *Br J Psychiatry*, 179, 236-42.
- Greenwood, D. N. ve Pietromonaco, P. R. (2004). The interplay among attachment orientation, idealized media images of women, and body dissatisfaction: *A social psychological analysis*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Inc., 291-308.
- Griffin, D. W. ve Bartholomew, K. (1994). The Metaphysics of Measurement: The Case of Adult Attachment. D. P. Perlman (Ed.), *Advances in Personal Relationships: Attachment Processes in Adult Relationships* (Vol. 5). London: Jessica Kingsley. 17-51.
- Halmi, K. A., Sunday, S. R., Strober, M., Kaplan, A., Woodside, D. B., Fichter, M. ve Kaye, W. H. (2000). Perfectionism in anorexia nervosa: variation by clinical subtype, obsessionality, and pathological eating behavior. *American Journal of Psychiatry*, 157(11), 1799-1805.
- Harrison, K. ve Cantor, J. (1997). The relationship between media consumption and eating disorders. *Journal of Communication*, 47(1), 40-67.
- Harter, S. (1998). Development of self-representations. In W. Damon, (Series Ed.) & N. Eisenberg (Vol. Ed.), *Handbook of child psychology: Vol. 3. Social, emotional, and personality development*. New York: Wiley, 553-617.
- Hazan, C. ve Shaver, P. R. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52, 511-524.
- Hoek, H. W. (2006). Incidence, prevalence and mortality of anorexia nervosa and other eating disorders. *Current opinion in psychiatry*, 19(4), 389-394.
- Hund, A. R. ve Espelage, D. L. (2006). Childhood emotional abuse and disordered eating among undergraduate females: Mediating influence of alexithymia and distress. *Child abuse & neglect*, 30(4), 393-407.
- İkiz T.T. (1992). *Yeme Bozukluklarının Rorschach Testi İle Değerlendirilmesi*. İzmir: Ege Psikiyatri Sürekli Yayınları, 4(2), 261-266.
- Johnson, J. G., Cohen, P., Kasen, S., & Brook, J. S. (2002). Eating disorders during adolescence and the risk for physical and mental disorders during early adulthood. *Archives of General Psychiatry*, 59(6), 545-552.
- Kaye, W. H., Bulik, C. M., Thornton, L., Barbarich, N., ve Masters, K. (2004). Comorbidity of anxiety disorders with anorexia and bulimia nervosa.. *American Journal of Psychiatry*, 161, 2215-2221.
- Kenny, M. E. ve Hart, K. (1992). Relationship between parental attachment and eating disorders in an inpatient and a college sample. *Journal of Counseling Psychology*, 39(4), 521.

Kesebir, S., Kavzoğlu, S. ve Üstündağ, M. F. (2011). Bağlanma ve Psikopatoloji *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar-Current Approaches in Psychiatry* 3(2), 321-342.

Killen, J. D., Taylor, C. B., Hammer, L. D., Litt, I., Wilson, D. M., Rich, T. ve Varady, A. (1993). An attempt to modify unhealthful eating attitudes and weight regulation practices of young adolescent girls. *International Journal of Eating Disorders*, 13(4), 369-384.

Kong, S. ve Bernstein, K. (2009). Childhood trauma as a predictor of eating psychopathology and its mediating variables in patients with eating disorders. *Journal of Clinical Nursing*, 18(13), 1897-1907.

Kökçü, F. ve Kesebir S. (2010). The relationship between attachment style, and temperament, personality, and bipolar symptoms: A controlled study on bipolar patients and their children. *Turkish Journal of Psychiatry*, 21(4), 309-318.

Kuruoğlu A. Ç., Arıkan Z. (1995). Yeme Bozukluklarında genel bir gözden geçiriş, *3P Dergisi*, 3, 7-22.

Levine, M. P. ve Smolak, L. (1998). *The mass media and disordered eating: Implications for primary prevention*. Greta, N. (Ed), New York University Press, 23-56.

Mallinckrodt, B., McCreary, B. A., & Robertson, A. K. (1995). Co-occurrence of eating disorders and incest: The role of attachment, family environment, and social competencies. *Journal of Counseling Psychology*, 42(2), 178.

Marchi, M. ve Cohen, P. (1990). Early childhood eating behaviors and adolescent eating disorders. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 29(1), 112-117.

Margo, J. L. (1987). Anorexia nervosa in males: A comparison with female patients. *British Journal of Psychiatry*, 151, 80-83.

McVey, G., Davis, R., Tweed, S. ve Shaw, B. (2003). Evaluation of a School-Based Program Designed to Improve Body Image Satisfaction, Global Self-Esteem, and Eating Attitudes and Behaviors: A Replication Study. *International Journal of Eating Disorders*, 36, 1-11.

Mikulincer, M., Gillath, O. ve Shaver, P. R. (2002). Activation of the attachment system in adulthood: Threat-related primes increase the accessibility of mental representations of attachment figures. *Journal of Personality and Social Psychology*, 83, 881-895.

Morton, R. (1964). *Phthisologia or a Treatise of Consumptions*. London, Smith & Walford, 32-35.

- Murphy, B., ve Bates, G. W. (1997). Adult attachment styles and vulnerability to depression. *Personality and Individual Differences*, 22, 835–844.
- Nichter, M. ve Nichter, M. (1991). Hype and Weight. *Medical Anthropology*. 13, 249-50.
- Nielsen S, Moller-Madsen S, Isager T, ve ark. (1993). Standardized mortality in eating disorders-a quantitative summary of previously published and new evidence. *J Psychosom Res.* 44, 413-434.
- O'Dea, J. A. ve Abraham, S. (2000). Improving the body image, eating attitudes, and behaviors of young male and female adolescents: A new educational approach that focuses on self-esteem. *International Journal of Eating Disorders*, 28(1), 43-57.
- Olivardia, R. Pope, H. G., Jr., Mangweth, B. ve Hudson, J. J (1995). Eating Disorders in college men. *American Journal of Psychiatry*, 152, 1279-1285.
- Öztürk O. (1994). *Ruhsal Etkenlere Bağlı Olan Fizyolojik İşlev veya Yapı Bozuklukları*, Hekimler Yayın Birliği, Ankara, 354-362.
- Parman T. (2000). Ergen ve Bedeni: Bir Beden Patolojisi Olarak Anoreksiya Nervoza. *Ergenlik ve Merhaba Hüziin*, Bağlam Yayınları, 102-109.
- Paul, E. L., McManus, B. ve Hayes, A. (2000). Hookups: Characteristics and correlates of college students' spontaneous and anonymous sexual experiences. *Journal of Sex Research*, 37(1), 76-88.
- Polivy, J. ve Herman, C. P. (2002). Causes of eating disorders. *Annual review of psychology*, 53: 187-213.
- Ponizovsky, A. M., Nechamkin, Y. ve Rosca, P. (2007). Attachment patterns are associated with symptomatology and course of schizophrenia in male inpatients. *American Journal of Orthopsychiatry*, 77(2), 324-331.
- Rome, E. S. ve Ammerman, S. (2003). Medical complications of eating disorders: an update. *Journal of Adolescent Health*, 33(6), 418-426.
- Romm, S. (1989). The Changing Face of Beauty. *Aesth. Plast. Surg.* 13,91-98.
- Rorty, M. ve Yager, J. (1996). *Speculations on the role of childhood abuse in the development of eating disorders among women*. M. F. Schwartz & L. Cohn (Ed.), *Sexual abuse and eating disorders*, New York: Brunner/Mazel, 23-34.
- Rubin, A. M., Perse, E. M. ve Powell, R. A. (1985). Loneliness, parasocial interaction, and local television news viewing. *Human Communication Research*, 12, 155–180
- Rumsey, N., ve Harcourt, D. (2004). Body image and disfigurement: issues and interventions. *Body Image*, 1(1), 83-97.

Salzman, J. P. (1997). Ambivalent attachment in female adolescents: Association with affective instability and eating disorders. *International Journal of Eating Disorders*, 21, 251-259.

Savaşır I. ve Erol, N. (1989). Yeme Tutum Testi: Anoreksiya nervoza belirtileri indeksi. *Psikoloji Dergisi*, 7: 19-25.

Sayın, A. ve Çepik K. A. (2004). Bir Erkek Anoreksiya Nervoza Olgusu ve Dinamik Açından Tartışılması, *Türk Psikiyatri Dergisi*. 15(2):155-160.

Sharpe, T. M., Killen, J. D., Bryson, S.W., Shisslak, C. M., Estes, L. S. ve Gray, N. (1998). Attachment style and weight concerns in adolescent and pre-adolescent girls. *International Journal of Eating Disorders*, 23, 39-44.

Sira, N. ve Ballard, S. M (2011). Gender Differences in Body Satisfaction: An Examination of Familial and Individual Level Variables. *Family Science Review*, 16,(1), 57-69.

Steiger H. (1989). Anorexia nervosa and bulimia in males: Lessons from a low-risk population. *Can J Psychiatry*, 34, 419-424.

Stein, K. F. ve Corte, C. (2007). Identity impairment and the eating disorders: content and organization of the self-concept in women with anorexia nervosa and bulimia nervosa. *European eating disorders review: The Journal of The Eating Disorders Association*, 15(1), 59-65.

Stice, E. (1998). Modeling of Eating Pathology and Social Reinforcement of the Thin-Ideal Predict Onset of Bulimic Symptoms. *Behavior Research and Therapy*, 36(10), 932-944.

Strodl, E. ve Noller, P. (2003). The relationship of adult attachment dimensions to depression and agoraphobia. *Personal Relationships*, 10(2), 171-186.

Sullivan, P. F. (1995). Mortality in anorexia nervosa. *American Journal of Psychiatry*, 152(7), 1073-1074.

Sümer, N. ve Güngör D. (1999). Yetişkin bağlanma stilleri ölçeklerinin Türk örneklemini üzerinde psikometrik değerlendirilmesi ve kültürlerarası bir karşılaştırma. *Türk Psikoloji Dergisi*, 14, 71-106.

Thompson, R.A. (2002). *Attachment theory and research*. In *Child and Adolescent Psychiatry*, Philadelphia, Lippincott Williams Wilkins, 164-172.

Tiggemann, M. (2003). Media exposure, body dissatisfaction and disordered eating: Television and magazines are not the same. *European Eating Disorders Review*, 11(5), 418-430.

Troisi, A., Lorenzo, G. ve Alcini, S. (2006). Body Dissatisfaction in Women With Eating Disorders: Relationship to Early Separation Anxiety and Insecure Attachment. *Psychosomatic Medicine*. 68, 449-453.

- Troop, N. A. ve Treasure, J. L. (1997). Psychosocial factors in the onset of eating disorders: Responses to life events and difficulties. *British Journal of Medical Psychology*, 70(4), 373-385.
- Ward, T., Hudson, S. M., ve Marshall, W. L. (1996). Attachment style in sex offenders: A preliminary study. *Journal of Sex Research*, 33(1), 17-26.
- Ward, A., Ramsay, R. ve Treasure, J. (2000). Attachment research in eating disorders. *British Journal of Medical Psychology*, 73, 35–51.
- Ward, A., Ramsay, R., Turnbull, S., Steele, H. ve Treasure, J. (2001). *Attachment in Anorexia Nervosa: A transgenerational perspective*, 74(4), 497-505.
- Wei, M., Shaffer, P. A., Young, S. K. ve Zakalik, R. A. (2005). Adult Attachment, Shame, Depression, and Loneliness: The Mediation Role of Basic Psychological Needs Satisfaction. *Journal of Counseling Psychology*, 52(4), 591.
- Wolf, N. (1991). The Beauty Myth: How Images of Beauty are Used Against Women, London: Vintage Mortality in Anorexia Nervosa. *American Journal of Psychiatry*, 152 (7), 1073.
- Yamamiya, Y., Cash F.T, Melnyk S.E., Posavac H.D ve Posavac, S.S. (2005). Women's Exposure to Thin and Beautiful Media Images: Body Image Effects of Media-ideal Internalization and Impact-reduction Interventions. *Body Image*, 2(1), 74-80.

9. EKLER

Ek 1: Demografik Bilgi Formu

Ek 2: Yeme Tutum Testi

Ek 3: İlişki Ölçekleri Anketi

Ek 1: Demografik Bilgi Formu

DEMOGRAFİK BİLGİ FORMU

Aşağıda bulunan sorular bilimsel bir çalışmada kullanılmak üzere hazırlanmıştır. Araştırmada güvenilir ve geçerli sonuçlar elde etmemiz için her soruda yer alan seçeneklerden sizin durumunuza uygun olanı işaretlemeniz gerekmektedir. Araştırmaya olan katkılarınız için teşekkür ederiz.

1. Cinsiyet

- Kız Erkek

2. Yaşınız:.....

3. Bölümünüz:

4. Kaçınıcı sınıfta okuyorsunuz?

1. sınıf 2. sınıf 3. sınıf 4. sınıf Yüksek Lisans

5. Kaçınıcı çocuksunuz?

- İlk çocuk Ortanca çocuk Son çocuk

6. Kaç kardeşiniz?

- Tek çocuğum 2 kardeşiz 3 kardeşiz
 4 kardeşiz 5 kardeşiz ve üzeri

7. Aile yapınız nedir? Parçalanmış aile ise; ayrıca aşağıdaki seçeneklerden birini işaretleyiniz.

- Çekirdek aile Geniş aile Parçalanmış aile

Parçalanmış aile ise;

- A) Anne ölümü B) Baba ölümü C) Anne-Baba Boşanması D) Diğer*

8. Ekonomik durumunuzu, ailenizin gelir düzeyine göre nasıl değerlendirirsiniz?

- Oldukça yeterli Yeterli Orta
 Yetersiz Çok yetersiz

9. Kiminle yaşamaktasınız?

- Yalnız Arkadaşlarımla birlikte Ailemle birlikte Yurtta

10.Eşiniz ya da sevgiliniz var mı?

- Evet Hayır

11.Kilonuz nedir?

.....

12. Boyunuz nedir?

.....

13.Bedensel görünüşünüzden memnun musunuz ?

- Evet Hayır Emin değilim

14. Vücudunuzda sizi en çok rahatsız eden bölgeniz neresidir?

.....

15. Kilonuzdan memnun musunuz?

- Evet Hayır Emin değilim

16. Sıradan bir günde nasıl görüldüğünüz hakkında düşünmeye na kadar zaman harcıyorsunuz?

- Günde 1 saatten az Günde 1-3 saat arası Günde 3 saatten fazla

17.Nasıl görüldüğünüz hakkında endişeli misiniz?

- Evet Hayır Emin değilim

18.Daha önce geçirilmiş ya da şu anda süregelen depresyon, anksiyete/kaygı ya da türevi bir rahatsızlığınız oldu mu? Varsa rahatsızlığınız nedir?

- Yok Var

19. Travmatik (ruhsal anlamda) bir yaşantınız oldu mu? Olduysa aşağıdaki seçeneklerden ne türde bir travmatik yaşantınız olduğunu işaretleyiniz.

Olmadı Oldu

A) Doğal afet (sel, yangın, deprem)

B) İnsan eliyle yapılan (Taciz, tecavüz, saldırı, işkence, savaş)

C) Kazalar (İş, Trafik)

D) Aile içi Şiddet

E) Beklenmedik ölümler

20. Herhangi bir kronik rahatsızlığınız var mı? Varsa belirtiniz?

Yok Var

21. Beslenme düzeninize dikkat eder misiniz?

Çok dikkat ederim Normal ölçüde dikkat ederim

Biraz dikkat ederim Hiç dikkat etmem

22. Birkaç kilo almaktan rahatsızlık duyar mısınız?

Çok rahatsız olurum Biraz rahatsız olurum Hiç rahatsız olmam

23. Kilonuzu korumak için bir şeyler yapar mısınız? Cevabınız evetse nedir?

Hayır Evet

1. kilo almamak için sadece 2 öğün yerim
2. kilo almamak için abur çubur asla yemem
3. düzenli diyet yaparım
4. düzenli egzersiz yaparım
5. düzenli beslenmeye özen gösteririm
6. diğer

24. Ailenizde aşırı kilolu olan birey var mı? Varsa yakınlık dereceniz nedir?

Yok Var

25. Ailenizde aşırı zayıf olan birey var mı? Varsa yakınlık dereceniz nedir?

Yok Var

26. Kendinizi en az diğer insanlar kadar değerli buluyor musunuz?

Evet Hayır Emin Değilim

27. Ne sıklıkla alkol tüketirsiniz?

Hergün Haftada 1 ya da birkaç kez Ayda 1 ya da birkaç kez

Alkol tüketmem

28. En çok takip ettiğiniz medya organı nedir ?

- Gazete Dergi İnternet Televizyon

29. Medya organlarını ne sıklıkla takip edersiniz?

- Günde 8 saat ve üzeri Günde 4-7 saat Günde 1-3 saat
Haftada bir Onbeş günde bir Ayda bir Hiç

Ek 2: Yeme Tutum Testi

YEME TUTUM TESTİ

Bu anket sizin yeme alışkanlıklarınızla ilgilidir. Lütfen her bir soruyu dikkatlice okuyunuz ve size en uygun gelen kutu içine (X) işareti koyunuz. Örneğin “Çikolata yemek hoşuma gider” cümlesini okudunuz. Çikolata yemek hiç hoşunuza gitmiyorsa “hiçbir zaman” yazılı kutu içine (X) işareti koyunuz; her zaman hoşunuza gidiyorsa “daima”nın altını (X) ile işaretleyiniz.

	Daima	Çok Sık	Sık Sık	Bazen	Nadiren	Hiçbir Zaman
1. Başkaları ile birlikte yemek yemekten hoşlanırım.						
2. Başkaları için yemek pişiririm fakat pişirdiğim yemeği yemem.						
3. Yemekten önce sıkıntılı olurum.						
4. Şişmanlıktan ödüm kopar.						
5. Acıktığımda yemek yememeye çalışırım.						
6. Aklım fikrim yemektedir.						
7. Yemek yemeyi durduramadığım zamanlar oldu.						
8. Yiyeceğimi küçük küçük parçalara bölerim.						
9. Yediğim yiyeceğin kalorisini bilirim.						
10. Ekmek, patates, pirinç gibi yüksek kalorili yiyeceklerden kaçınırım.						
11. Yemeklerden sonra şişkinlik hissederim.						
12. Ailem fazla yememi bekler.						
13. Yemek yedikten sonra kusarım.						
14. Yemek yedikten sonra aşırı suçluluk duyarım.						

15. Tek düşüncem daha zayıf olmaktır.						
16. Aldığım kalorileri yakmak için yorulana kadar egzersiz yaparım.						
17. Günde birkaç kez tartılırım.						
18. Vücudumu saran dar elbiselerden hoşlanırım.						
19. Et yemekten hoşlanırım.						
20. Sabahları erken uyanırım.						
21. Günlerce aynı yemeği yerim.						
22. Egzersiz yaptığımda harcadığım kalorileri hesaplarım.						
23. Adetlerim düzenlidir.						
24. Başkaları zayıf olduğumu düşünür.						
25. Şişmanlayacağım (vücudumun yağ toplayacağı) düşüncesi zihnimi meşgul eder.						
26. Yemeklerimi yemek başkalarınınkinden uzun sürer.						
27. Lokantada yemek yemeyi severim.						
28. Müshil kullanırım.						
29. Şekerli yiyeceklerden kaçınırım.						
30. Diyet (perhiz) yemekleri yerim.						
31. Yaşamımı yiyeceğin kontrol ettiğini düşünürüm.						
32. Yiyecek konusunda kendimi denetleyebilirim.						
33. Yemek konusunda başkalarının bana baskı yaptığını düşünürüm.						
34. Yiyeceklerle ilgili düşünceler çok zamanımı alır.						
35. Kabızlıktan yakınıyorum.						
36. Tatlı yedikten sonra rahatsız olurum.						
37. Perhiz yaparım.						
38. Midemin boş olmasından hoşlanırım.						
39. Şekerli / yağlı yiyecekleri denemekten hoşlanırım.						
40. Yemeklerden sonra içimden kusmak gelir.						

Ek 3: İlişki Ölçekleri Anketi

İLİŞKİ ÖLÇEKLERİ ANKETİ (İÖA)

Aşağıda yakın duygusal ilişkilerinizde kendinizi nasıl hissettiğinize ilişkin çeşitli ifadeler yer almaktadır. Yakın duygusal ilişkilerden kastedilen arkadaşlık, dostluk, romantik ilişkiler ve benzerleridir. Lütfen her ifadeyi bu tür ilişkilerinizi düşünerek okuyun ve her bir ifadenin sizi ne ölçüde tanımladığını aşağıdaki 7 aralıklı ölçek üzerinden değerlendiriniz.

1. Beni hiç tanımlamıyor 2. Beni pek tanımlamıyor 3. Kararsızım/Bir fikrim yok
4. Beni kısmen tanımlıyor 5. Beni biraz tanımlıyor 6. Beni oldukça tanımlıyor
7. Tamamıyla beni tanımlıyor

1) Başkalarına kolaylıkla güvenemem.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

2) Kendimi bağımsız hissetmem benim için çok önemli.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

3) Başkalarıyla kolaylıkla duygusal yakınlık kurarım.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

4) Bir başka kişiyle tam anlamıyla kaynaşıp bütünleşmek isterim.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

5) Başkalarıyla çok yakınlaşırsam incitileceğimden korkuyorum.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

6) Başkalarıyla yakın duygusal ilişkilerim olmadığı sürece oldukça rahatım.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

7) İhtiyacım olduğunda yardıma koşacakları konusunda başkalarına her zaman güvенеbileceğimden emin değilim.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

8) Başkalarıyla tam anlamıyla duygusal yakınlık kurmak istiyorum.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

9) Yalnız kalmaktan korkarım.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

10) Başkalarına rahatlıkla güvenip bağlanabilirim.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

11) Çoğu zaman, romantik ilişkide olduğum insanların beni gerçekten sevmediği konusunda endişelenirim.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

12) Başkalarına tamamıyla güvenmekte zorlanırım.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

13) Başkalarının bana çok yakınlaşması beni endişelendirir.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

14) Duygusal yönden yakın ilişkilerim olsun isterim.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

15) Başkalarının bana dayanıp bel bağlaması konusunda oldukça rahatımdır.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

16) Başkalarının bana, benim onlara verdiğim değer kadar değer vermediğini kaygılanırım.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

17) İhtiyacınız olduğunda hiç kimseyi yanınızda bulamazsınız.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

18) Başkalarıyla tam olarak kaynaşıp bütünleşme arzumu bazen onları ürkütüp benden uzaklaştırıyor.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

19) Kendi kendime yettiğimi hissetmem benim için çok önemli.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

20) Birisi bana çok yakınlaştığında rahatsızlık duyarım.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

21) Romantik ilişkide olduğum insanların benimle kalmak istemeyeceklerinden korkarım.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

22) Başkalarının bana bağlanmamalarını tercih ederim.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

23) Terk edilmekten korkarım.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

24) Başkalarıyla yakın olmak beni rahatsız eder.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

25) Başkalarının bana, benim istediğim kadar yakınlaşmakta gönülsüz olduklarını düşünüyorum.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

26) Başkalarına bağlanmamayı tercih ederim.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

27) İhtiyacım olduğunda insanları yanımda bulacağımı biliyorum.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

28) Başkaları beni kabul etmeyecek diye korkarım.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

29) Romantik ilişkide olduğum insanlar, genellikle onlarla, benim kendimi rahat hissettiğimden daha yakın olmamı isterler.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

30) Başkalarıyla yakınlaşmayı nispeten kolay bulurum.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

10. ÖZGEÇMİŞ

6 Ekim 1989 tarihi, İstanbul ili Fatih ilçesi doğumludur. İlkokul, ortaokul ve liseyi İstanbul'da tamamladıktan sonra, İstanbul Bilgi Üniversitesi Medya ve İletişim Sistemleri Bölümü'ne kaydolmuş, daha sonrasında ise Psikoloji Bölümü ile çift anadal yaparak, “onur öğrencisi” ünvanıyla mezun olmuştur. 2012 yılında TC. Haliç Üniversitesi Uygulamalı Psikoloji Yüksek Lisans eğitimine başlamıştır. 2013 yılından beri özel bir kreş ve gündüz bakımevinde sorumlu müdür olarak görevini sürdürmektedir.

Eğitim:

- Haliç Üniversitesi- Uygulamalı Psikoloji (2014)
- İstanbul Bilgi Üniversitesi –Psikoloji (2012)
- İstanbul Bilgi Üniversitesi- Medya ve İletişim Sistemleri (2012)

Dil:

İngilizce: İleri Düzeyde

Türkçe: İleri Düzeyde

gizemtopkara@gmail.com